

ନବନିର୍ମିତ~

ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳା

ପରବର୍ତ୍ତିତ ଓ ପରମାର୍ଜିତ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ

ଡଗର ରଚିତ କବିତ୍ରୀ ସମ୍ବଳ

ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୬୨

(ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ—୧୯୩୭)

ପ୍ରକାଶକ—ଗୋପୀ ପ୍ରୀତି,

ପୀଠାପୁର, କଟକ—୧

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ବି. ଏ.

ଗୋପୀନାଥ ପ୍ରେସ୍, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ—ଗୋପୀନାଥ ସଙ୍ଗୀତ ସମାଜର ଶିଳ୍ପୀଗୁଡ଼ିକ :

ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ,

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ଶ୍ରୀ ମାୟାସର ମହାନ୍ତି,

ଶ୍ରୀ କାଳିଦୀଚରଣ ନାୟକ

ଏବଂ

ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ ଓ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମାଲିକ ।

ମୂଲ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

କମଳାକାନ୍ତ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରେ

ସ୍ନେହଭରଣ ଶ୍ରୀମାନ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ବି: ଏ: ଓ
ସଙ୍ଗୀତାଗୁଣୀ ଶ୍ରୀମାନ ମନମୋହନ ସାବୁତ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ସଂଳେନରେ ସହାୟତା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କଠାରେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ ।

—ଲେଖକ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣର ମୁଖବନ୍ଧ

କାନ୍ତକବି ଭରଣର ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାର ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ସ୍ଥାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ଉଦ୍‌ଘୋଷାବୃତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବା ଶୁଣିଶୁଣି ଚିନ୍ତାହିଁ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଭାବନା (Ruling thought) । ପୁଣି ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ ନିଜେ ରସିକତା । କେ ନିଜେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବ ଗୋପୀପଦ୍ମ ବା ଏକତାର ସାହାଯ୍ୟରେ ତନ୍ମୟ ହୋଇ ଗାଉଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଯେପରି ରସୋଜ୍ଞାସ୍ତୁ, ସେହୁପରି ହୃଦ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଅନେକଙ୍କର ଅନୁଭବ ହେଲା ଯେ 'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'ର ମୂଳ ଗରିଣୀ ଅପରବର୍ତ୍ତନ ରହିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପି ଅନୁର ଉଲ୍ଲସ ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର କବି-କଲ୍ୟାଣ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦର ପରିହାର ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତହିଁରେ ଶୁଣୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ମୂଳ ସ୍ଵର ସମ୍ପଦକୁ ଅତୁଟ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନବେନାସ୍ତି ଯତ୍ନ କରନ୍ତୁ । ଏ ଦିଗରେ ଅମର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ । କାରଣ ବାସ୍ତବିକ କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି 'କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ'ର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାମାଣିକ ।

'ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ'କୁ କଟକ ଅକାଶବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରଖି, ସଙ୍ଗୀତ ଭଳି ଦୈନିନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ଥାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟରେ କଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ । କାରଣ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ବୋଲିଲେ ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ ବା ସେହି ଧରଣର ସଙ୍ଗୀତକୁହିଁ ବୁଝାଏ । ଅକାଶବାଣୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କବିଙ୍କର ସାଧନା ପୀଠ ତାଳପଦା ଗ୍ରାମକୁ ଦୁଇବାର ଆସି କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କର କଣ୍ଠ ସଙ୍ଗୀତ ରେକର୍ଡ଼ ମଧ୍ୟ କରାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ଅନୁର ଅସଂଖ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ଭରଣ ଲେଖକଙ୍କର ଅନୁଭବରେ ରହି ଯାଇଛି । ଅଧୁନା ଜୀବିତ କତପୟ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଅନ୍ତେ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତର ମୌଳିକତା କ୍ରମେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵଳାପ୍ତତା ରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣଟି ସ୍ଵରଲିପି ସହ ଛପାଶିତ ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏ ଦିଗରେ ଏହା ଏକ ସୀମା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ଏହି ସ୍ଵରଲିପିରେ ଯେଉଁ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ତାହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କର ମତ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମର ଏକକ କହିବାର କଥା ଯେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵରଲିପିକାର ତଥା ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ବିନା ଉକ୍ତ ସଂସ୍କରଣଟିର ମୁଦ୍ରଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତର ଦ୍ଵିତୀୟ ମୁଦ୍ରଣର ଅବଶ୍ୟକୀୟତା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନା ସହ ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାହିଁ କଲମ୍ବର ଏକମାତ୍ର ବୈଧିଯୁକ୍ତ । ଲଳ ।

ପ୍ରବନ୍ଧିତ କାନ୍ତ-ସାହିତ୍ୟ :—

କୋମାସୁ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଣ୍ଡାଳିଣୀ

ଦେବ ପଦପଞ୍ଜବ ମୁତାରମ୍

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ—

କୁମାରୀ

ପିଲାଙ୍କ କଥା

ଚିତ୍ତେଖାନା

ଶିକ୍ଷାନବିନ୍ଦୁ ପ୍ରେମିକ

ପରୀକ୍ଷା ପଳ

ସୁନାପୁଅ

କାଳୀୟ ଦଳନ

କଲ୍ଲୋଳ

ଅପ୍ତମ ଲଳା

ଦୁଇଭୁ

ସଙ୍ଗୀତ ରତ୍ନ ପରୁଷ

କାନ୍ତ କବିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

‘ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ’ର ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ

SONGS OF THE SOUL

ମୁଦ୍ରଣ ଅପେକ୍ଷାରେ

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ
ମୁକୁଳାର ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖର ...	୩	ଅନ୍ତରରସ୍ତବ ଅଳ୍ପ ବଚରେ ...	୨୨
ବାକେ ତୋ ଶଗିଣୀ ମୋଁ ଶାଶାତାରେ ...	୮	ମୃତଶ୍ଚିତ ଅମ୍ଭର ବାହୁ ...	୨୮
ଅଳ୍ପ ମୋ ମାନସକୁଣ୍ଠେ ...	୧୦	ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରିୟତମ ମରଣ ମୋହର ...	୫୮
କିଏ ସେ ଡାକୁଛି ନନ୍ଦ ସେଗାରରେ ...	୧୨	ମରଳିଛି ଯେବେ ଫୁଲଟି ...	୬୮
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଦେଖି ପାରଲି ନାହିଁ ...	୧୫	ଅଳ୍ପ ମୋ ଜୀବନ ବର୍ଷ ଶେଷେ ...	୭୨
ଦୁଃଖରେ ମୋହର ହାତ ମାରଗଲ ...	୧୭	ଶବଦେ ପରଶେ ଅସୁ ...	୭୩
ରଗିଛି ଏ ମଧୁଶଯ୍ୟା ...	୨୦	ନିଶିଳ ବିଷ୍ଣୁ ନନ୍ଦତ କବି ଜାଗିଛି ...	୭୪
ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖର ଫେର ...	୨୨	ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟୀର ହାରେ ...	୭୬
ସେ ପର ଅସିଥିଲ ବଡ଼ ପାହାନ୍ତି ...	୨୪	କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର ...	୭୮
ଶୂନ୍ୟ ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅସ୍ତ୍ର ହେ ଅସ୍ତ୍ର ...	୨୬	ତୁହି ଶଶେ ଶଶେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ...	୮୧
ନୀରବେ ଗୁହଁ ଗୁହଁ ...	୨୮	ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କର ...	୮୩
ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର ...	୩୦	କେତେ କରୁଛି ହଟହଟା ...	୮୫
ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲ ...	୩୨	ତୋ ଗୁରୁଗର ନାହିଁ ତୁଳନା ...	୮୭
ତା' ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ ...	୩୪	ଅର ଜଞ୍ଜାଳ ବାହୁଁକି ...	୮୯
ତୁ ମୋତେ ଗୁହଁନା ଭୁଲି ଦିନେ ...	୩୬	ସତା ହେ, ଠକାର ପାରିବ ନାହିଁ ...	୯୧
କେତେ ଶଞ୍ଜରେ ନେଉଛି ଝିଙ୍କି ...	୩୮	ଗୁହେଁ ନା ମୁଁ ତବ ଦୟା ଦୟାମୟ ...	୯୩
କହନା କହନା ମୋତେ ତା' କଥା ...	୪୧	ଯେତକି ଯେତକି ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବ ...	୯୬
ଅର ଭାବନା ବାହୁଁକି ...	୪୪	ଏବେ କି ହେ ପୁର ନାହିଁ ମନସାଧ ...	୯୮
ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଅ ଗୋ ...	୪୬	ଶାଲ ଖମାଣରେ ଯେତବ ...	୧୦୦
ଶର ସୁନ୍ଦର ଅହେ ସୁନ୍ଦର ...	୪୮	ଯେତବ ତାକେ ମୁହଁ ଦୟାନିଧି ...	୧୦୨
ବାଧା ଦେଲଣି ଗୋ ବଡ଼ ବାଧା ...	୪୯	ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ପ୍ରାଣେ ...	୧୦୪
ସବୁ ସୁଖ ଯେତବ ସବିଲଣି ...	୫୧	ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ...	୧୦୬
କେତେ ଯତନରେ ସଜାଡ଼ି ଥିଲି ମୁଁ ...	୫୩	ଫୁଲଟି ମୋର ଯେବେ ଯାଏ ହର ...	୧୦୮
ଭଙ୍ଗା ମୋର ଭଙ୍ଗା ଶକ୍ତିକ ...	୫୬	ଅଲୋଡ଼ା ତୁଁ ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି ...	୧୧୦
ଘୁମୁର ଘୁମୁର ବୁଲୁଛି ବାହୁଁକି ...	୫୯	ତୁମ୍ଭେ ପଦ ମଲଲ ଅଳସୁ ଏ ଭୁବନେ ...	୧୧୨

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ଦୀର୍ଘ ବାଦଲ ସ୍ବଚ୍ଛ ...	୧୧୪	ମୁରୁଛି ଦେଲ ସତେ କି ପରଶ ସଖା ...	୧୪୨
ଦେ ମୋତେ ଦାଇୟା କର ...	୧୧୬	କହୁକି କହୁକି ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ ...	୧୪୩
ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ ...	୧୧୮	ସଙ୍ଗୀତମୟ ତୁମେ ...	୧୪୪
କି ଦେଉ ନାହିଁ ...	୧୧୯	ସୁନ୍ଦର ହେ ମମ ମନ୍ଦିରେ କରୁ ଅଭିସାର...	୧୪୫
ଅନ୍ଧ କେଉଁ ଅଶେଷ ଅସୁରୁ ହେ ସଖା ...	୧୨୦	କହୁ ଏତେ ଦିନେ ଅଳ୍ପ ମନେ ...	୧୪୬
କାହିଁକି ରହୁଛୁ ଦୂରେ ଦୂରେ ସଖା ...	୧୨୨	ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅସେ ନାହିଁ ...	୧୪୭
ମଝିଳା ଏ ମୋର ଫୁଲ ଦିନେ ...	୧୨୪	ଅଧ ଅନ୍ଧାର ଅ ସପନ ଛାଇରେ ...	୧୪୯
ମଳିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ଯା' ...	୧୨୬	ମିଛେ ଖୋଜି ଖୋଜି ମଲ୍ ହେ ସଖା ...	୧୫୧
ତଳ ତଳ ତବ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟି ...	୧୨୮	ହେ ଅଭିଧୁ, ଏ କି ଶବ୍ଦ ...	୧୫୩
ଭେଳା ମୋ ଯାଉଛି ବୁଡ଼ି ...	୧୩୧	ଦେଖିବି ଦେଖିବି ବୋଲି ଦେଖା ତ ...	୧୫୪
ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଚ୍ୟୁତ କରୁଛୁ ...	୧୩୪	ଅହେ ସୁନ୍ଦର ଅଳ୍ପ ତବ ...	୧୫୬
ଏ ମୋର ତରୁଣି ବାହା ଧୀରେ ଧୀରେ	୧୩୬	କାରେ ଅସରେ ଅସରେ ପୀରତି ଭବାନୀ	୧୫୮
ମମ ଅନ୍ତର କୁଞ୍ଜି ଭବନେ ...	୧୩୮	ତୁମ୍ଭକୁ ସବି ପାହାନ୍ତି ...	୧୬୦
ନିରକଳେ ଅଳ୍ପ ତୋହ ସନେ ...	୧୪୦		

ତୁମ୍ଭରି ଚରଣେ

କେତେ ଦୀର୍ଘ ରଜାଗର ଅଶ୍ରୁଧାର ଧୁଅ,
କେତେ ତପ୍ତଶ୍ଵାସ, କେତେ ହା-ଡୁଡ଼ାଣ ବୁହା,

ଛାଡ଼ିଯିବ ଗୀତ ମୋର, ବୁକୁ ରକ୍ତେ ଲେଖା .
ପ୍ରିୟ ମୋର, ସଖା ମୋର, ସାଥୀ ମୋର ଏକା ।

ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ତାର ନୀରବ ମୂର୍ଚ୍ଛନା,
ରଖିଛୁ ମୋପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେ ଅଶ୍ଵାସନା,

କେତେ ଶାନ୍ତି, ଭୂପ୍ତି କେତେ, ସୁର ଅସମର,
ସେ ମୋ ଜୀବନର ନିର ଅମୃତ ନିର୍ଦ୍ଦର ।

---

(୧)

ଅଠତାଳି—ସ୍ଥାୟୀ

ମୁକୁଳାଋ ମୋର ହୃଦୟ ଦୁଃଖର
 ଗୁହ୍ୟ ରହୁଛି ମୁଁ ତାହାର ଲଗି ।
 ‘ଏହି ପର ସେହି ଅସୁଅଛି’ ବୋଲି
 ବସିଛି ଦିବସ ରଜନୀ ଜାଗି ॥ ଘୋଷା ॥
 ମୃଦୁ ପଦ ଧ୍ବନି ଶୁଣି ଅରେ ଅରେ,
 ଚମକି ଚମକି ଉଠେ ଚକିତରେ,
 ବସି ବସି ବୁଝା ଅକୁଳ ଅନ୍ତରେ
 ହେଉଥାଏ ଶର ବେଦନା-ଭାଗୀ ॥

(କିନ୍ତୁ) ସେ ବେଦନା ଦେହେ ରହିଅଛି ପୁଣି
 କେତେ ଅନନ୍ଦ, ଅଶ୍ୱାସନା;
 ସେହି ଅକୁଳତା ଅଣିଦିଏ ପ୍ରାଣେ
 କେତେ ବିରହର ବାସନା ।
 ସେହି ମୋହ ମୋର ଶର ଅକାଞ୍ଚିତ,
 ସେହି ଅଶା ମୋର ଚରମ ବାଞ୍ଛିତ,
 ସେହି ଧ୍ୟାନେ ସଦାହରହୁଥିବି ରତ
 ସଂସାର କରମ ଧରମ ତ୍ୟାଗି ॥

ପ	ର	—	ମ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ମୁ	କୁ	ଂ	ଲ	ଂ	ର	ଂ	ମୋ	ଂ	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	ମ	—	ପ୍ର	—	ମ	—	—	ପ	—	—	—	—	—
ହ	ଦ	ଂ	ହ	ଂ	ଦୁ	ଂ	ଅ	ଂ	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଂ	ଧ	—	ପ	ମ	—	—	—	—	—	ପ	ଧ	ପସ	ପସ	ଧ	ଧ
ଂ	ରୁ	ଂ	ହି	ଂ	ର	ଂ	ହି	ଂ	ଂ	ହି	ଂ	ମୁଁ	ମୁଁ	ଂ	ଂ
—	ଧ	—	ପ	—	ମ	—	ମ	—	—	ପସ	ପସ	ନ	ନ	ନ	ନ
•	ତା	ଂ	ହା	ଂ	ର	ଂ	ଲ	ଂ	ଂ	ଗି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

—	୧
—	୦
—	୦
୩	—
୦	୦
—	—
୦	୦
୩	—
୧	୦
—	—
୦	୦
୩	—
୧	୦
—	—
୦	୦
୩	—
୧	୦
—	—
୦	୦
୩	—
୧	୦
—	—
୦	୦
୩	—
୧	୦

[illegible][illegible]

ପ୍ର	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦
ସ	—	—	—
ଶ	୦	୦	୦
ପ	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦
ପ	—	—	—
୦	୦	୦	୦
ମ	—	—	—
ର	୦	୦	୦
ସ	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦
ସ	—	—	—
ର	୦	୦	୦
ମ	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦
ମ	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦
ପ	—	—	—
ଦ	୦	୦	୦

ଘୋଂ ନାଂ ଘୋଂ ନାଂ ।

ସଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

ଘୋଂ । ଘୋଂ । ଘୋଂ ।

(୨)

ଆଗୋବରୀ-ବିଭାବ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସ୍ଥାୟୀ

ବାଜେ ତୋ ଗୁଣିଣୀ ମୋ ଗାଣା ତାରେ ।
ନିଶି ଦିବସ ନବ ନବ ହେବାରେ ॥ ଘୋ ॥

ମୁଁ ତ ନ ଜାଣି ବଜାଇ,
ଗାଣାଟିକୁ ଖାଲି ରଖିଛି ଯତନେ ସଜାଇ,
ଥରେ ଥରେ ତାର କୁହୁକ ପରଶ
ଚିତ୍ତ ମୋର ଯାଏ ମଜାଇ ॥

କେବେ ଅସେ 'ମେଘ' ଅନ୍ଧାର ଅବେ
ଘନ ଘନ ବିଜୁରମକେ ।
ପୁଲକେ ଅନ୍ତର କେବେ 'ବସନ୍ତ'ର
ମାଡ଼, ମୁହଁନା ଗମକେ ॥
'ଲଳିତ', 'କାମୋଦୀ', ଅକୁଳେ ଝୁରଇ,
'ଅଶାବସ୍ତ' ଅଶା ମରମେ ମରଇ,
ଉଦାସ ପରଶ ଭାସିଯାଏ କେଉଁ
ଅଜଣା ବଗର ସାଗର ପାରେ ॥

ସ	ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ନ	ପ୍ର	ପ		ପ୍ର	—	ମ	ପ		ର	ପ୍ର	ସ	—
ବା	•	କେ	ତୋ		ବା	•	ଗି	ଣୀ		ମୋ	•	ବା	ଣୀ		ତା	•	ରେ	•
ନି	ସ	ର	—		ସ	ର	ପ୍ର	—		ସ	ପ୍ର	ମ	ପ		ପ୍ର	ପ୍ର	ସ	—
ନି	ଶି	ଦି	•		ବ	ସ	ନ	ବ		କ	•	ବ	ହ		କା	•	ରେ	•

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	—	—		ନ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	ପ୍ର	ନ		ସ	—	—	—
ମୁଁ	ତ	•	ନ		କା	•	ଶ	ର		ବ	•	କା	•		ର	•	•	•

(୩)

ଜୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଜ ମୋ ମାନସ କୁଣ୍ଠେ

ମୃଦୁ ମୁରଲୀ ବଜାଏ କେ ସେ ।

ଉଠୁଅଛି ଜାଗି କାହାର ମୁରତି

ମୋହନ ମଧୁର ବେଶେ । ସେ ପା ॥

ଅନ୍ତର ଭିତରେ ମନ୍ଦିର ମୁରଲୀ

ବାଜଇ ମନ୍ଦେ ମନ୍ଦେ,

ବିକାର ଉଠେ ନୂତନ ରାଗିଣୀ,

ନୂତନ ନୂତନ ଛନ୍ଦେ ।

ମୁରଲୀର ତାନେ ଅଜ ମୋର ଛୁତି

ନୂତନ ଅବେଶେ ଉଠୁଅଛି ମାତି,

ଭାସି ପାଉଅଛି ମୁଗ୍ଧ ପରାଣ

ତାହାର ଚରଣ ବେଶେ ॥

୧

ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ମ	ଗ୍ର	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	—
ଅ	ଜ	ମୋ	ଂ	ମାନ	ସ	କୁ	ଂ	ଞ୍ଜେ	ଂ	ମ	ଧୁ
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପ୍ରସନ୍ନ	—	ଧ୍ର	ପ୍ରସମ	ଗ୍ରମ	ଗ୍ରମ
ମୁ	ର	ଲୀ	ବ	ଜା	ଏ	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ୍ର	ମ	ପ୍ର	ମୁସ୍	ଜ	ସ	—	ରୁସ୍	ନିର୍ସନ୍ନ	ଧ୍ରନ୍ନ	ପ
ଉ	ଂ	ଅ	ଞ୍ଜ	ଂ	ହା	ଗ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	ମପ୍ରସ	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ଗ୍ର	ସ	ଧ୍ର	ସ	ହି	ସ	—
କା	ହା	ର	ମୁ	ଂ	ର	ତି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	ପ୍ରସ	ନ	ଧ୍ର	ପ୍ରସମ	ଗ୍ରମ	ଗ୍ରମ
ମୋ	ହ	ନ	ମ	ଧୁ	ର	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ

(୪)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

କିଏ ସେ ତାକୁଛି ନର ସେ ପାରିରେ

ରହୁ ରହୁ କେତେ ବାଗରେ ।

ଦୋ-ଦୋ-ଚନ୍ଦ୍ରା ସ୍ଵର ଶୁଣିଥିଲି ପର

କେତେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଅଗରେ ॥ ଘୋଷା ॥

କେଉଁ ଉଦାତ୍ତରେ ଥାଇ ସେ ତାକୁଛି,

ଖଣ୍ଡି ସ୍ଵର ତାର ନ ହେଉଛି ବୁଝି,

କେଉଁ ଗୁହା ରେଦି ପହଞ୍ଚି ଅସିଛି

କେଉଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସାଗରେ ॥

ଛେକ ଛେକ କରି ଲହଡ଼ାଇ ଅସେ

ସେହୁ ଉଦାସିଅ ସ୍ଵରଟି,

କେଉଁ ଗହନରୁ ଶିଶୁଟିଏ ସତେ

ତାକୁଛି ଦେଖିଟି ଦେଖିଟି;

ଶିଶୁ ଶିଶୁ ତର ଯାଇ ସେହୁ ସ୍ଵର,

ଧରଇ ଦେଉଛି ମରମ ଭିତର,

ଉତଳା ପରଶ ଅଧିକ ହେଉଛି.

ଘର କରିବାକୁ ତା-ଘରେ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପପ	ଗ	ରସ	ଗ	—	ସ	ର	ସ	—
କ	ଏ	ସେ	ତା	କୁ	ଛି	ନ	ଉ	ସେ	ପା	ଉ	ରେ
ପ	ମ'	ଧ	ପ	ମ	ପ	ମଝ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
ର	ହୁ	ର	ହୁ	କେ	ଡେ	ବା	ଗ	ଠ	ରେ	ଠ	ଠ
ନ	ପ	ଧ	ଗ	ପ	ନ	ନ	ସ'	ର'	ସ'	ର'	ସ'ନ
ଦୋ	ଦୋ	ଚ	ହ୍ରା	ସ୍ଵ	ର	ଶୁ	ଶି	ଥୁ	ଲି	ପ	ସ
ପ	ସ'	ନ	ପପ	ଧ	ପ	ମପ	ଗ	ସ	ଗ	—	—
କେ	ଡେ	ୟୁ	ଗ	ୟୁ	ଗ	ଅ	ଗ	ଠ	ରେ	ଠ	ଠ

(୫)

ତାଳ—କହରବା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦେଖୁଁ ଦେଖୁଁ ଦେଖି ପାରିଲି ନାହିଁ ଗୋ,
ଗବାକ୍ଷ ପାଦେ ଉଣି ଗଲଟି କେ ସେ ।

ଚକ୍ରଦେ ଚୁହୁଁ ଦେଇ   ଉଦ୍ଧାର ଗଲ ସେହି

ଛାଇଟି ପର କାହିଁ ପଡ଼ନ ଦେଖେ ॥ ଘୋଷା ॥

କେ ଜାଣି କାହିଁକି ସେ ଭରମି ଗଲ ବୁଦ୍ଧି,

ସରମେ ଅଖି ପଡ଼ା ପଡ଼ିଲ ଅପେ ମୁଦି,

କହୁ ତ ଗଲ ନାହିଁ,

ଗୋପନେ କିସ ପାଇଁ

ଥୁଲ ସେ ଅସି କାହିଁ, ପାମିନୀ ଶେଷେ ॥

ପରତେ ଥୁଲ ପର ଲଗୁଛି ଧରେ ଧରେ,

ପାଶୋରୁ ବର ଜାଗି ଉଠୁଛି କ୍ଷୀଣ ସ୍ଵରେ

, ପଡ଼ୁତ ନାହିଁ ଜଣା,

ପୁଲକ କି ବେଦନା

ବାଜଇ ତାଳେ ତାଳେ ଅନ୍ତର ଦେଖେ ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	ନ	ଧ	—	ପା	ପମ	ର	ର	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ମ
ଦେ	ଂ	୧	ଦେ	ଂ	ଶୁ	ଦେ	ଶି	ପା	ର	ଲ	ଂ	ନା	ହିଁ	ଗୋ	ଂ	
ପ	ସଂ	—	ନ	ଧନୁ	ଧପ	ମଗ	ମ	ର	ମ	ପ	ଧ	ମ	—	—	—	
ଗ	ବା	ଂ	କ	ପା	ଜେ	ର	ଶି	ଗ	ଲ	ଟି	କେ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ	
ମ	—	ଧ	—	ମଧ	ନିସ	ନି	—	ଧନୁ	ଧପ	ମ	ପ	ର	—	ର	ସ	
ଚ	କି	ତେ	ଂ	ଚୁ	ହିଁ	ଦେ	ଇ	ର	ର	ର	ର	ଲ	ଂ	ସେ	ହିଁ	
ସ	ର	ମ	—	ପ	ଧ	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ନିଧ	ମ	—	—	—	
କ୍ର	କ	ଃ	ଂ	ପ	ର	କା	ହିଁ	ସ	ପ	ନ	ଦେ	ସେ	ଂ	ଂ	ଂ	

ଅନ୍ତର

ମ	ପ	ନ	ସଂ	ପ୍ର	ସଂ	କ	—	ରଂ	ରଂ	ନ	ରଂ	ସଂ	ନ	ରଂ	—
କେ	କା	କା	କା	ଂ	କା	କା	କେ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସଂ	କା	ସଂ	ଂ	ପ	କା	ସଂ	ସଂ	ପ	କା	ଂ	ପ	ପ	କା	ସଂ	କ
ସ	କା	ସ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କା	ଂ	କ	କ	କା	କ	କ
ପ	ଂ	ପ	ଂ	କ	କା	—	—	କ	କ	ଂ	—	କ	କ	କ	କ
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	ଂ	—	କ	କ	କ	କ
ପ	ଂ	ସଂ	ସଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କା	କ	କ	—	—	—
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କା	କ	କ	ଂ	ଂ	ଂ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ପ	ଂ	ପ	ଂ	କ	କା	—	—	କ	ଂ	କ	ଂ	କ	କ	କ	କ
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ସ	—	କ	—	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ଂ	ସଂ	ସଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
ପ	ଂ	ସଂ	ସଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କା	କ	ଂ	କ	କା	କ	କା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

(୭)

ଭୈରବୀ - ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦୁଆରେ ମୋହର ହାତ ମାରିଗଲା ବେ ।

କବାଟ ଫେଲ ମୁଁ ରୁହିଁଦେଲି, ନାହିଁ ସେ ॥ ଘୋ ।

ଯେ ଡୋଇଥା ତୁ ଅସିଥିଲୁ କେଉଁ ଅଗେ ?

କି ପାଇଟି ତୋର ଥିଲା ମୋହ ପାଶେ ?

ଦଣ୍ଡେ ରହୁଯା ମୁଁ ସଜ ଡୋଇ ଅସୁଁ

ମୋତେ ସାଙ୍ଗ କରି ନେ ॥

ଅସିଲୁ ଯେବେ ମୋର ଗଲୁ ବା କହିଲୁ !

ମୁଁ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ତର ସହିଲୁ ନାହିଁକି ?

ଯାଇ ନ ଥିବୁ ପରା ତୁ କେବେ କେଶି ଦୁଇ,

ହେଲୁଟି ଶୁଭୁଛି ତ ଡୋହର ବଣୀ ସ୍ଵର;

ସେ ସ୍ଵର-କୁହୁକରେ ମଜା ପରଣି ମୋର

ଗାଇ-ବିଚୁ କରି ଦେ ॥

ସ	ମ	—	ମ	ପ	ମମ ପ	ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ହର	ସ୍ତ୍ର	ସନ
ଦୁ	ଅ	ରେ	ମୋ	ହ	ର	ହା	ତ	ମା	ର	ଗ	ଲା
ସ	—	ଗ୍ର	ର	ସ	—	ସ	ର	ମ	ପ	ସ୍ର	ମ
କେ	୦	୦	୦	୦	୦	କ	ବା	ଟ	ଫେ	ଇ	ମୁ
ପ୍ର	ପ୍ରକ୍ରମ	—	ନିସନ୍	ନିସନ୍	ପ	ପ୍ର	ନିସନ୍	ରସ	ନିସନ୍	ପ୍ରମ	ନ
ରୁ	ହିଁ	ଦେ	ଲି	ନା	ହୁଁ	ସେ	୦	୦	୦	୦	୦
ଗ୍ର	ମପ୍ର	ପମ	ହର	ସର	ନି	ସ	—	ରଗ୍ର	ସେ	—	—
ହା	ତ	ମା	ର	ଗ	ଲା	କେ	୦	୦	୦	୦	୦

[୨]

ଶାମ୍ବାଜ—ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଏ ମଧୁ ଶଯ୍ୟା,—ଚର ବାସ୍ତିତ ଧୈବ ବାସ୍ତିତ !

ସାର ଜୀବନର ଅଶା, ଅକୁଳତା,

କରି ସମତନେ ସହିତ । ଘୋଷା ॥

ଉତ୍ତଳା ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ,

ବାହୁଳ ପରଶ ଅକୁଳେ ଧାଇଁଛି

ତୁମର ବାହୁଳ ଚରଣେ;

ଏ ମଧୁ ଯାମିନୀ ଦେବ କି ଦେ ତନ

ମଧୁର ପରଶ ଦେଖିତ !—

ବିକଳେ କୁସୁମ ଶୟନେ,

ଅଧରେ ଅଧର ହୃଦୟେ ହୃଦୟ

ନୟନ ଅରପି ନୟନ;

କେତେ ଜନମର ଅକୁହା କାହାଣୀ

ଗୋପନେ କହିବ କହିତ !

ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମପ	ଧ	ମ	ଗ	ସ	ଧ
ର	ଚ	ଞ୍ଜ	ଏ	ମ	ଧୁ	ର	ଂ	ଯ୍ୟା	ଂ	ଚ	ଧ
ପ୍ର	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ତ	ସ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ଥି	ତ	ଧ	ଧ
ସ	ର	ମ	ପ	ନ	ସଂ	ନସଂ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ଧ
ସା	ସ	ଜା	ବ	ନ	ର	ଆ	ରା	ଆ	ନ	ଧ	ଧ
ପ୍ରସ	ପ୍ରସ	ନ	ଧ	ପ	—	ମପ	ମପସ	ମ	ନ	ଧ	ଧ
ବ	ବ	ସ	ସ	ତ	ନେ	ସ	ଂ	ସ୍ଥି	ବ	ଧ	ଧ
ଂ	ଂ	ସ	ର	ରଗ	ସରଗମ	ଗର	ଗ	ସନ	ସ	ଧ	ଧ
ବା	ଂ	ସ	ତ	ଅ	ଦେ	ବା	ଂ	ସ୍ଥି	ସ	ଧ	ଧ

(୮)

ଦାଦରା

ସ୍ଥାୟୀ

ଦେ' ଦେ' ତୋର ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଫେର ଗୋ ।
 ନିମେଷକ ଲଗି ଅସିଛି ମୁଁ, ଖାଲି
 ବାରତାଟି ଯିବ ଦେଇ ଗୋ ॥ ଘୋଷା ॥

ଭର ନାହିଁ ମୋତେ, ନୁହେଁ ମୁଁ କୁଣିଆ,
 ଘର ମୋ ପଡ଼ିଛି ସାବଟି ଦୁନିଆ
 ରୁଣ୍ଡାଇ ରୁଣ୍ଡାଇ ପର ବୋହୂ ଯାକ,
 ମୁଣ୍ଡାଇ ବୁଲୁଛି ନେଇ ଗୋ ॥

ମିଛେ ତୁ ବଳାର ଅର କାହିଁ ପାଇଁ,
 ଦଣ୍ଡେ ବସିବାକୁ ମୋତେ ଭର ନାହିଁ,
 ବେଳେ ଚହଲେ ମୁଁ ଯେ ପୁରେଇ ପଶିବି
 ବଳେ ବଳେ ତୋହୁ ଠାଇଁ ଗୋ ॥

ପ	ନ	ଧନ	ସିଂ	ନ	ପ	ପଂ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ସ
ଦେ	ଂ	ଦେ	ଂ	ତୋ	ର	ରୁ	ଂ	ଇ	ଦୁ	ଅ	ର
ଗ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	—	ପ	ଧ	ନ	ପ	—	—
ଫେ	ଂ	ଇ	ଂ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ଧନସିଂ	ନ
ନି	ମେ	ଷ	ଦ	ଲ	ଗି	ଅ	ସି	ଛି	ମୁଁ	ଖା	ଲି
ପ	ସିଂ	ନ	ପମ	ଗମ	ଗ	ଗ	ସ	ଗପ	ଧନ	ପ	—
ବା	ର	ତା	ଟି	ଯି	ବ	ଦେ	ଇ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ

(2)

ଦାଦରା

ସ୍ୱା.ପୃ. 1

ସେ ପର ଅସିଥିଲ ବଡ଼ ପାହାନ୍ତି ।
ତା ଲଗି ଶୋଇଥିଲ ହୋଇ ଚୁହାନ୍ତି ॥ ଘୋଷା ॥
ମନକଥା ରହୁଲ ମନେ,
ସପନ ମିଳାଇ ଗଲ ସପନ ସନେ,
ଅଖି ପଛଇ ଥରେ ଦେଖି ଆସନ୍ତି ॥

ଅସବ ପୁକା ରହି ଗଲା ତ ବାକି,
 ଡୋଳାରେ ଛବି ଟିକି ପାଇଛି ଲଖି,
 (ମୁଁ) ରଖିଛି ବାସି ପୁଲତକ ସାଥେ ॥

ପ୍ରାଣେ	ପ୍ରାଣେ	ସ	ଗ	ସଗ	ପପ	ହ	ର	ସ	ର	କ୍ର	କ୍ର
ସ	ସ	ସେ	ପ	ସ	ଂ	ଅ	ସ	ଂ	ସ	ଅ	ଅ
ସ	ସ	ସ	ଗ	ମ	—	—	ଂ	ଗ	ମ	ପ	ପ
ସ	ସ	ସା	ହା	ହ୍ର	ଂ	ଂ	ଂ	ହା	ହ	ହା	ହା
ପ୍ରାଣେ	ପ୍ରାଣେ	ସଂ	ହ୍ର	ପ	ପ୍ରା	ଗ	—	ମ	ସ	ମ	ମ
ସ	ସ	ଂ	ଧ୍ର	କ୍ର	ଂ	ହୋ	ସ	ହ୍ର	ହା	କ୍ର	କ୍ର

ଅନ୍ତରା

[illegible]

[୧୦]

ବିଦୁଳ ବିଦ୍ଵାର—ଏକତାଳା

ସ୍ଵାୟତ୍

(ମୋର) ଶୂନ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅସ ହେ ଅସ ।

ମୋର ବିଫଳ ଜନ୍ମ ଧନ୍ୟ କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥ ଘୋ ॥

ଭଙ୍ଗା ଅଦୃଶ୍ୟ ଧରି,

ବାଦୁଛି ଏ ଗର୍ବ ଉପ,

(ମୋର) ସକଳ ଦୈନ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣକରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ଏକାକିନୀ ଅନ୍ଧକାରେ,

ରହିଅଛି ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରେ,

(ମୋର) ସବୁ ବନ୍ଦନ ଛାଡ଼ି କରି ଅସ ହେ ଅସ ॥

ସ	ମ	ଗ୍ର	ର	ସ	କ	ସ	ରୁ	—	ମ	ପ	।
ଶୂ	•	ନ୍ୟ	•	ଶ	ର	ପୂ	•	ର୍ଣ୍ଣ	କ	ର	•
।	।	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପସ	ମସ	ଗ	।	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ
ଗ	ମ	ପ	ପସକ	।	କସ	ପ	ସ	ନ	ପ	ପ	ରୁ
କ	ପ	କ	କ	•	ରୁ	ପ	•	ନ୍ୟ	କ	ର	•
ପ	ପ	ପ	ମ	ପ	ପ	ସ	ପସ	ମସ	ରସ	ସ	ରୁ
•	•	ଅ	ସ	ହେ	ଅ	ସ	•	•	•	ମୋ	ରୁ

(୧୧)

ଚେତସ

ସ୍ଥାୟୀ

ନୀରବେ ଚୁହୁଁ ଚୁହୁଁ   ସାଇଛି ସେ ଫେର
ଦୃତାଗ୍ରେ ।

ମନାଇ କହୁ ନାହିଁ   ମନ ଭେନା ପଦେ
କଥା ସେ ॥ ଘୋଷା ॥

ଥୁଲି ମୁଁ ତାହା ଲଗି,   ସାରା ରଜନୀ ଜାଗି
ଅକୁଳ ଉଜାଗର ସମୁଦେ;

କାହିଁକି ନିଶି ଶେଷେ   ନ ଜାଣି କି ଅବେଶେ
ଅସିଲ ନିଦ ମାଡ଼ି ନୟନେ ॥

ମୋ ଶେଷ ତଳେ ତାର ବେଦନା ଟିକି ଥୋଇ,
ଲେଉଟି ଗଲ ସେ ଯେ କି ମନେ ଭୁଲି ହୋଇ,
ଭର ରହିଛି ତାର ଶ୍ଵାସଟି, ନିଶ୍ଵାସ-
ବତାରେ ॥

ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ
ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ</	

ଅନ୍ତରା

ପ	ଧ	—	ନ	—	—	—	ସ	—	—	ନ	ସ	—	ରୁ	ସ
ଧ	ଧ	—	ତା	ହା	ନ	ଗ	ସା	ସ	ର	କ	ନା	ଜା	ର	ର
ସ	ସ	—	ରୁ	—	ସ	—	ନ	ସ	—	ସ	—	—	—	—
ସ	ସ	—	କ	ଜା	ଗ	ର	ସ	—	ସୁ	ନେ	—	—	—	—

ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ

ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ

ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ

ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ
 ଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗଦିଗ

[୧୨]

ବାଗେଶ୍ୱରୀ—ଆଠତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ମନ ଅଶା ମେଣ୍ଟି ନାହିଁ ଏତେ ସର କରି କି
ନେଉଛୁ ଖଟାର ପୁଣି କେଣ ଧର ଧର କି ॥ ଘୋ ॥

ତୋତେ ତ ଲଗିଛି ଖେଳ, ବୁଝୁଛି ମୋର ରେକାଳ,
ରହୁଥିବି କେତେ କାଳ ଅର ଏହି ପର କି ।
ପର ହେଲେ ହରବର, କି ଲଗା ତହିଁକି ତୋର,
ମିଳିତ ଗଲଣି ମୋର ବର, ଅନୁସରକି ॥

ସ	ମ	ଘର	ଘ	ରସ	ର	ସନ	ସ	ଗ	—	ମ	ପ	ମର	ମ
ମ	ନ	ଂ	ଅ	ଂ	ଶା	ଂ	ମେ	ଶ୍ଚି	ଂ	ନା	ଂ	ହିଁ	ଂ
ମ	ଧ	।	ଧ	ସଂ	ନ	ଧପ	ର	ମ	ପ	ମର	।	ର	ସ
ଧ	ତେ	ଂ	ସ	ଂ	ର	ଂ	କ	ର	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ମ	।	ଧ	।	ନିଧ	ପ	ଧ	ପସ	ନସଂ	ନ	।	ଧ	ପସ
ନେ	ର	ଂ	ହିଁ	ଂ	ଝ	ଂ	ଶା	ର	ଂ	ପୁ	ଂ	ହିଁ	ଂ
ଗ	।	।	ଗ	ମ	ପ	।	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଂ	ର	ସ
କେ	ସ	ଂ	ଧ	ଂ	ର	ଂ	ଧ	ର	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତର୍ଗ

ଗ	ମ	।	ଧ	।	ନିଧ	ପସ	ପ	ପସ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	।
ତୋ	ତେ	ଂ	ତ	ଂ	ହିଁ	ଂ	ଗ	ହିଁ	ଂ	ଝ	ଂ	ନ	ଂ
ସଂ	ନସଂ	ହିଁ	ହିଁ	ଂ	ଗ	ଝ	ନ	ଧ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	।
ହିଁ	ହିଁ	ଂ	ହିଁ	ଂ	ମୋ	ଂ	ର	ତେ	ଂ	କି	ଂ	ନ	ଂ

ଧ	ପଥ	ନିର୍ମା	ଧ	ସି	ନି	ପଥ	ଧନି	ପଥ	ମଗ	ର	ଗ	ମ	—
ର	ହି	୦	ଧ	୦	ନ	୦	କେ	କେ	୦	କା	୦	ନ	୦
ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ଗମପ	ଗ	ରଗ	ରସ	—
ପ	ର	୦	ଧ	୦	ହି	୦	ପ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

ସଞ୍ଚାର

ପ	ଧ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	—	ପ	ନ	ସି	ରମ	ଗ୍ର	ସି	ସି
ପ	ର	୦	କେ	୦	ଲେ	୦	କ	ର	୦	ବ	୦	ର	୦
ନ	—	ସି	ନପ	ନ	ପ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ଧନ	ସି	ନ	—
କ	ର	୦	ଗା	୦	କ	୦	ହି	କ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ପ	ପଥ	ନିର୍ମା	ଧନ	—	—	ପଥ	ଧ	ଗ	ପ	ମ	—	ଗ	—
ମ	ନ	୦	କ	୦	ହି	୦	ଧ	ଗ	୦	ମୋ	୦	ର	୦
ସ	ଗ	—	ଧ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧନ	ପମ	ଗ୍ର	ସ
କ	ର	୦	ଧ	୦	ହି	୦	ସ	ର	୦	କ	୦	୦	୦

(୧୩)

କ୍ରିତାନ୍ତ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅଖିରେ ଦେଖା ତୁ କି ନ ଦେଲୁ ପରେ ।
 ଦିବା ରଜନୀ ମୁହିଁ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନିରତେ ନୟନରୁ ନୀର ନ ସରେ ॥ ଘୋ ॥

କି ରୂପେ ଅସୁ କାହିଁ, କି ଭାବେ ରହିଥାଉ,
 କାହିଁ ଉଦ୍ଭାସ ପାଉ, ଚକିତେ ଚୁହିଁ ଚୁହିଁ,
 ନାହିଁ ନ ଥିବା ଭଲ, ଏ ଅତି କଲବଲ,
 ମରମ ବ୍ୟଥା କେତେ ମରମେ ମରେ ।
 ଅପ୍ରାପ୍ତ ପୁଲ କେତେ ମୁକୁଳେ ଝରେ ॥

°

ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ର	ମ	ଧ	—	ନଧ	ନ	ସି	ନ	ଧ	ପ
ଅ	°	ଶ	ରେ	ଦେ	ଖା	ତୁ	କି	କ	ଦେ	ଲୁ	ଥ	ରେ	°	°	°
ମ	—	ଗ	ମ	ର	ମ	ଧ	ପ	ର	—	ମ	ର	ସ	ର	ସନ	ର
ଦ	ବା	ର	କ	ନା	°	ମୁଁ	ହିଁ	ଚ.	କ	ତେ	°	ଚୁ	ହିଁ	ଚୁ	ହିଁ
ସ	ମ	ଗ	ମ	ପ	—	ନଧ	ନ	ସି	ଗି	ରି	ସି	ନସିକ	ଧନଧ	ସସପ	ମ
କି	ର	ତେ	°	ନ	ସୁ	ନ	ରୁ	ନା	ର	କ	ସ	ରେ	°	°	°

[୧୪]

ଚେତସ୍

ସ୍ଥାୟୀ

ତା ରୂପ ଦେଖି ନାହିଁ ନୟନେ, ତାକୁ
 ଅନୁଭବେ ଜାଣି ପାରିଛି ।
 ଜାଣିଲ ଦିନରୁ ଏ ଜୀବନ ମୋର
 ତା ପଦେ ସମ୍ପି ଦେଇ ଯାଉଛି ॥ ଘୋଷା ॥

ସେ ତ ଅସେ ନାହିଁ ଦିବସ ଅଲେକେ,
 ସେ ଅସେ ଗୋପନେ ସ୍ବପନ ପୁଲକେ,
 ତା ଭାବ, ତା ସ୍ନେହ, ତା ମାଧୁରୀ, ମୋହ,
 ମନ ପ୍ରାଣ ମୋର ଭାରିଛି ॥

ନିରତେ ତା କଥା ସୁମର ସୁମର,
 ମରମେ ମରମେ ଗଲଣି ମୁଁ ମର,
 ନ ବୁଝି ନ ସୁଝି, ଦେଇ ଅଣି ବୁଜି,
 ତା ଠାରେ ମୁଁ ଚିତ୍ତ ଦାରିଛି ॥

ସ	ପ	ଧ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ସ	ମ	—	ପ୍ରମଗ	ରୁପର	ସ	—
ତା	ରୁ	ପ	ଦେ	ଖି	ନା	ହିଁ	ନ	ଂ	ସୁ	ନେ	ଂ	ତା	କୁ
ସ	—	ଧ	ପ	ପ	ମଗ	ମ	ପଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ସ	କୁ	ଇ	ବେ	ଂ	ଜା	ଣି	ପା	ର.	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ସ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନି	ନିର	ସଂ	ନ	—	ଧ	ପ
ଜା	ଣି	ଇ	ଦି	ନ	ରୁ	ଂ	ଏ	ଜା	ଦ	ନ	ଂ	ମୋ	ର
ପ	—	ଧ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	—
ତା	ପ	ଦେ	ସ	ସି	ଦେ	ଇ	ସା	ଦ	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

(୧୫)

ଗୌତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ତୁ ମୋତେ ଚୁହୁଁ ନା ଭୁଲି ଦିନେ ହେଲେ
 ମୁଁ ତୋତେ ଅକୁଳେ ଚୁହୁଁଛି ।
 ତୁ ମୋତେ ଲେଉଟା, ନିଶିଦିନ ମୁଁ ଯେ
 ପାଶେ ପାଶେ ତୋର ରହୁଛି ॥ ଦୋଷା ॥

ଅଗନ୍ତାରେ ତୁହି କୁଦି ବୁଲୁଥାଉ,
 ଅଲୋଳ ପରାୟେ ହସି ଖେଳି ଯାଉ;
 ତୋର ଦୁଃଖ, ଦିକ, ଅସୁବ ଯେତକ
 ନିଜ ଶିରେ ମୁହଁ ବହୁଛି ॥

ଯେ ଭଳି ତୋହର ଅଳି, ଅରଦଳି,
 ନାହିଁ ମୋର କିଛି ସୁଖ ତହୁଁ ବଳି,
 ତୋର ଯେତେ ଗୋଳି, ଯେତକ ଜଞ୍ଜାଳି,
 ଛାଡ଼ ପାଦ ସବୁ ସହୁଛି ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	ଧ୍ର	ପ	ମ	—	ସ	ନି	ସଂ	ନିଧ	ନି	ଧ୍ର	ପ
ତୁ	ମୋ	ତେ	°	ଚୁ	ହୁଁ	ନା	°	°	ଭୁ	ଲି	ଦି	ନେ	°	ହେ	ଲେ
ପ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	ଧ୍ର	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	—	ରଗ୍ର	ରସ
ମୁଁ	ତୋ	ତେ	°	ଅ	°	କୁ	ଲେ	ଚୁଁ	°	ହୁଁ	°	ଛୁ	°	°	°
ଧ	—	ପଧ	ନସଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	—	ପ	ଧ	ସଂ	ନି	—	ଧ	—
ତୁ	ଆ	ତେ	°	ଲେ	ଭୁ	ନା	°	°	ନି	ଶି	ଦି	ନ	ମୁଁ	ସେ	°
ମ	ଧ	ନି	ସଂ	ନି	—	ଧ୍ର	ପ	ର	ମ	ପ	ଧ୍ର	ମ	—	ରମର	ରସ
ଶା	°	ଶେ	ପା	ଶେ	°	ତୋ	ର	ର	°	ହୁ	°	ଛୁ	°	°	°

ଅନ୍ତରା

ଧ	ଧନ୍ୟ	ଧସ	ଧ	ପ	ମଗ	ମ	—	—	ସ	ର	ମଧ	ପ	—	ମ	—
ଧ	ଚ	ଂ	ନ୍ତା	ରେ	ଂ	ଭୁ	ଦ୍	କ୍	ଦ	ଂ	ଭୁ	କ୍	ପା	ର	ଂ
—	ମ	ଧ	—	ଧନ	ଧନ	ସଂ	—	ଧ	ଧ	ସଂ	ରଂ	ଧ	ସଂ	ଧ	—
ଂ	ଧ	ଲ୍ୟ	କ	ପ	ର	ସ୍ତେ	ଂ	ଦ	ସ	ଖେ	କ	ସା	ଂ	ର	ଂ
ର	ମ	ଗମ	ପଧ	ଧ	ପ	ଧ	—	ଧ	ମ	ରସ	ମ	ଧ	ର	ସ	—
ତୋ	ର	ଦୁଃ	ଂ	ଗ	ଦ	ଦ	ଂ	ଧ	ଧ	ଂ	ଦ	ସେ	ତେ	ଦ	ଂ
—	ସ	ର	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ର	ମ	ପ	ଧ	ମ	—	ରସ	ରସ
ଂ	କ	କ	ଶ	ରେ	ଂ	ସ୍ତ	ଦ୍	ଦ	ଂ	ଦ୍	ଂ	କ୍	ଂ	ଂ	ଂ

ପଞ୍ଚାଦି

—	ସ	ଧ	ର	ଧ	ର	ଧ	—	ଧ	ଧ	ପ	ମ	ଧ	ଧ	ଧ	—
ଂ	ସେ	ଦ	କ	ତୋ	ଦ	ର	ଂ	ଧ	କ	ଂ	ଧ	ର	ଦ	କ	ଂ
—	ପ	ଧ	—	ଧସ	ଧ	ମ	—	—	ପ	ଧ	ସଂ	ଧ	ଧ	ଧ	—
ଂ	ନା	ଧି	ମୋ	ର	କ	କ୍	ଂ	ଂ	ଧ	ଗ	ଦ	ଧ	ଧ	କ	ଂ
—	ସଂ	—	—	ରଂ	ରଂ	ଧ	—	ଧି	ଧି	ଧ	—	ଧି	ଧ	ଧ	—
ଂ	ତୋ	ର	ସେ	ତେ	ଂ	ସୋ	କ	ସେ	ଂ	ତେ	ଦ	କ	ଧ	କ	ଂ
ସ	ର	ମ	—	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଧ	ମ	ପ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	—
କ୍	ଂ	କ	ପା	କ	ଂ	ସ	ଧି	ଧ	ଂ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	—

(୧୭)

ଝମ୍ପତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

କହନା କହନା ମୋତେ ତା'କଥା ଅଉ ।
ତା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥ ଘୋ ॥

କହ ଅଉ କେଉଁ ଅଗେ,
ଚିବି ଗୋ ତାହାର ପାତେ,
ସାଧୁଛୁ ମୋହର ପରେ ସେ ତାର ଦାଉ ।
ତା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଜବତ ଯାଉ ॥

ଡାକିଲେ ବୁଝିଲା ଯଦି ପରାଣ ବ୍ୟଥା,
ତାହାର ଚରଣେ କୋଡ଼ ଦୁଃଖି ମଥା;
ଡାକିବା ନାହିଁ ତ ବାକି,
ଅକ୍ଷର ଡାକି ଡାକି;
ଯେତକି ହେଲୁଣି ଏବେ ତେତକି ଥାଉ ।
ତା'ଲଗି ଏ ଜୀବ ପଛେ ଯିବ ତ ଯାଉ ॥

ସ	ରୁ	ସରୁ	ଗ	—	ମ	ମସ୍ତପ	ମରା	ମ	—
କ	ହ	ନା	ଂ	କ	ହ	ନା	ମୋ	ତେ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	—	—	ପ	ପ୍ର	ମପ୍ର	ଗ	—
ଠା	କ	ଥା	ଂ	ଅ	ଉ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ୍ର	ସ	—	ନସ	ତ	ପ୍ର	ପ	ମ
ଭା	ସ	ଗ	ଂ	ଏ	ଜା	ବ	ପ	ତେ	ଂ
ଗ	ମ	ଅ	ପ	ମ	ମେ	ଗ	ଭ୍ର	ସ	—
ଯା	ବ	ତ	ଂ	ଯା	ଉ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସି ଗ ଗ ଭା ସ ଭେ ଗ

କ ମ କି ମ ଶି ମ କି ମ

କ ଗ କି ଗ ଗ(ର କି ଗ

ଂ ଶି ଂ ଶି ଂ । ଂ ଶି ଂ ଶି

ସା ଗ ଗ । ଗ ପା ଗ ସେ

ଶୁ ମ କୁ ଗ ଶି ସି ସି

ଂ । ଂ କି ଗ ଂ କି ଗ

ଂ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ ଗ

ଂ ଶି ଂ ଶେ ମ ଂ ଗ ଗ

ଂ ଶି । ଂ । ଂ ଶି ଂ ଶି

[୧୯]

କାଳ—ପଞ୍ଚମସଂହାର

ସ୍ଥାୟୀ

ସେ ତ ନୁହେଁ ନୁଆ ଗୋ ସେ ନୁହେଁ ନୁଆ ।
 (ସେ ମୋ) ଜୀବନ ଦେବତା ରୂପେ ହୃଦୟେ ଥୁଆ ।
 ଜନମ ଜନମ ଭରି ଗୋପନେ ରଖିଛି ଧରି;
 ମରମେ ମରମେ ଗୁଳି ରଖିଛି ହାର,
 ସେ ସୁରେ ନେଇଛି ବାନ୍ଧି ଅନ୍ତର-ତାର;
 କେତେ ସୁଖ କେତେ ଅଶ୍ରୁ, କେତେ ବା ନୀରବ ଭ୍ରଷା,
 କେତେ ଅଖି ନୀରେ ତାର ସୁଦୃଷ୍ଟି ଥୁଆ ।

ନସି — ନସ ପ	ମ ପ ଗ ମ	ଧ — ନ ସି	ନସିନ ପନସ ପମ ପ
ସେତ ଂ ନୁ ହେଁ	ନୁ ଅ ଗୋ ସେ	ନୁ ଂ ହେଁ ନୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ
ଗମ ଗ — ମ	ଗ— ମ ଧ ପ	ଗ ମ ଗ ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେମୋ ଜା ବ ନ	ଦେବ ତା ରୁ ପେ	ହୃ ଦୃ ହେ ଥୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

ଅନ୍ତରା

ପ— ଧ ପସ	ସି — ଗରି ସି	ସି ିନ ପସ ଧ	ସି — ରି ସି
ଜନ ଂମ ଜ	ନ ମ ର ର	ଗୋ ପ ନେ ର	ଖି ଛି ଧ ର
ନ— — —	ଧ — ପ ଧ	ନ ଧ ନ ସି	ନସିନ ପନସ ପ —
ମର ଂମେ ମ	ର ମେ ଗୁ ଛି	ର ଖି ଛି ହା	ର ଂ ଂ ଂ
ମ— — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ନ ର	ସର ଗର ସନ ସ
ସେସୁ ଂରେ ନେ	ର ଛି ବା ଧି	ଅ ଛି ତା ର	ର ଂ ଂ ଂ
ମମ — — —	ନ ସ ରି ସି	ନ — ଧ —	ପ ଧ ମ ପ
କେତେ ଂ ସୁ ଖ	କେ ତେ ଅ ଶା	କେ ତେ ବା ନି	ର ବ ହ ଶା
ମ — — —	ଗ ମ ଧ ପ	ଗ ମ ର —	ସର ଗର ସନ ସ
କେତେ ଂ ଅ ଖି	ନା ରେ ତା ର	ସୁ ତ ଟି ଧୁ	ଆ ଂ ଂ ଂ

[୨୦]

ଏକତାଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ଚିର ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ସୁନ୍ଦର ।

ନିତ୍ୟ ନୂତନ ପ୍ରେମ ନିକେତନ

ଅନନ୍ଦ-ଘନ କଳେବର ॥

ନିଶି ଦିନ ତବ ପୂତ ପରଷ,

ଅଶିଦିଏ ପ୍ରାଣେ ନବୀନ ହରଷ,

ସଙ୍ଗୀତ ତବ ତାଳଦିଏ ପ୍ରାଣେ

ଅମିୟ ମାଧୁରୀ ନିରନ୍ତର ।

କେବେ ବା ବାହାରେ କେବେ ଅନ୍ତରେ,

କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ନିକଟେ;

କେବେ କଲେ ଛଲେ, ଗଗନ ମଣ୍ଡଳେ,

ତବ ରୂପ ଛବି ପ୍ରକଟେ;

(ଅହେ) ସ୍ମୃତ୍ୟ, ରୁଚିର, ଶାନ୍ତ,

ମୋହନ, ମଧୁର, କାନ୍ତ,

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ମୋର ସେ ଲବଣ୍ୟରାଶି

ଭ୍ରମି ଅସେ ସଦା ତରତର ॥

ସ	ର	ମ	ପମ	ପମ୍	ସଂ	ନି	—	ପ୍ର	ମପମ	ହର	ସ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଚି	ର
ସ	ର	ମ	ପ	ପମ୍	ପମ୍ନିସଂ	ନି	ଂ	ପ୍ର	ପ	—	—
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଅ	ହେ	ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଂ	ଂ
ପ	ସଂ	ରଂ	ସଂରଂ	ରଂ	ସଂ	ନି	ରଂ	ସଂ	ନି	ପ୍ର	ପ
ନି	ଂ	ତ୍ୟୁ	ନୁ	ତ	ନ	ପ୍ରେ	ମ	ନି	କେ	ତ	ନ
ମପ	ନି	—	ପ୍ର	—	ପ	ମପ	ମମ୍	ପମ	ହ	ର	ସ
ଅ	ଂ	ଦ	ଦ	ସ	ନ	କ	ଲେ	ବ	ର	ଚି	ର

(୨୧)

ଝାଞ୍ଜିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ବାଧା ହେଲଣି ଗୋ, ବଡ଼ ବାଧା ହେଲଣି ।
(ତୋ) ଘର-କରଣାରେ ମନ ମର ଗଲଣି ॥ ଓହା ॥

ଯେ ତୋତେ ଭରସା କରେ,
ହଟହଟାରେ ସେ ସତେ,
କାଣିଲି ତୋ କଥା ଖାଲି ମନ ଭୁଲଣି ।

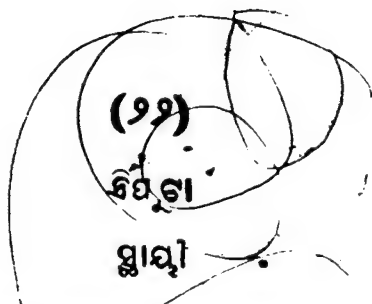
ମୋ ଅଗେ ଚୁଡ଼ର ଆଉ ବହନା ଗୋ କହନା;
ଗଲ ନାହିଁ ଏବେ କି ତୋ କଥା ମନମୋହନା !

ଯାହା ତ ହେବାର ହେଲା,
ସରସା ଟା ଜଣା ଗଲା,
ନେହୁରୁ ହେଉଛି ଭଲ, ଦିଅ ମେଲଣି ।

ନି ବା	ସ ଧା	ଗ ହେ	— °	ମ ଲ	ମ ଣି	ପ ଗୋ	— °	ଗ ବ	ମ ହ
ପ ବା	ଧ ଧା	ପଧ ହେ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଣି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °
ଗ ତୋ	ମ ଘ	ପ ର	ନ କ	— ର	ସ ଣା	ର °	ସ ରେ	ନ ମ	ସ ନ
ପ ମ	ଧ ର	ପଧ ଗ	ସ °	ନି ଲ	ଧନି ଣି	ପଧ °	ମପ °	ମଗ °	— °

ସବୁ ପୁଅ ଯେବେ ସବୁଲକ୍ଷି, ଏବେ

ନିଜ ରାଜା ଧର ରେ ।

• ସବୁ ଅଣା ଯେବେ

ତୁଟିଲକ୍ଷି, ତେବେ

ଅର କସ ଡର ରେ । ଘୋ ।

ସାରାଟି ଜୀବନ-ସାଧୁ, ସାଧୁ, ସାଧୁ,

ସବୁ ବାସନାର କରଣ ସମାଧୁ,

ସବୁ କର୍ମ ଯେବେ

ହୋଇଲକ୍ଷି ଶେଷ

ପୋଡ଼ିଲକ୍ଷି ଘର ରେ ।

ଲକ୍ଷିଲକ୍ଷି ଯେବେ କିଡ଼ି ନୟନେ,

ଅଲେକରେ ଶେଷ ରେଖାଟି,

ନିଭିଲକ୍ଷି ଯେବେ ହୃଦୟ କୁଟୀର

ଅଶାର ପ୍ରଦୀପ ଶିଖାଟି,

ଅର କାହା ଲଗି ରହୁଅଛି ଟାକି,

ଅର ତୋର ଅବା କସ ଅଛି ବାକି,

ଅସିଲକ୍ଷି ତେଣୁ

ଅଦର ଡକରା

[ଶୁଭ] ଅନୁକୂଳ କର ରେ ।

ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	—
ସ	ହ	ସ	ଗ	ଂ	ପେ	ବେ	ସ	ର	ଲ	ଶ	ଂ	ଏ	ବେ
ଗ	ସ	—	ନସ	ନସ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ଗମ	ଗ	ହ	ସ
କ	କ	ରା	ହା	ଂ	ଂ	ଂ	ଧ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ସ	ଧ	ନ	ହି	ସ	—	ଗ	—	—	ହିଗ	ହି	ସ	—
ସ	ହ	ସ	ଶା	ଂ	ପେ	ବେ	ତୁ	ଟି	ଲ	ଶି	ଂ	ତେ	ବେ
ସ	ର	ଗ	ପ	ଗ	ପ	—	ନ	ଧ	ସ	ମମ	ଗମ	ହିଗ	ସ
ସ	ର	କ	ସ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ର	ଂ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୩)

ଭଜା ବୀର୍ତ୍ତ—ଏକତାଳା

‘ସ୍ଥାୟୀ’

କେତେ ପଦନରେ, ସଜାଡ଼ ଥିଲି ମୁଁ

ଘର ମୋର ଭାଙ୍ଗି ଗଲାଣି ।

• ମୋର ମୋର ଘୋଳି ଯାକୁ ବୋଲୁଥିଲି

[ଏବେ] ଯା ହେବାର ତାହା ହେଲାଣି ॥ ଘୋଷା ॥

(ସବୁ ତ ମୋର ସରି ଗଲାଣି)

(ଧନ, ଜନ, ଅଶା, ଭରସା)

ଧନ ନାହିଁ, ଅଛି କାମ, କୋଷ, ଲେଉଟ,

ଜନ ନାହିଁ, ଅଛି ମାୟା, ମୋହ, ଶୋର’

ପଦ ନାହିଁ, ବୃଥା ମଦର ଗରବ,

ମନକୁ ମତାଇ ଦେଲାଣି ॥

(ଧର ମଣେଁ ସବୁ ପରି)

(ଅଶା ଗରବ ଫୁଲ ମରି)

ସବୁ ପାଇ ଏକା ନୟନର ଜଳ,

ହୋଇଛି ଏବେ ମୋ ଜୀବନ ସମ୍ବଳ

ସେତକ ଉଠାଇ ଦେଇ ଚରଣେ

ନେବାକୁ ବସିଛି ମେଲାଣି ॥

(ନାହିଁ ତ କିଛି ଅଶା ଅରି)

(ତୋହରି ଦାନ ତୋ ଠେଇଁ ଥାଇ)

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	• ମପ	ମଧ	ପ	ମ	—	ଗ
ବେ	ଡେ	ପ	ତ	ନ	ରେ	ଧ	ଜା	ଡ	ଥ	ଲ	ମୁଁ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ଧ	ପଥନସ	ନ	—	—
ଘ	ର	ମୋ	ର	ସ	ଝି	ଗ	ଲା	ଶ	ଠ	ଠ	ଠ
ପ	ଧ	ମୁଁ	—	—	—	ନ	ମୁଁ	ନ	ଧ	ନ	ଧ
ମୋ	ର	ମୋ	ର	ବୋ	ଲ	ପା	କୁ	ବୋ	ଲ	ଥ	ଲ

ବାଘା

।	ନ	ର	ସଂ	ନ	ର	ଗ	ମ	।	ମ	ଗ	ର	ପ୍ରମ	ଗ	ମ	ଗ
୦	କ	କୃ	ଏ	କ	୦	ସା	କ	।	୦	ନ	କୃ	କ	୦	କ	କ
।	ଗ	ମ	ପ	।	।	।	।	।	।	ପ,	ପ	ପ୍ରମ	ସଂ	ନ	।
୦	ଦୋ	କ	କୃ	ଏ	କେ	ମୋ	୦	।	୦	କା	କ	ସ	୦	କୃ	କ
।	ପ	ର	ସଂ	।	।	।	।	।	।	ର	ସଂ	।	।	ସଂ	ସଂ
୦	ସେ	ଦ	କ	କ	କ	କ	୦	।	୦	ଦେ	କ	କ	କ	କେ	୦
।	ନ	।	ସଂ	ନିସଂ	ପ୍ରମ	ପ	।	।	।	ପ	ର	ପ୍ରମ	ନିସଂ	।	।
୦	କେ	କା	କୃ	କ	ସ	କୃ	୦	।	।	ମେ	କ	କ	୦	୦	୦

ଦାଦରା

ପ	ର	ପ	ମ	ଗ	ମର	କ	।	ଗ	ମ	ଗ	।
ନା	କୃ	କ	କ	କୃ	୦	ଅ	କା	୦	ଅ	କ	୦
ମ	ର	।	ପ୍ରମ	ପ୍ରମ	।	ପ	ପ୍ରମ	।	ପ୍ରମ	ର	ପ
କୋ	କ	କ	କା	କ	୦	କୋ	କୋ	କୃ	କା	କ	୦

(୨୪)

ବାଟିଆରି—ଝଗମଟା

ସ୍ଥାୟୀ

ଭଙ୍ଗା ମୋର ତଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡିକ ପାଉଛି ଭାସି ।
କେଉଁ ଅଜଣା ବାଉଳେ କିସ ମନାସି ॥ ଗୋ ॥

ରତ ରତ ହେଉଛି ବେଳ,
ଦରିଆରେ ନ ଦିଶେ କୁଳ,
ଫିରିଯିବ ନିଶି ଅନ୍ଧାରେ ମନ ଉଦାସୀ ॥

ଅସରନ୍ତ ତେଜକୁ ତେର, ଅସୁଛି ମାଡ଼,
ଦଦର ଏ ନାଆ ଖଣ୍ଡିକ ଯିବକି ବୁଡ଼;
କେଡ଼ି ସାହା କୁଆଡ଼େ ନାହିଁ,
ଏକୁଟିଆ ପାଉଛି ବାହୁ,
ତରଟିଏ ଅବାଣ ବୋଣେ ଚାହିଁଛି ଅପି ॥

ଗ	।	ମ	ଗ	ସ୍ଥା	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ପ	।
ଭ	ମା	ଂ	ଂ	ମୋ	ର	ତ	ଙ୍ଗା	ଖ	କ୍ରି	ତ	ଂ
ମ	ଗ	ମ	ଗି	ସ	ର	ସ	।	ରଗ	ର	ସ	।
ଂ	ଂ	ପା	ର	କ୍ରି	ଭା	କ୍ରି	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
।	।	ପ	ପ	ସ.	।	ନ	ସ.	ନ	ପନୁ	ପପ	।
ଂ	ଂ	ତେ	ଭ	ଅ	କ	କ୍ରି	ଂ	ବ	ର	କେ	ଂ
।	।	କାନ୍ତି	ପ	ପ	ମ	ମପ	।	ଗମ	ଗର	ସ	ଂ
ସ	ଂ	ରଗ	ଂ	ସ	।	ପି	ଂ	କା	ତ	କ୍ରି	କା

ଓ ଯ. ଓ । ଓ ଯ ଓ । ଓ । ଷ ଯ
 ଓ ଯ. ଓ । ଓ ଯ ଓ । ଓ । ଯ ଯ
 ଧ ଯ. ଶି ଯ ଯ ଯ ଚ । ଷ ଯ ଓ ଯ
 ଶ୍ର ଯ. ଶ୍ର । ଶ୍ର ଯ ଚ ଯ ଧ ଯ ଯ ।
 ଶ୍ର । ଧ ଯ ଶ୍ର ଯ ଯ । ଶ୍ର ଯ ଶ୍ର ।
 ଶ୍ର । ଶ୍ର । ଶ୍ର ଯ ଧ । ଧ ଯ ଓ ।
 ଧ ଯ ଶ୍ର ଯ ଶ୍ର ଯ ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଶ୍ର ଯ. ଶ୍ର । ଓ । ଶ୍ର । ଓ ଧ୍ର ଶ୍ର ।
 ଶ୍ର ଯ ଶ୍ର ଯ. ଓ ଶ୍ର ଶ୍ର ଯ ଓ । ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଶ୍ର । ଶ୍ର ଶ୍ର. ଓ ଶ୍ର ଶ୍ର ଯ ଓ । ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଓ ଧ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର. ଶ୍ର । ଶ୍ର । ଶ୍ର । ଶ୍ର ।

ସଂସ୍କୃତ

ଅଂଶ

ଶ୍ର ଯ ଓ । ଓ ଯ ଓ ଯ. ଓ ।
 ଓ । ଓ । ଓ ଯ ଓ ଯ. ଓ ।
 ଓ । ଧ ଧ ଧ ଧ ଧ ଧ ଧ ଧ
 ଓ । ଧ ଯ ଶ୍ର ଯ ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଓ । ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର । ଶ୍ର । ଶ୍ର ।
 ଓ । ଶ୍ର ଧ ଶ୍ର । ଶ୍ର । ଶ୍ର ।
 ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର । ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର.
 ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର
 ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର ଶ୍ର

ଅମ . | . ର ଙ୍ଗ

ଂ | . | . ଗ

ଂ ପି ଶି ର ଚ ଗ
ଂ ଚ ଶି ଗ ର ର

ଂ ଗ ଶି ଗ ଣ |

ଂ | ଗ ଗ ଟ |
ଂ ଗ ଗ ଗ ଗ

ଂ | . ପ ର

ଂ ପ ଗ |
ଂ ଗ ଗ ଗ

ଂ ଗ ଗ .

ଂ ଗ . |

(୨୫)

କଳିତ — ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ବୁମ୍ବୁର ବୁମ୍ବୁର ବୁଲୁଛୁ ବାହୁଁକ

ଅର ରେ ବାଲୟା ପୁରଟି ।

• ଭାଙ୍ଗି ଦେଲିନିତ ବାଣୀଟିକୁ ମୋର

ଛୁଣ୍ଡାଇ ଦେଲିଣି ତାରଟି ॥

ପାଦାନ୍ତର ଶୁଭ ଲଗନେ,

କଳାପାତର ଗୁଳପଟା ରୀତି ମାତିଛି ଗଗନେ ଗଗନେ,
 ଉଡ଼ିଯା' ଏବେରେ ପାଗଳ ସୁର ତୁ ବାବର ପଖଲା ପବନେ,
 ମେଘ ଅରପଟେ ଝଟ ଝଟ ପବ

ଦଶି ପାଉଛି ତୋ ପୁରଟି ॥

ବରଦ ପାଦରେ ଛୁଡ଼କି ପଡ଼ୁଛି

ଗୁଣ୍ଡି ଗୁଣ୍ଡି ହୋଇ ସିନ୍ଦୂର ।

ପାଉଁସିଅ ରଙ୍ଗ ପଡ଼ି ଅସିଲଣି

ବହୁଟ ମୁହଁଟି ଲଦୁର ।

ମୋ ପାଇଟି ଯେତେ ସରଲଣି ଏଠି

ତୋର ମୋର ଅଜି ଶେଷ ଭେଟାଭେଟି,

ଏକୂଟିଅ ଏବେ ସଜ ହୋଇଛି ମୁଁ

ଯିବା ପାଇଁ ବହୁ କୁରଟି ॥

ବୁମ୍ବୁର	ବ	—	ର	ରସ	ର	ମସ୍ତ	—	—	ବର	ରସ	ର
ବୁ	ମୁ	ର	ବୁ	ମୁ	ର	ବୁ	ଲ	ହୁ	ବା	ହୁ	ବ
ପ	କ	—	ପ	ପ	ପ	ମସ୍ତ	ସ	—	ର	ସ	—
ପ	ର	ରେ	ବା	ଇ	ସ୍ତା	ସୁ	ର	•	ହ	•	•
ସ	ର	ମ	ପ	ପର	ପ	ପ	ପରସ	ନ	ପ	ପ	ପ
ସ	ସ୍ତା	ଦେ	ଲ	ଣ	ତ	ବା	ଟା	ଟି	ହୁ	ମୋ	ର
ମ	ହୁ	—	ପ	ପ	—	ମସ୍ତ	ସ	—	ର	ସ	—
ହୁ	ହୁ	ର	ଦେ	ଇ	ଣ	ତା	ର	•	ହ	•	•

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

ନିତ୍ୟ ଶୁଭ

(୨୭)

ହିତାଳ

ସ୍ଥାୟୀ

ଅନ୍ତର ଉତ୍ସବ ଅଳ୍ପ ହେବେ ।

ବିଗତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ମମ ବିଗତ ବିଗତରେ ॥

ମତ୍ତ କଳାସ ବିଲେଳିତ ପ୍ରାଣ, ମନ୍ତ୍ର ଧୂଆଁନେ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଦାନ,

ଲକ୍ଷ୍ମିତ ପୁଣି କୁସୁମ ଶତ ଶତରେ ॥

ପୁଲକିତ ଅଲେଖ ଉଲସିତ ଗଗନେ,

ଅକ୍ଷର ବାଣି ଗ୍ରାସିଛି ସଦନେ,

ରାଗିଣୀ ନବ ନବ,

ମୁଖର ମୁରଜ ରବ

ଅବସାନ ଅଳ୍ପ ମମ

ଉନମତ୍ତ ତାଣ୍ଡବ,

ନୀରବ ବାଣୀତାରେ ବାଜଣ ବିତରେ ॥

ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗମଗର	ସନ୍	ମ	ସ	ଗ	ଗମପ	ମ	ପ	—	ମପମ	ଗର
ଅ	ଂ	ନ୍	ର	ବ	ଂ	ସ୍ତ	ବ	ଅ	ଜ	ବ	ତ	ରେ	ଂ	•	ଂ
ଗ	ମ	ଧ	—	ପଥ	ନ୍	ଧ	ପ	ପ	—	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପଗ	ଗର
ବ	ଗ	ତ	ଜ୍ୟୋ	ସ୍ତ	ଂ	ମ	ମ	ବ	ଗ	ତ	ବ	ଗ	ତ	ରେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	ନ	ସଂନ	ଧପ	ନ	—	ପ	ପଥନସଂ	—	—	ଗଂ	ସଂନ	ସଂ	—
ମ	ଂ	ଭ	ବ	ଳା	ଂ	ସ	ଂ	ବ	ଲେ	ଳ	ତ	ପ୍ରା	ଂ	ଶ	ଂ
ନ	—	—	ସଂ	ନଧ	ନସଂନଧ	ପମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନୁସଂନୁ	ଧ	ପ	—
ମ	ଂ	ସ	ସ	ଅ	ଂ	ନେ	ଂ	ଶା	ଂ	ନ୍ତ	ଶ	ସ୍ତା	ଂ	ନ	ଂ
ପ	ସଂ	ନ୍	—	ଧ	—	ପ	—	ମ	ପ	ର	ଗ	ମ	ପଥପ	ମପମ	ଗର
ବ	ଂ	ଭ	ତ	ପୁ	ଂ	ଶ	କୁ	ସୁ	ମ	ଶ	ତ	ଶ	ତ	ରେ	ଂ

(୨୨)

ଚିତାକ

ସ୍ଥାୟୀ

ମୁରଜୁତ ଅମ୍ବର ବାଡ଼ ।
 ଭାସିଅସେ କି ଗଭୀର, ମୂର୍ତ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ
 ବନ ନିରବତା ଅବଗାଡ଼ ॥

ପ୍ରବେଶ ଦେଲୁ, ନିହତ ଧରଣୀ
 ଶାନ୍ତି, ସୁସୁପ୍ତ, ନିରବନ ସରଣୀ,
 ପ୍ରଗାଡ଼ ରାତି —
 କଠରେ ! ଅସୀମ ପଥ ପାଟୀ,
 ନିବିଡ଼ ତମିସା-ସିନ୍ଧୁ-ସଲିଳେ
 ଦେ ତୋର ତରଣୀ ବସାର ॥

ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧସ	ମ	ଗ	ମପ	ପସ	ଧପ	ମଗ	ମ	—	—	—
ମ	ର	ଛ	ତ	ଅ	ଂ	ମ୍	ର	ବା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ
ଧ	—	ପ	ଧ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ସଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	କୁ	ଧ
ଭ	ସି	ଅ	ସେ	କ	ଗ	ଭ	ର	ମୁ	ଂ	ଂ	ଉଁ	ବ	ଂ	ଗୀ	ତ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ଧନ୍ନ	ଧପ	ମ	ର	ସର	ରମ	ମପ	ପସ	ମ	—	—	—
ଭ	କ	ଗ	ର	କ	ତା	ଅ	ବ	ଗା	ଂ	ଂ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅକ୍ରମ

ମ	—	—	ର	ର	ସ	—	—	ର	ମ	—	—	ପ	ମ	ପ	—
ପ୍ର	ଂ	ଂ	କୁ	କ	ଗ	ଂ	ତ୍ର	ନ	ଂ	କୁ	ତ	ଧ	ର	ଶୀ	ଂ
ମ	ପ	ଧ	ସଂ	ସଂ	ଧ	ସଂ	—	ସଂ	ଧଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପସ	ସଂ	—
ଜ	ଂ	ଂ	ତ୍ର	ସୁ	ସୁ	ଂ	ତ୍ର	ନ	ର	କ	କ	ସ	ର	ଶୀ	ଂ
ସଂ	ମଂ	—	—	ମଂ	ରଂ	ମଂ	—	ଧ	ସଂ	ମଂ	—	ରଂ	ସଂ	ଧ	ପ
ସ	ଗା	ଂ	ତ	ର	ଂ	କୀ	ଂ	କ	ଂ	ରେ	ଅ	ସୀ	ମ	ପ	ଧ

ଧପ	ପ	ପମ	ର	ମ	—	—	—	ମ	ର	ମ	—	ର	—	ସ	—
ଯା	•	ହୀ	•	•	•	•	•	ନି	ବି	ହ	•	ତ	ମି	ହା	•
	•														
ସ	ର	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	ମ	•ପ	ଧ	ସ	ପ	ଧ	ମ	ପ
ସି	•	ହି	•	ସ	କି	ଲେ	•	ଦେ	•	ତେ	ର	ତ	ର	ଶୀ	ଭ
ରମ	ମପ	ପଧ	ମହି	ମ	—	—	—	ମ	—	—	—				
ସା	•	•	•	ଭ	•	•	•								

(୨୮)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ଅସ ପ୍ରିୟତମ ମରଣ, ମୋହର

ମୋହ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ।

ଅସ ଅସ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନେ

ନୂତନ ଜଗତ ପୁଟାଇ ॥

ବିପଦରେ ତୁହି ଏକା ଗର ମିତ୍ର,

ତୋ ବନ୍ଧୁ ନିବନ ନାହିଁ ମୋ କେହି ତ

ଅସ ବନ୍ଧୁ ମୋର ବ୍ୟଥିତ ପରଶୁଁ

ସକଳ ବେଦନା ତୁଟାଇ ।

ଦେନି ଅସ ସାଥେ ଅପାର ଅନନ୍ଦ

ଅସୀମ ଅସରା ମୁକ୍ତି,

ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିୟୂଷ-ପାତ ନିଗାଡ଼

ତାଳ ଅସରନ୍ତି କୃପ୍ତି;

ଜର ଜର ମୋର କାତର ଅନ୍ତରେ,

ସୁନା-କାଠି ହୁଇଁ ଦେଇଯାଅ ଥରେ,

ନିଶାନ ଜୀବନେ ନର ବସନ୍ତର

ନବ ସଙ୍ଗୀତ ରଚାଇ ॥

ସ	ଗ	ଗମ	ମପ	—	—	ସ	ନ	ଧନସିନ	ସ	—	—
ଅ	ସ	ପ୍ରି	ସ୍ତ	ତ	ମ	ମ	ର	ଶ	ମୋ	ହ	ର
ଗ	ପ	—	ପ	ନ	—	ପ	ନସିନ	ପ	ଗମ	ଗ	ପ
ମୋ	ଂ	ହ	ବ	ଦି	ନ	ତୁ	ଟା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନ	ସିନିସି	ନି	ପ	ପ	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ର	—
ଅ	ସ	ଅ	ସ	ମୋ	ର	ଅ	ଂ	ଦି	ନ	ସୁ	ନେ
ର	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ଗର	ଗ	ସନ	ସ	—	—
ନୁ	ତ	ତ	ତ	ଗ	ତ	ପୁ	ଧା	ଇ	ଂ	ଂ	ଂ

(୨୯)

ଏକତାଳି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ମଉଳିକୁ ଯେବେ ପୁଲୁଟି, କାହିଁକି

ବାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ନିଭୁଛି ଅନଳ ଶିଖା ଯେବେ, କିପି

ଧାସ ତାର ଉଠେ ମହକି ?

ମୁରପ ଦେବତା ପରବତ ପାରେ,

ବୁଡ଼ିଲେଣି ଯେବେ ସଞ୍ଜୁଆ ଅନ୍ଧାରେ,

ପଛମ ଅକାଶେ କହ ତୋର, କିଅଁ

ନାଲି ରଙ୍ଗ ଉଠେ ଟେକି ?

ବସନ୍ତ ଗଲଣି, ଅଉ ରେ କାହିଁକି

ବହୁଛି ଦକ୍ଷିଣ ବତାସ,

ବୁକୁ ପୋଡ଼ିଲଣି, ଭୁଞ୍ଚାଟାରେ କିଅଁ

ରହୁଛିର ହା—ଦୃତାସ;

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ବାଣୀ, ଛୁଡ଼ିଲଣି ତାର,

ଭୁଲୁଛି କିପି ମଲ-ସ୍ବର ତାର,

ଝୁଲିଲଣି ଫଳ, ଅଉ କାହିଁ ପାଇଁ

ଡାଳଟା ପଡ଼ୁଛି ନହକି ?

ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଯେବେ ହାଟଟା, କାହିଁକି

ଅଉ ରେ ରହୁଛି ଗହକା ?

ସ	ର	ମ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନ	ଧ
ମ	ଉ	ଲ	ଛି	ଯେ	ବେ	ପୁ	ଲ	ଟି	କା	ଂ	ହି
ନଧ	ପ	—	ମପ	ଗ	—	ସ	ଗ	—	ଗମ	ମପ	—
କ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବା	ସ	ତା	ର	ଉ	ଠେ
ଗମ	ଗମପମ	ମେଗ	ର	ସ	—	ପ	—	ଧ	ପଧ	ପମ	—
ମ	ହ	ଂ	କ	ଂ	ଂ	ନ	ଭ	ଛି	ଅ	ନ	ଲ
ପ	ଧ	ମ	ପଧ	ନସ	ନ	ସ	—	—	ନସ	ଧନସ	ସ
ହି	ଧା	ଯେ	ବେ	ଂ	କ	ପା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

(୩୦)

ଏକତାଳି

ସ୍ଥାୟୀ

ଅକି ମୋ ଜୀବନ କର୍ମ ଶେଷେ

ଜୀବନ ସ୍ଥାମୀ ଅସ ହେ ବାରେ ।

(ମୋର) ଅକ୍ତିମ ସମୟେ, ହେ ଅନ୍ତରସାମୀ,

ଭବ ଦୁଃଖ ଅସି ଅନ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ॥ ଘୋଷା ॥

ତୁମର ସଧାର ଅଗମନ ପାଇଁ,

ଅଧାର ନୟନେ ଅଛି ପଥ ଚାହିଁ,

(ମୋର) ସକଳ ଅନନ୍ଦ, ସକଳ ବେଦନା

ସମ୍ପ୍ରିଦେବି ବୋଲି ତୁମର ଠାରେ ॥

ଅସ ହେ ସୁନ୍ଦର, ଅସ ହେ ମଧୁର

ମୋ ହୃଦ ଆକାଶ ବାବା-ଶରୀର,

(ଯିବି) ତୁମର ଚରଣ-କିରଣ ପରଶେ,

ହରଷେ ମରଣ-ସିନ୍ଧୁ ଠାରେ ॥

ପଥ	ପଥ	ନିଧ	ପ	ମ	—	ର	ମ	ଗ୍ର	ରଗ	ର	ସ
ଅ	କ	ମୋ	ଜା	ବ	ନ	କ	ଂ	ମ୍	ଶେ	ଂ	ଶେ
ସ	ର	ମ	—	—	—	ପ	ପ	—	ମପ	ପସ୍	ନ
ଜା	ଂ	ବ	ନ	ସ୍ଥା	ମୀ	ଅ	ସ	ହେ	ବା	ଂ	ରେ
ମଥ	ନ	—	—	—	ପ	ନ	ର	ସ	ନ	ପ	—
ମୋର	ଅକ୍ତି	ମ	ସ	ମ	ସ୍ତେ	ହେ	ଅ	କ୍ତି	ର	ପା	ମା
—	ଋକ୍ତି	ପ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପ	—	ମପ	ପସ୍	ନ
ଂ	ଭବ	ହ	ଅ	ଅ	ସି	ଅ	କ୍ତି	ର	ହା	ଂ	ରେ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	—	ଧ	—	ନି	ସଂ	—	ଧନି	ରଂ	ସଂ	—
ଭୁ	ମ	ଭ	ସ	ଧୀ	ର	ଅ	ଗ	ମ	ନ	ପା	ଭ
ସଂ	ନ	ସଂ	ନି	—	ଧ	—	ପଥ	ସଂ	ନି	ଧ	—
ଠ	ଧୀ	ର	ନ	ସ୍ୱ	ନେ	ଂ	ଅଛି	ପ	ପ	ରୁ	ଧି
ମ	ଧ	ପଥନି	ଧପ	ମଗ	ମ	ଧ	ମ	ଗ	ର	ସ	—
ସ	ଧ	କ	ଅ	ନ	ଧ	ସ	କ	କ	ବେ	କ	ନା
ସ	ର	ମ	ମପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସ	ନି
ସ	ମି	ବେ	କ	ବୋ	କି	ଭୁ	ମ	ଭ	ଠା	ଂ	ରେ

ସଞ୍ଚାରୀ

ମ	ପ	ମପଥପ	ମ	ଗ	—	ର	—	ରା	ର	ସ	—
ଅ	ସ	ବେ	ସୁ	ନ	ର	ଅ	ସ	ବେ	ମ	ଧୁ	ର
ସ	ଗ	ର	ମ	—	—	ପଥ	ସିଧନି	—	ଧପ	ମଗ	ମ
ମୋ	ଧ	ବ	ଅ	ବା	ସ	ର	ବା	ସ	ସ	ଧ	ର
ଧ	ନି	ରଂ	ସଂରଂ	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧ	ନି	ଧ
ଭୁ	ମ	ଭ	ବ	ର	ସ	କି	ର	ଗ	ପ	ର	ସେ
ସ	ର	ମ	ପଥପ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	—	ମପ	ଧସଂ	ନି
କ	ର	ସେ	ମ	ର	ଗ	ସି	ଂ	କି	ପା	ଂ	ରେ

(୩୧)

ବିତାଳ
ସ୍ବାୟୀ

ଶବଦେ, ପରଶେ ଅସୁ ରୁପ, ରସ, ଗନ୍ଧେ,
ନିତି ନିତି ନବ ନବ ହୃଦେ ।

ନବାଳ ତାନ, ଲକ୍ଷ୍ମେ ଝଙ୍କାରି ମୁରଛନା,

• ଜୀବନ ମୁରଲୀ ରବେ ଭାସି ମୁକୁ ମନ୍ଦେ ॥ ଶୋଷା ॥

ସକଳ ଅଶ୍ରୁ ମୋର, ଧରେ ତବ ସୌରଭ,

ସକଳ ହାସ୍ୟ ମୋର ଝରେ ତବ ଗୌରବ,

ସକଳ କର୍ପୁର ପୁର, ସକଳ ଚନ୍ଦ୍ରା ଭବ

ରହୁଛି ସକଳ ଦୁଃଖେ, ସକଳ ଅନନ୍ଦ ॥

ସ	ର	ମ	—	ପ	—	—	ଧ	ମ	ପ	ନ	—	ସ	ନ	ସ	—
ଶ	ବ	ଦେ	ପ	ର	ଶେ	ଅ	ସୁ	ରୁ	ପ	ର	ସ	ଗ	ଂ	କେ	ଂ
ନ	ର	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମପ	ଗମ	ରଗ	ସ
ନ	ତ	ନ	ତ	ନ	ବ	ନ	ବ	ଛ	ଂ	ଂ	ଂ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	ନ	—	—	—	—	ସ	ନ	ଧପ	ଧ	ସ	—	ସ	ସ
ନ	ଗା	ନ	ତା	ଂ	ନ	ଲ	ସ୍ତେ	ଝ	ଂ	ଜା	ର	ମୁ	ର	ଛ	ନା
ନ	ର	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗମ	ରଗ	ସ
ଜା	ବ	ନ	ମୁ	ର	ଜା	ର	ବେ	ଭା	ସି	ମୁ	ଦୁ	ମ	ଂ	ଦେ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ସ	ର	—	ମ	ପ	—	—	ଧ	ମ	—	ପ	ଧ	ମପ	ଧନ	ଧ	ପ
ସ	ବ	ନ	ତ	ଂ	ଶ୍ରୁ	ମୋ	ର	ଧ	ରୋ	ତ	ବ	ସୌ	ଂ	ର	ଛ
ମ	ପ	—	ନ	—	—	ଧ	ନ	ସ	—	ଧ	—	ସ	ର	ସ	ସ
ସ	ବ	ନ	ତ	ଂ	ସ୍ୟେ	ମୋ	ର	ଝ	ରୋ	ତ	ବ	ଗୌ	ଂ	ର	ବ
ଗ	ମ	—	ନ	—	ସ	ଗ	ମ	ପପ	ନୁ	ଧ	ଧ	ପପ	ପ	ମ	ଗ
ସ	ବ	ନ	ତ	ଂ	ମ୍ବେ	ସୁ	ର	ସ	ବ	ନ	ନ	ନୁ	ଂ	ଛ	ର
ର	ମ	—	ନ	—	ଧ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ
ସ	ବ	ନ	ତ	ଂ	ଧୁଃ	କ୍ଷେ	ଧେ	ସ	ବ	ନ	ଧ	କ	ଂ	ଦେ	ଂ

(୩୨)

ଏତେଲା

ସ୍ଥାୟୀ

ନିଶିଳ ବିଶ୍ଵ ନନ୍ଦର କର କାଗିଛି ମଧୁର ହୃଦ ।

ଗେନ ଭୁବନ ପ୍ରାନ୍ତର କର ବହୁଛି ମଳୟ ମନ୍ଦ ॥

ମେଘ ଘୋଳେ ବସି ମୋହନୀ ଅଶ୍ରୁ,

ଉଠୁଛି ଭଲପି ହସି ହସି ହସି,

ତା ଅଙ୍ଗରୁ ଝରି ପଡୁଛି ସରଗେ, ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମକରନ୍ଦ ॥

ଏ ମଧୁ ନିଶୀଥେ ଅସ ବନ୍ଧୁ ଅଜ,

ମିଳନ ବାଂଞ୍ଛା ଉଠିଲଣି ବାଜି,

ଅକୁଳ କଲଣି ଉଠିତ ପରାଣ ବାଞ୍ଛା କକୁଳ ଗନ୍ଧ ॥

ସ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ଧନ	ସଂ	—	ନଧ	ପମ	ପ
ନି	ଉ	ଲ	ବ	ଂ	ଶୁ	ନ	ଂ	ଦ	ତ	କ	ଦ
ଗ	ର	ମ	ଗର	ସନ	ସ	ଗମ	ଂ	ପ	ଧ	ନ	ପ
ହା	ଗି	ଞ୍ଚି	ମ	ଧ	ର	ଛ	ଂ	ଦ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ସଂ	ସଂ	ହ	ଧ	ପ	ପ	ପଥ	ଧ	ସ	ଗ	ର
ଗ	ଗ	କ	ହ	ବ	ନ	ସ୍ଥ	ଂ	ଦ	ତ	କ	ଦ
ର	ହ	—	ଧ	ପ	—	ର	ଗ	ଗର	ସଂ	ସ	—
ବ	ହ	ଞ୍ଚି	ମ	ଲ	ସୁ	ମ	ଂ	ଂ	ଧ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ	ନ	—	—	—	ସଂ	—	—	ସଂ	ସଂ
ମେ	ହ	କୋ	ଲେ	ବ	ସୁ	ଂ	ମୋହ	ନି	ସଂ	ବ	ଶୀ
ନ	—	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ପ	ଧନସଂ	—	ସଂ	ନ	—
ହ	ଂ	ଞ୍ଚି	ହ	ହ	ସି	ହ	ସି	ହ	ସି	ହ	ସି

ପ
ଦ
ପ
ବ

॥

କ	କି
ଖ	କୁ
ଗ	ଗର
ଘ	ଘୁ

ପ୍ର
ହ
ସ୍ତ
ମ

ପ	ଗ
ବ	ଘ
ସ	ଗସ
ଜ	ଝ

ପ୍ର
ବ୍ର
ରଗ
.

୩	୧
୩	୩
୩	୨
୩	୦

ପ୍ରଶ୍ନ ୦

ଗ
ଢ଼
ଘ
ଙ

७४

ସଞ୍ଚାରୀ

ବି
ଗ
ଅ
ପ
ମି
ସ
ବ

ମ
ମ
ମ
ନ
ସିଂହ
କୁ
ପ
କୁ

ଉ	ମ	ନି	ସଂ	ନ	ନ	୧	୧
୧	୧	୧	୧	୧	୧	୧	୧

—
ଶ୍ରୀ
ପ
ଶ
ଧ
ଲ
ସନ.
ଦୁ

—	ଗ
ଥେ	ଅ
ଗ	ମ
ଗ	ଭ
ପ	ଗ
ଶି	ତୁ
ସ	ଗ
ଲ	ଗ

— ସ
ର
ଠି
ମ
(ସ)
ରଣ
୦

ମଗ	ର
ବ	ସୁ
ନ	ଧନସ୍ତ୍ରୀ
ଲ	ଶି
ସପତ	ମ
ତ	ପ
ପ	ନ
ସି	୦

১৭৮৩

— ଜ —
— ଜ —
— ଶ —
ପ .

(୩୩)

ଏକତାଳା

ସ୍ଥାୟୀ

ମୋର ଶୂନ୍ୟ କୁଟିର ଦ୍ଵାରେ ।
ନୂତନ ଅତଥୁ ଅସିଦ୍ଧି ଅଜି ଗୋପନ ଅଭିସାରେ ॥ ଘୋ ॥

ବ୍ୟଥାତ ପରାଣେ ଦୀର୍ଘ ଭରତ କର ବନ୍ଧୁ ଅତନାନ୍ତ,
ବହୁ ଦୂର ଦେଶୁଁ ଅସିଦ୍ଧି ସେ ପରା ହୋଇ ଅତି ପଥ ଶାନ୍ତ ।

ନୟନ ସଳିଳେ ଚରଣ ପଶାଳି,
ଚକ୍ଷୁରେ ପୋଛିବି ହୋଇ ନିଃଶ୍ଵଳି,
ଅଞ୍ଚଳେ ବସାଇ, ପୁଲିବି ଯତନେ ବେଦନା-କୁସୁମ ହାରେ ।

ଗ	ମ	ହ	ର	ସ	ର	ପ	—	—	ମଗ	ମଧ	ପ
ରୁ	୦	ନ୍ୟ	କୁ	ତି	ର	ହା	୦	ରେ	୦	ମୋ	ର
ମ	।	ହ	ର	ସ	ର	ପ	।	।	।	।	।
ରୁ	୦	ନ୍ୟ	କୁ	ତି	ର	ହା	୦	ରେ	୦	୦	୦
ମ	୧	ନ୍ୟ	।	ତି	୧	ପ	ନସ	ନ	୧	ନ	୧
ରୁ	୧	ନ୍ୟ	।	ତି	୧	ପ	୦	୧	୧	୧	୧
ମ	।	୧	୧	ମ	୧	ହ	।	ର	।	ପମ	ପ
ଗୋ	୦	୧	୧	୧	୧	ସା	୦	ରେ	୦	ମୋ	ର

(୩୪)

ଭଗା ଗୌରୀ—ଏକତାଳା

ସ୍ତାୟୀ

କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ ସେ ମୋର, କେଉଁ ଜନମର ବନ୍ଧୁ
(ମୋର) ଅଧିକାର ହୃଦୟଗଗନେ ମୁଁ ଶୁଣି ଶରଦ ଲଭୁ ।

ଏ ଯେ (ରାଜ ଦଳର ଶୁଭ) (ସପ୍ତମୋହର ମୁଁ ତାହାର) ।

(ଜୀବନେ ମରଣେ ବନ୍ଧାହେ)

(ପରାଣେ ପରାଣେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦ)

ଏକୃଷ୍ଟି ମୋତେ କେଉଁଠି ମୁରୁଛି,

କେଉଁ ଚନ୍ଦନରେ ରହିଥିଲା ଲାଗି

ଏତେ ଦିନ ଏବେ ଉଦୟ ହୋଇଛି ଉତ୍କଳାର ଚିତ୍ର ସିନ୍ଧୁ

(ସେ ଯେ ଅନେକ ଦିନର ଚିତ୍ରା)

(ଛତ୍ରପଟା ତା ମୁହଁଟି)

(ଚିତ୍ରେ ଚିତ୍ରେ ବୋଲି ଚିତ୍ରେ ଦେଖ ନାହିଁ)

କେତେ କାଳ ତାର ମୁଁ ତଟିକୁ ଧରି,

ରହିଅଛି ଚାହିଁ କେତେ ଅଶ୍ରୁ ନରି,

ଦିନ ନ ସରୁଛି ତାକଥା ସୁମର, ଦିନ ରାତି କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ

(ନ ଦୃଶ୍ୟ ପାରିବାର)

(ମରମ ତାରେ ଗୁଳ୍ମା ସେ ରୁପ)

(ହେଁ ହେଁ ହୋଇ କାଗି ଉଠେ)

ସ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ସେ	ମୋ	ର
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ଧ	ଧନସ	ନ	—	ପ—
କେ	ଉଁ	କ	ନ	ମ	ର	ବ	ଂ	କୁ	ଂ	ଂ	ମୋର
ପସ	ଦିସ	—	—	—	—	ନ	ସ	ନ	ଧ	ନ	ଧ
ସ	ଂ	କ	ଗ	ଂ	ର	ହ	ଦ	ସୁ	ଂ	ଗ	ନେ
ପ	—	ନ	ଧ	ପ	ଧ	ମ	—	ପ	—	ମ	ଗ
ସ	ଂ	ଗୁ	ସ	ର	ଦ	ହ	ଂ	କୁ	ଂ	ଧ	ସେ

[illegible]

[illegible]

(୩୫)

କହରବା

ଭୁଢ଼ି ଶଣେ ଶଣେ ଅସୁ ମୋର ପ୍ରାଣେ ।

ସୁପନେ, ଶୟନେ, ନୟନେ, ନୟନେ ॥ ଘୋଷା ।

ପ୍ରଭାତେ, ପ୍ରଦୋଷେ, ନିଶୀଥେ, ଦିବସେ,

ଅଲୋକେ, ଅନ୍ଧାରେ, ସଲିଳେ, ଅକାଶେ,

କେବେ ଦୂରେ, କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାଧାନେ ॥

ହରଷେ, ବିଷାଦେ, ମିଳନେ, ବିବାହେ,

ସମ୍ମିଳେ, ବିସ୍ମୟେ, କୁଟୀରେ, ପ୍ରାସାଦେ,

ସୁଧାଧାରା ଡାଳୁ କାନେ କାନେ ॥

ଅନ୍ତରେ, ବାହାରେ, ସଜନେ, ବିଜନେ,

ସରାଗେ, ବିରାଗେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ,

ଥାଉ ସଦା ମାନେ ଅପମାନେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ନ	ସ	—	ର	—	ଗ	—	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର	ସ	ନ	ସ	—	ଗ	ମ
(ଭୁଢ଼ି)	ଷ	ଂ	ଶେ	ଷ	ଶେ	ଂ	ଅ	ସୁ	ମୋ	ଂ	ର	ପ୍ରା	ଶେ	ଂ	ସୁ	ପ		
ପଂ	ନସଂ	ଧ	ପ	ପନ	ଧନ	ପ	ମ	ମଧ	ପଧ	ଗ	ମ	ଗ	—	ଗ	ମ			
ନେ	ଂ	ଶ	ସୁ	ନେ	ଂ	ନ	ସୁ	ନେ	ଂ	ନ	ସୁ	ନେ	ଂ	ପ୍ର	ସ			

ଅନ୍ତର

ପନ	ଧପ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ଗ	ମ
ତେ	ଂ	ପ୍ର	ଦୋ	ପେ	ଂ	ନି	ଶୀ	ଥେ	ଂ	ଦି	ବ	ସେ	ଂ	ଅ	ଲେ
ପଧ	ନସଂ	ନ	ଧ	ମ	—	ର	ଗ	ମଧ	ପ	ମ	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
କେ	ଂ	ଅ	କା	ରେ	ଂ	ସ	ଲି	ଲେ	ଂ	ଅ	କା	ସେ	ଂ	କେ	ବେ
ସ	—	ର	—	ଗ	ର	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ମ	ଗ	—	ଗର	ମ
ଦୁ	ଂ	ରେ	କେ	ବେ	ଂ	ଂ	ଂ	ସ	ଂ	ଲି	ଧା	ନେ	ଂ	ର	ଦେ

ସଞ୍ଚାର

ପ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ମ	ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ନ	ସଂ
ସେ	୦	ବ	ସା	ଦେ	୦	ମି	ଲ	ନେ	୦	ବ	ବା	ଦେ	୦	ସ	ମ
ରଂ	—	ନି	ଧ	ପ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ର	ଗ	ସ	—	ସ	ନ
ଦେ	୦	ବ	ପ	ଦେ	୦	କୁ	ଟୀ	ରେ	୦	ଗ୍ରା	ସା	ଦେ	୦	ସୁ	ପା
ସ	—	ର	—	ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପଧ	ମପ	ଉ	—	ମ	ଗ
ଧା	୦	ର	୦	୦	୦	ତା	କୁ	ବା	୦	ନେ	ବା	ନେ	୦	ଅ	ନ୍ତ

ଅଦ୍ରେଶ

ମ	—	ନି	ଧ	ନି	ଧ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—	ପ	ରଂ
ରେ	୦	ବା	ହା	ରେ	୦	ସ	କ	ନେ	୦	ବ	କ	ନେ	୦	ଟ	ର
—	—	ସଂ	ରଂ	ରଂ	—	ସଂ	ନ	ଧ୍ର	—	ଗ୍ରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ସଂ	ରଂ
ଗେ	୦	ବ	ର	ଗେ	୦	ଜା	ବ	ନେ	୦	ମ	ର	ଗେ	୦	ଧା	ର
ହି	—	ଧ	—	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ସଂ	ନି	ଧ	—	ଗ	ମ
ସ	୦	ଦା	୦	୦	୦	ମା	ନେ	ଅ	୦	ପ	ମା	ନେ	୦	ର	ସୁ
ପସଂ	ନସଂ	ନି	ଧ	ପନି	ଧନି	ପ	ମ	ମଧ	ପଧ	ଗ	ମ	ଗ	—	ସ	ନ
ନେ	୦	ସୁ	ପ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	ନ	ସୁ	ନେ	୦	କୁ	ହି

[୩୭]

ଏକତାଳା

ସବୁଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି କେଉଁ ଯଶ ବାଳା ଉଡ଼ାଇବ ହେ ।

ଯାହା ଦେଇଥିଲ ସବୁତ ନେଲଣି

ଅଥ ଏବେ କିସ ଛଡ଼ାଇବ ହେ ॥ ଗୋଷା ॥

- ଫସାରେ ଯେ କରଇ ଅପ, ଧାଏଁ ସିନା ସେ ତୁମ୍ଭ ପାପ,
ସକଳ ଭରସା ଯାର ତୁଟିଲଣି

କିସ ବୋଲି ତାକୁ ଡରାଇବ ହେ ॥

ଠକ ଠକ ଥରକୁ ଥର, ବୁଦ୍ଧିଲିଣି ତୁମ୍ଭ ଗୁଡ଼ର,
ମନେ ପାଣିଛକ ହାତ ମଝିଟାରେ

ଛୁଡ଼ାଇବ ବାଟ ଦୁଃଖାଇବ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷୀ ଏଡ଼ିବ ବୋଲି, ସବୁ ଧନା ଦେଲିଣି ଠେଲି,
ଗୁଣ-ଦଉଡ଼ି ଯେ କାଟି ସାରିଲଣି

କେଉଁ ପାନ୍ଦେ ତାକୁ ଜଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ହାତ ଠାରୁ ଲେଉଟ ଦେଖାଇ, ତାଙ୍କ ନାଟ ଦେଖିବା ପାଇଁ,
ସିଂହାଣ କରୁଛ ଅନୁର ପରେ କି

ନାକ ଢଗି କାନ ମୋଡ଼ାଇବ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ପମ	ପ	ଗମ	ରେ	ସ	ନ	ସ	ର	ଗମ	ର	ଗ	ମ
ଠ	ଠ	ସ	ବୁ	ଥ	ହୁ	ବ	ଠ	ଶୁ	ଡ	କ	ର
ପ	ଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗର	ସନ	ସର	ଗମ
କେ	ଉଁ	ଯ	ଶ	ବା	ନା	ର	ଡା	ଇ	ବ	ହେ	ଠ ॥
ଗ	ପ	।	ଧ	—	—	ପ	ଧସ	ନ	ଧ	ନ	ପ
ଯା	ହା	ଦେ	ଇ	ଥ	ଇ	ସ	ବୁ	ଡ	ନେ	ଲ	ଶି
ମ	ମଧ	।	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ରେ	ସନ	ସର	ଗମ
ଅ	ଉ	ଧ	କେ	କି	ସ	ଛ	ଡା	ଇ	ବ	ହେ	ଠ ॥

[୩୮]

ଦାଦରା

ତୋ ଗୁରୁବର ନାହିଁ ତୁଳନା ।

ଭୁଲ୍ଲଭକୁ ଦେଇ ମିଶେ ତୁମ୍ଭ ଖେଳନା ॥

ମୋଠେଇଁ ପତୁର ଡୋର, ଚଳିବ ନାହିଁ ଏଥର

କଲିଣି ମୁଁ ତୋ ଗୁଡର ତକ କଳନା ॥

ତୋ ଚେଇଁ ଚତୁର ସାଥ, ଭଲେ ତ ଗଲିଣି ବିତ

ଦେଖି ଦେଖି ନିତ ନିତ ନୂଆ ଛଳନା ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	କା	—	ମସ	ପସପ	ମସ	ରାମ	ମସମ	ରାମ	—	ସ	କା
ତୋ	ରୁ	ଭୁ	ସ	ର	ଂ	ନା	ହିଁ	ଂ	ଂ	ଭୁ	କା
ସ	—	—	—	—	—	ପ	ମସ	ପନି	ପ	ନି	—
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭୁ	ସ	ଂ	କ	ହିଁ	ଂ
ପ	ପସପ	ମସ	ରାମ	ହମ	ହମ	ରା	ସ	ସ	ରା	ଗ	ପ
ଦେ	ର	ଂ	ମ	ଛେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଭୁ	ସ	ଖେ	କ
ମ	—	—	କା	ସ	—	କା	ସ	—	କା	ସ	—
ନା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	କ	ସ	କ	ନ	ସ	—	କ	ସ	—
ମୋ	ଠେ	ଂ	କା	କା	କା	ଭୁ	ର	ଂ	ତୋ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ସଂ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ହିଁ	ସଂ	ଂ	ପ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମସ	ପସ	ପସ	ମସ	ମ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ତୋ	ରୁ	ଂ	ତୋ	ର	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମ	ଂ	ଂ	କା	ସ	ଂ
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୩୯]

ଦାବ୍‌ବା

ଅର ଜଞ୍ଜାଳ କାହୁଁକି । •

ମନ କାମନା ମେଣ୍ଟିଲ ନାହୁଁକି ॥

ବାମନ ଦୋଇଶ ହାତ ବଢ଼ାଇଲି

ଗୁନ ପରିବା ପାଇଁକି ।

ଶଶା ପର ମୋର ହଂସା ରଢ଼ଗଲ

ତୁଛରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ କି ॥

ଭରମେ ପଡ଼ିଲି ସତ ବୋଲି ମଣି

ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲି ଛାଇକି ।

ଧରୁ ଧରୁ ହାତୁଁ ଉଭାଉ ଗଲ ସେ

ଭକ୍ତସ ହେଲି ଗୁହଁକି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସ	ନ	ସ	ହ	ର	ହ	ମ	ମ	ସ	—	—
୦	ଅ	ଉ	କ	ଞ୍ଜା	ଲ	୦	କା	ହିଁ	କ	୦	୦
।	ଗ	ମ	ପ	ନି	ଧ	ପ	—	—	ଗ	ମ	ନି
୦	ମ	ନ	କା	୦	ମ	ନା	୦	୦	ମେ	ଶ୍ଚ	ନ
ପ	ଗ	ମ	ପ	ନି	ପ	ହ	ସ	ନ			
୦	ନ	ହିଁ	କ	୦	୦	୦	ଅ	ଉ			

ଅନ୍ତରା

ପ	—	—	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	—	ସ	ନ	ସ
ବା	ମ	ନ	ହେ	ଉ	ଶ	ବା	ତ	ବ	ବା	ଉ	କ
ପ	ନ	ସ	ନି	ଧ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ଧ	ପ	—
ହିଁ	୦	ନ	ଧ	ର	ବା	ପା	୦	ହିଁ	କ	୦	୦

(୪୦)

ଆଜ୍ଞାପୋକା

ସଖା ହେ,

ଠକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ମୋତେ) ଅନ୍ଧ ଏଣିକି ।

ଠକ ଠକ, ଦେଖି ଦେଖି ଗଲଣି ଶିଖି ॥ ଗୋ ॥

ପଡ଼ିଲଣି ତୁମ ଠକ ପଣିଅ ଛାଣି,

ଅନ୍ଧତ ନ ହେବ କେବେ ମୁଁ ବାଟ ବଣା,

ଧରିଲଣି ସଧା ବାଟ, ଚାହିଁଲଣି ପଥ ଘାଟ,

କାଣିବାକୁ ତୁମ୍ଭ କୁଟ ନାହିଁ ତ ବାକି ॥

ମନ ମୋର ଯେଉଁ ଅନ୍ଧେ ଟାଣି ନେଉଛି,

ଅଖି ବୁଜି ଏକମୁହାଁ ମୁଁ ଚାଲିଯାଉଛି,

ପଛେ ପଛେ ଥିବ ଏକା, ହେ ବନ୍ଧୁ ହେ ପ୍ରାଣସଖା,

ଧରବଟି ଟେକି, ଯେବେ ପଡ଼ିବି ଥିକି ।

ସ୍ଥାପ୍ତ

ଗ ମ ଗମ ପଥ
ସ ଖା ଂ ଂ
ସଂ । କି ଂ
ଠ ବା ର ଂ
ର ବ ପ ମ
ଅ ର ଂ ଂ
ସ । । ।
ଠ କି ଂ ଂ
ଗ ମ ପ ।
ସଂ । କି ଂ
ର ଗ ର ଂ

ନ — — —
ହେ ଂ ଂ
ପ ମ ଗ ।
ପା ର ବ ଂ
ଗମ ଗର ସନ
ଏ ଂ ଶି ଂ
କି ଂ ସ ନ
ଠ ଂ କି ଂ
କି ଂ । ଂ
କି ଂ । ଂ
ସ ମ ଗ ଂ
ପା ର ବ ଂ
ଗ ଂ ଂ

ଧନ ସଂ ନ ସ
ଂ ଂ ଂ ଂ
ର ଗ ପମ ଗ
ନା ହି ଂ ମୋ
ସ — — —
କି ଂ ଂ ଂ
— ସ ଗମ ପଥ
ଂ ଦେ ଶି ଂ
ସଂ ନ ଂ ପ
କି ଂ ଂ ଂ
ର ଗ ପ ମ
ନା ହି ଂ ଂ
ସ । । ।

ପ — — —
ଂ ଂ ଂ ଂ
ଗ ର ସ ।
ଦେ ଂ ଂ ଂ
— — —
ଂ ଂ ଂ ଂ
ନ ପଥ କି ।
ଦେ ଂ ଶି ଂ
ମ ଂ ଂ ।
ଗ ର ସ ।
ମୋ ଂ ଦେ ଂ
— — —

[୪୧]

ପରଜ—ଏକତାଳା

ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଦୟା, ଦୟାମୟ,
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ଅଶୀଷ ଶୁଣି ।
 ଗୁହେଁନା ମୁଁ ତବ ସମ୍ପଦ ତରଣୀ
 ସୁଖ ପାର୍ବତୀରେ ଯିବାକୁ ଭାସି ॥
 ଦୈନିକ ମୋହର ଚର ସହଚର,
 ଅଭାବ ମୋହର ପ୍ରାଣର ଦୋଷର,
 ବିପଳତା ମୋର ସାନ୍ତ୍ବନା ପ୍ରାଣେ,
 ସନ୍ତାପ ଚର ଶାନ୍ତି ହେ;
 ସଫଳତା—ମହାଭ୍ରମ, ମହାଭ୍ରମ, ମହାଭ୍ରମ ହେ;
 ଦିଅ ମୋତେ ନାଥ ବିଷାଦ-ବହୁ
 ଭୟ କର ମୋ ଅନ୍ତର
 ଦିଅ ମୋତେ ଅଶି—ମରଣ, ପାହାକି
 ମୃତ-ଅଶ୍ୱିନୀ ମନ୍ତ୍ର;
 ଦୂର କର ମୋର ପକ୍ଷ, ଅଭିମାନ,
 କର ଦିଅ ସବୁ ଅଶା ଅବସାନ,
 ନିଭାଇ ଦିଅ ମୋ ମାନସ ପଟରୁ,
 ପେଡେଇଁ ବାସନା-ସବୁ ଗ୍ରାସୀ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ରୁ	ସ	ମ	ମଗ	ମ	—	ଗ—	—	ମ	ଧ୍ର	ପ
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	୦	ଦୟା	ଦ	ସ୍ତା	ମ	ସ୍ତ
—	ମପ	ଗ	ମ	ମପଧ୍ର	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ରୁ	—	ସ
୦	ଗୁହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	ଅ	ଶୀ	ଷ	ର	୦	ଶି
ମ	ପ	ଧ୍ର	ସ	ର	ସ	ନ	ସ	ନ	ଧ୍ର	—	ପ
ରୁ	ହେଁ	ନା	ମୁଁ	ତ	ବ	ସ	ମ	ଦ	ତ	ର	ଶୀ
—	ମପ	ଗ	ମ	ଧ୍ର	ପ	—	ଗମ	ଗ	ରୁ	—	ସ
୦	ସୁଖ	ପା	ର	ବା	ରେ	୦	ଯିବା	କୁ	ସ	୦	ସି

[illegible]

१४

८३

[୪୭]

ବାଞ୍ଚା

ପେତକ ପେତକ ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବ

ତେତକ କୁଣ୍ଡଳ ଧରିବ ହେ ।

ପେତକ ଦୁରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ପାଉଥିବ,

ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରଣ ହେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ଏକା ମୋର ନିକଟି ରତନ,

ତୁମ୍ଭ ପାଦେ ପିନା ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀ ଜୀବନ

ବୁଲି କେଉଁ ଦେଶେ

କେଉଁ ମୁଖେ ଶେଷେ,

ପୁଣି ନୁହଁ କେ ବରଣ ହେ ॥

ରଖିଲେ ବା ରଖ, ନ ରଖିଲେ ନାହିଁ,

ନାହିଁ ତ ଭାବନା ତଳେ ତାହା ପାଇଁ,

ସ୍ଥାପନାକି ସତେ,

ଛଡ଼ାଇଲେ ଯେତେ

ପଦତଳେ ଲେଟି ମରବ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ଉ	ଗ	ଗ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ପେ	ତ	କ	ପେ	ତ	କ	ଦୁଃ	ଖ	ଦେ	ଉ	ଥ	ବ
ପ	ଧ	ସଂ	ଧ	—	ପ	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ତେ	ତ	କ	ହ	ଶ୍ରୀ	ର	ଧ	ର	କ	ହେ	ଂ	ଂ
ର	ପ	—	ଧ	ପ	—	ଧ	ସଂ	—	ଉ	ସଂ	—
ପେ	ତ	କ	ହ	ର	ହ	ହ	ଶ୍ରୀ	ପା	ଉ	ଥ	ବ
ଧ	ସଂ	—	ଧ	ପ	—	ପ	ଗ	ପ	ଗ	ଉ	ସ
ଧ	ହେ	ପ	ହେ	ଅ	ନୁ	ସ	ର	କ	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ସ	ଉ	ତ	ମ	ଧ	—	ସଂ	—	—	ଉ	ସଂ	—
ଉ	ହେ	ଧ	ବା	ମୋ	ର	ନ	ହ	ଶ୍ରୀ	ଉ	ତ	ବ

[୪୩]

କସ୍ତୁରୀ-ଅଠାଳି

ଏବେ କହେ ପୁର ନାହିଁ ମନ ସାଧ ।

କାହିଁ ପାଇଁ ଅଛୁ ସାଧ ବାଦ । ଘୋଷା ॥

ପରଶି ପରଶି ଏତେ ଦିନ ହେଲା,

ପରଶି ତୁମ୍ଭର ତେବେ ନ ସରିଲା,

ଅଛୁ କେତେ ଦିନ ଲାଗିବଟି ଭଲ,

ମେଣ୍ଟିବାକୁ ମୋର ଅପରାଧ ।

ତୁମ୍ଭେ ପର ନାଥ କାଙ୍ଗାଳ ଠାକୁର,

ଏବକୁ ସେ କଥା ଗଲକି ପାଶୋର,

ଏ ଦୀନକୁ ପେବେ କରଦେବ ପର,

ତୁମ୍ଭ ନାମେ ହେବ ଅପବାଦ ।

ଯେଉଁ ବାଟେ ମୋତେ ନେଉଛୁ ଓଟାର,

ଯାଉଛୁ ମୁଁ ଗୁଲି ସେହି ରାହା ଧର,

ତେବେ କିପାଁ ତୁମ୍ଭ ପଦ ଅଗ୍ରାବେ.

ପଦେ ପଦେ ଘଟେ ପରମାଦ ।

ସ୍ଥାୟୀ କହରବା

ଗ	ମ	ର	ହ	ସ	ର	ନ	ସ	ସ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
ଏ	ବେ	କ	ହେ	ପୁ	ର	ନା	ହିଁ	ମ	ଠ	ନ	ପା	ଧ	ଠ	ଠ	ଠ
ମ	ଧ	ପରନସ	ନ	ସ	—	ନ	ପପ	ମଗ	ରଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ହ	ର
କା	ଠ	ହିଁ	ପା	ହିଁ	ଠ	ଅ	ର	ସା	ଠ	ଧ	ବା	କ	ଠ	ଠ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	—	—	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ଧ	ପପ	ନସ	ନ	ସ	ନ	ସ	—
ପ	ହ	ହ	ଠ	ପ	ର	ହ	ଠ	ଏ	ତେ	ଠ	ଦିନ	ହେ	ଠ	ହ	ଠ
ପ	ଧ	ଧ	ଠ	ର	ହ	ର	—	ସ	ନ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ଧ	ଠ
ପ	ହ	ହ	ଠ	ହେ	ଧ	ର	ତେ	ହେ	ଠ	ନ	ଠ	ସ	ହ	ହ	ଠ

ପ	—	ନ	—	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	—	ନ	—	ପ୍ର	—	ଧ	—	ସ	—
ଅ	ଉ	କେ	୦	ତେ	୦	କ	ନ	କ	ଗି	ବ	୪	ଉ	୦	ସ	—
ଗ	ମ	ପ	ସଂ	ନସଂ	ନ	ଧ	ପ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	—	୦	ସ
ମେ	ଞ୍ଜି	୦	ବା	କୁ	୦	ମୋ	ର	ଅ	ପ	ସ	୦	ଧ	୦	୦	୦

ସଂସାର

ସ	—	—	—	ନିର	ସନି	ଧ	ନ	ସ	—	ଗ	ର	ସ	ନି	ସ	—
ତୁ	ସ୍ବେ	ପ	ର	କା	୦	ଧ	୦	କା	ସ୍ବ	କ	୦	କୁ	୦	ର	୦
ସ	—	ର	ମ	ପ	ମ	ପ	—	ଗ	ମ	ପ	ନି	ନିଧ	ପସ	ପ	—
ଏ	ବ	କୁ	ସେ	କ	୦	ଧା	୦	ଗ	କ	କ	ପା	ସୋ	୦	ର	୦
ଗ	ମ	ପ	ନି	ଧ	ପ	ନ	—	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଧନି	ପସ	ସଂ	—
ଏ	ଦା	ନ	କୁ	ପେ	୦	ବେ	୦	କ	ର	ବେ	ବ	ପ	୦	ର	୦
ଧ	ନି	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ମ	ପ	—	ଗମ	ରସ	ର	—
ତୁ	ସ୍ବ	କା	ମେ	ବେ	ବ	ଅ	ପ	ବା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

ଆତ୍ମା

ଗ	—	ର	ସ	ଗ	—	ର	ମ	ପ	ନି	ଧ	ଗ	ପ	ମ	ପ	—
ପେ	ଉ	୦	ବା	ଟେ	୦	ମୋ	ତେ	କେ	ଉ	ଉ	୪	ଧା	୦	ଉ	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମସ	ଧସ	ମ	ଗ	ଗମ	ଗର	ସ	ଧ	ସ	—	—	—
ସା	ଉ	କୁ	ସ୍ବ	ରୁ	କି	ସେ	ହି	ସ	୦	ଦା	ଧ	ଉ	୦	୦	୦
ନ	—	—	ପ	ଧ	—	ପ	—	ପ	ନ	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ତେ	ବେ	୦	କ	ଞ୍ଜି	୦	ତୁ	ସ୍ବ	ପ	ବ	ଧ	୦	ପା	୦	ବ	୦
ପ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନି	ଧ	ପ	—	ମଗ	ଗମ	ପ	—	ଗମ	ରଗ	ର	—
ପ	ତେ	ପ	ବେ	ସ	ଟେ	ପ	ର	ସା	୦	କ	୦	୦	୦	୦	୦

(୪୪)

ଶାମ୍ବାଳ—ଡେ଼଼ିଟ୍

ଶାଲ ଖମାଣରେ ଯେବେ ଯାଏ ପଡ଼ି
 ଦେଉଅଛି କର ବଢ଼ାଇ ହେ ।
 ଅବାଟରେ ଯେବେ ଯାଏଁ ପଥଦୁଡ଼ି
 ନେଉଅଛି ବାଟ କଢ଼ାଇ ହେ ॥ ଘୋଷା ॥
 ହସାଉଛି ବେଳେ, କନ୍ଦାଉଛି ବେଳେ,
 ଲଗି ରହିଅଛି ଶିଅଲିଆ ଖେଳେ,
 ହାତ ଟେକି ଯାହା ଅଛି ଦେଉଅଛି
 କାଲି ନେଉଅଛି ଛଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ସମ୍ପଦେ, ବସଦେ, ହରଷେ, ବିଷାଦେ
 ସଦାବେଳେ ରହିଅଛି ସାଥେ ସାଥେ,
 ଅଜାଣତେ ତୁମ୍ଭେ ଦିନରାତି ମୋର
 ପଛେ ପଛେ ଅଛି ଗୋଡ଼ାଇ ହେ ॥
 ଅପଣାର ହାତେ ଦେଉଛି ଖୁଆଇ,
 ଶୁଆଉଛି 'ନା-ନା ବାଇ' ଗୀତି ଗାଇ,
 କୋଳେ ଧରି କେବେ ଶୂନ୍ୟେ ଉଡ଼ାଇଛି,
 କେବେ ଜଳେ ଦିଅ ବୁଡ଼ାଇ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ—ତେଉରା

ସ	ରି	ଛ	ରି	—	ସ	—	ସ	ରି	ଛ	ପ	—	ସ	—
ବ	ଇ	ଖ	ମା	ଂ	ଶ	ରେ	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	ଂ	ପ	ଡ଼
ପ	ଘ	ଘ.	ନ	—	ଘ	ପ	ମ	ଘ	ପ	ମ	ଛ	ରି	ସ
ଦେ	ବ	ଅ	ଛ	ଂ	କ	ର	ବ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ଭ	—	—	ପ	—	ଘ	ପ	ମ	ପ	ଘ	ନ	ଘ	ଘ.	—
ଅ	କା	ଟ	ରେ	ଂ	ପେ	ବେ	ସା	ଏ	ପ	ପ	ଂ	ହୁ	ଡ଼
ନ	ଘ.	ନ	ଘ	—	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ଛ	—	ରି	ସ
ନେ	ଇ	ଅ	ଛ	ଂ	କା	ଟ	କ	ଡ଼ା	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ

(୪୫)

କାଳେଡ଼ା— ଏକତାଳ

ଯେବେ ତାହେଁ ମୁହଁ ‘ଦୟାନିଧି’ ବୋଲି
 ପାଶେ ଅସି ଛୁଡ଼ା ଦୋଇଛ ହେ ।
 ଦାନବକୁ ବୋଲି ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିଛି
 ଅପେ ଅସି ଦେଖା ଦେଇଛ ହେ ॥
 ଡାକିଛି ଯେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କାତରେ,
 “ଅସ ପ୍ରଭୁ ଅସ ଅସ” ବୋଲି ଥରେ,
 ସେହି ତାଙ୍କ ମୋର ଶୁଣିବା ମାତରେ
 ନିଜେ ଅସି ଦୁଃଖ ଫେଇଛ ହେ ॥
 (କହୁ) ସେ ତାଙ୍କରେ ପର ହେ ଜୀବତତ୍ତ୍ୱର
 ମନ ମାନି ନାହିଁ କାହାର;
 ଯେଣୁ ସେହି ତାଙ୍କ ଗନ୍ଧାର ଅନ୍ତର
 ମଝିରୁ ନ ଥିଲା ବାହାର ।
 ଡେଣୁ, ଯେବେ ତାଙ୍କ ଦେଲି ପ୍ରାଣ ଖୋଲି,
 “ପ୍ରିୟତମ, ତୁମେ କାହିଁଗଲ” ବୋଲି,
 ନେତକରେ କାହିଁ ଧାଇଁ ଅସି ମୋତେ
 କୋଲେ ଧରି ତୋଳି ନେଇଛ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	—	ର	ସ	ର	—	ରା—	—	ର	ସ	—
ପେ	ବେ	ଡା	ବେ	ମୁ	ହଁ	°	ଦୟା	ନି	ଧ	ବୋ	ଲି
ସ	ନ	—	ସ	ପ	—	ମପ	ରା	—	ର	ସ	—
ପା	ପେ	ଅ	ସି	ଛୁ	ଡା	ହୋ	ଇ	ଛ	ହେ	°	°
ପ	—	—	ଅନୁ	ପ	ସ	—	ନି—	ସ	ସ	କ	ସ
ଦା	ନ	ବ	କୁ	ବୋ	ଲି	°	ଯେବେ	ମୁଁ	ଡା	କି	ଛୁ
ସ	ର	ସ	ନି	ନିଧ	ପ	ମ	ପ	ମପ ପ	ହ	ର	ସ
ସ	ପେ	ଅ	ସି	ଦେ	ଖା	ଦେ	ଇ	ଛ	ହେ	°	°

(୪୭)

ଚଢ଼ାଗ—ତେଜେ

ତୋହର ବେଦନା ତୋହର ଘ୍ରାଣେ,

ସବୁ ତୋହର, ସବୁ ତୋହର ।

ତୋହର ଅନ୍ତରେ ତୋହର ଅନନ୍ଦ,

ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥

ଯେତେ ମୋ ଅନୁଭବ

ତୋହର ଭାବଗୁଣା,

ଏ ମୋର ଅବସ୍ଥା

ସବୁ ତୋହର କାୟା,

ତୋହର ରଙ୍ଗ ନାଟେ ତୁହିତ ନାଟୁଅ

ତୋହର ଭବ ଡାଟେ ତୁହିତ ହାଟୁଅ;

ତୋହର କାଟେ ଘାଟେ ବାଟୁଅ ତୁହିତ

ସବୁ ତୋହର ସବୁ ତୋହର ॥

ହସିବାକୁ ଯେବେ

ତୋହର ମନ ବଳେ,

ଅପେ ତୁ ହସୁ ସିନା

ମୋତେ ହସାଇ ଛଳେ,

ମୋହର ନୟନରୁ ଯେ ଅଶ୍ରୁ ଧାରୁ ଭସେ,

ସେ ପରା ତୋହ ନେତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବୋ ଅପେ,

ମୋ'ର ମୋ'ର ବୋଲି

ନରୁହି ଅପେ ମଳ,

ସବୁ ମୋହର,

ସବୁ ତୋହର ॥

ସ୍ଥାୟୀ କହୁରବା

ପ	—	—	ଧ୍ର	ପ	—	ମ	—	ହ୍ର	—	ପ	ମ	ହ୍ର	—	ପ	—
ତୋ	ହ	ର	ବେ	ତ	ଂ	ନା	ଂ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଗ୍ରା	ଂ	ଶ୍ରେ	ଂ
ସ	—	ହ୍ର	—	ସ	ହ୍ର	ପ	ମ	ହ୍ର	—	ସ	—	ପ	ଧ୍ର	ଧ୍ର	ସଂ
ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ତୋ	ହ	ର	ଂ
ସଂ	ରଂ	ହ୍ର	ସଂ	ନି	ଧ	ନିଧ	ନି	ପ	ଧ୍ର	ପ	—	ହ୍ର	—	—	—
ଅ	ଂ	ନି	ରେ	ତୋ	ହ	ର	ଂ	ଅ	ଂ	ନ	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ
ହେ	ମପ	ହ୍ର	ମ	ହ୍ର	—	ସ	—								
ର	ଂ	ସ	ବୁ	ତୋ	ହ	ର	ଂ								

(୪୭)

ଖାମ୍ବାଳ—ତେଣୁଟା

ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଦେଉ ପୁଣି ଦେ,
 ଦେଉ ପୁଣି ଦେ, ଦେଉ ପୁଣି ଦେ ।
 ମୋର ସକଳ ବାସନା, ସକଳ କାମନା,
 ତବ ପଦେ ଦେଉ ପୁଣି ଦେ ॥ ଯୋଷା ।

ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ମୋର ମନ ଅଛାଳିକା,
 ହେଉ ପଡ଼ୁ ଅଶା-କୁସୁମ-କଳିନୀ,
 ହସାରର ନାଟ ସାରି ଦିଅ, ମୋର
 ହାଟ କରି ଦିଅ ଶୂନ୍ୟ ଦେ ॥

ବେଧ କରିଦିଅ ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ଗଡ଼
 ଘେନି ଯାଅ ପୁଅ, କଳଟ, ସମ୍ପତ୍ତି,
 ଶିର ପାତ ନେବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତୁମ୍ଭର
 ଦେବି ନାହିଁ ତଳେ ଶୂନ୍ୟ ଦେ ॥

ସ୍ତାୟୀ ଚତୁରସା

ମ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସ	ର	—	—	—	ର	ଗ
ତୁ	ମୁ	ର	ଇ	ଛା	ଦେ	ର	ପୁ	ଂ	ଣି	ଦେ	ଂ	ଦେ	ର
ରଗ	ମ	—	—	—	ମ	ମ	ମପ	ଧନ	ଧସ	ମଗ	ମ	ମ	ଗ
ପୁ	ଂ	ଣି	ଦେ	ଂ	ଦେ	ର	ପୁ	ଂ	ଣି	ଦେ	ଂ	ମୋ	ର
ମ	ପ	ନ	ସଂ	ଧସ	—	ଧ	ସଂ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ସ	ବ	ଜ	ବା	ଂ	ସ	ନା	ସ	ବ	ଜ	ବା	ଂ	ମ	ନା
ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନୁ	—	ଧ	ପ	ଗ	—	ପ	ମ	—	ମ	ସ
ବ	ବ	ପ	ଦେ	ଂ	ଦେ	ଜ	ରୁ	ଂ	ଣି	ଦେ	ଂ	ଦେ	ଦ

(୪୮)

ଭୈରବୀ—ତେରବ

ପୁଲଟି ଯେବେ ଘୋର ପାଏ, ସ୍ବର

ସେ ତୋ କୁଞ୍ଜ ବନେ

ଯାଇ ପୁରୁଷ ହେ ।

ଗୀତଟି ଯେବେ ମୋର ପାଏ ସର

ସେ ତୋ ଗୁଞ୍ଜରଣେ

ଜାଗି ଉଠଇ ହେ ।

ଏକାକୀ ବାଇ ବାଇ

ଯେବେ ମୁଁ ଥିବା ହୋଇ,

ବିରାଗେ ବାଣୀଟିକୁ

ଉଦାତ୍ତେ ଦିଏଁ ଥୋଇ,

ଅସର ସେ ପୁରୁଷ

ଅକୁଳକୁଟ

ତୋର ବସୀ ତାନେ

ତାନେ ରଟଇ ହେ ॥

ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର

ଲକ୍ଷ ବ୍ୟଥା ମମ

ବନ୍ଧେ ପୁଟେ ତବ

ରକ୍ତ ଜଳା ସମ,

(ମୋ) ନୟନ ଜୀବ ଧାର

ବରଣୀ ତଳେ ତୋର

ଅନ୍ଧ୍ୟ ରୂପେ ପଡ଼ି ଲେଟଇ ହେ ॥

ସ୍ତାୟୀ, ତେଉରୀ

କି	ସ	ତ	ମପ	ତମପ	ମ	ପ	ପ୍ର	ନି	ନି	ପନି	ମ	ମପ	ମ
ପୁ	ଇ	ଝ	ପେ	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	ଂ	ଏ	ହ	ଇ	ସେ	ତ
ସ	ହ	—	ସ	ଗ	ମପ	ପମ	ର	ହ	ମ	ର	ଗ	ସରି	ସନି
କି	ଂ	ଝ	ବ	ନେ	ଯା	ଇ	ଫୁ	ଟ	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ପ୍ର	ଂ	ସ	ନିସରି	ସ	—	ନି	—	—	ପ	ପ୍ର	ପ	—
ଗୀ	ଂ	ଝ	ପେ	ବେ	ମୋ	ର	ଯା	ଂ	ଏ	ସ	ରି	ସେ	ତ
ସ	ପ	—	ପ	ମପନି	ମ	—	ପ୍ର	—	ନି	ପ୍ରନି	ସରି	ନିସ	—
ଗୀ	ଂ	ଝ	ର	ଶେ	ଜା	ଗ	ର	ଂ	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	ଗ୍ର	—	ସ	ଗ	ମପ	ପମ	ର	ହ	ମ	ର	ଗ	ସରି	ସନି
କି	ଂ	ଝ	ବ	ନେ	ଯା	ଇ	ଫୁ	ଟ	ଇ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଧ	ପୁ	ମପ	ରା	ମ	ଧ	ନି	ସଂ	—	ଧନୁ	ସଂରୁ	ସଂରୁ	ରୁ	ସଂ
୮	ବା	କା	ବା	ର	ବା	ର	ପେ	ବେ	ମୁ	ପ	କା	ବୋ	ର
ରୁ	—	ରୁ	ସଂ	—	ସଂ	ନି	ସଂ	ରୁ	ମଂ	ରୁ	ରୁ	ରୁ	ସଂ
କ	ସ	ଗେ	ବା	ଶା	ଟି	କୁ	କ	ବା	ବେ	ଦ	ଏ	ଥୋ	ର
ରୁ	ସଂ	ନି	ପଥ	ପଥନି	ଧ	ପ	ରାସ	ମଧ	ପମ	ର	ରା	ଧ	ପ
ପ	ସ	ସ	ସେ	ସୁ	ର	ଟି	ଆ	କୁ	ଲେ	ହୁ	ଟି	ତୋ	ର
ସ	ପ	—	ପଧ	ପଧନି	ନିସଂ	ନିସଂ	ସଂନି	ଧପ	ମପ	ନିଧ	ପମ	ରାରି	ସ
କ	୦	ଶା	ତା	ନେ	ତା	ନେ	ର	ଟ	ର	ବେ	୦	୦	୦

କୁଞ୍ଜବିନେ...ପରବେ

ସଂକୀର୍ତ୍ତ

କି	କି	—	ସ	କି	ସ	ନି	ର	—	—	ର	ରା	ର	କି
କ୍ୟୁ	୦	ଧ	କା	କ	କ	ର	କ	୦	କ	କ୍ୟ	ଥା	ମ	ମ
କି	ସ	କା	ମ	ପ	ଧ	ସଂନି	ଧ	ପ	ମ	ରା	ରୁ	ସ	ନି
କି	୦	କେ	ପୁ	ଟେ	କ	କ	ର	୦	କୁ	କ	ବା	ସ	ମ
ମ	ପ	ନି	ସଂନି	ନିସଂ	ନି	—	ରୁ	ରା	ମ	ମ	ନିଧ	ପ	ମ
କି	ଧ	ଧ	କା	କ	ଧା	ଧ	କ	ର	ସ	କ	ଲେ	ତୋ	ର
ଧ	—	—	ପ	ଧ	ପ	ମ	ରୁ	ରା	ମ	ନିଧ	ପମ	ରାରି	ସ
୦	୦	ଧ	ଧ	ପେ	ପ	କ	ଲେ	ଟ	ର	ବେ	୦	୦	୦

ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଓ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦର ସାହୁ

(୪୯)

ମୂଲତାନ—ବହରବା

ଅଲୋଡ଼ା ତୁ ଅସୁ ଅପେ ଅପେ ପୁଣି
ଲେଖିଲେ ନ ଦେଉ ଦେଖା ଗୋ ।

ନବ ଦୁଇଦିଅ ! ତୋହ କଥା ସିନା
ତୋତେହିଁ ସୁନ୍ଦର ଏକା ଗୋ । ପଢ଼ା ॥

ତୁଙ୍ଗାରେ ବାହୁଁ କି ଏତେ ନାଟ ଖେଳ,
ବାହୁଁ କି ପେ ଏତେ ଛଳନା;

ଭାବି ଭାବି ଭାବ ଏହି କଥାଟିକ,
କର ନ ପାରିଲି କଳନା;

ଅପଣା ମନକୁ ଅପେ ଅସୁ ପାତ
ଗରଜ ବେଳକୁ ଦେହଛପା ଦେଉ

ମନ ଭୁଲଣିଅଁ ଏଭଳି ଦରଜ
ବେଉଁ ପାଇଟିକି ଲେଖା ଗୋ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଅ	ସ	ମ	ଗ	ଂ	ପ	—	ମ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ନ	ପ	ମ	ଗ	—
ଅ	ଲେ	ଡ଼ା	ଂ		ତୁ	ଂ	ଅ	ସୁ	ଅ	ଂ	ପେ	ଅ	ପେ	ଂ	ସୁ	ଶି
ପ	ସଂ	ନ	ଧ		ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	ଗ	ପ	—
ଲେ	ଡ଼	ଲେ	ଂ		ନ	ଂ	ଦେ	ଡ଼	ଦେ	ଂ	ଖା	ଂ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପଥ	ନସଂ		ଧ	ସଂ	କୁ	ଧ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ଗ	ମ	ଗ	—
ନ	ବ	ହୁ	ଂ		ଦ	ଂ	ରି	ଅ	ତୋ	ହ	ଂ	କ	ଥା	ଂ	ସି	ନା
ସ	—	ର	—		ର	ଗ	ର	ଗ	ମ	ମଧ	ପ	ମ	ଗମ	ରଗ	ହର	ସ
ତୋ	ତେ	ହୁଁ	ଂ		ସୁ	ଂ	ନ	ର	ଏ	ଂ	କା	ଂ	ଗୋ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତର

ଓଁ.ନି	ନ	ନ	ର	ସ	ସଂ.ନି	କ	ସ	ସ୍ତ୍ର	ର
କ୍ରି.ସ	ନି	ସଂ.	ର	ନି	ସ		କ	ର	ସ
ପା	ସ	ଂ	ର.	କ	ର		ନି	ଂ	ସ
ନ	ର	କ୍ରି.	ର.	ଓଁ	ସ		କ୍ରି.	ସଂ.	ନି

ଋ	ସ	ସ୍ତ୍ର	ନି	କ	ନି	କ	ର	କ୍ରି.	ସ
ଂ	ସ-	କ୍ରି.	ଂ	ର	କ୍ରି.	ନି	ସ	ଂ	ସ
କ୍ରି	ସ	ସଂ.ନି	କ୍ରି	ସ	ସଂ.	କ	ସ	କ୍ରି.	ସ
ଂ		ଂ		ଂ		ସ	ଂ	କ୍ରି.	କ

ଓଁ	ର	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
କ୍ରି	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
ର	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
ଂ	କ୍ରି	ଂ	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ

ଂ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
ଂ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
ଂ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ	କ୍ରି	ସ	ସ	ସ
ଂ		ଂ		ଂ		ସ	ଂ	କ୍ରି.	

(୫୦)

ଦ୍ଵିତୀୟା

ତୁମ୍ଭେ ପଞ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଅଳୟ ଏ ଭୁବନେ ।
ଦ୍ଵିତୀୟା ଭାବେ କଥା ତୁମ୍ଭ ମୋର ଅନୁଷ୍ଠେ ॥

ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟକ୍ତି ପର ନାହିଁ କେହି ଦୁଃଖୀ,
ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ଏକୃଷ୍ଟ ମୁଁ କି ?
ଅସର ଲେଖକ ଧାର ଅଛି କି ହେ ମୋ ଭବନେ ॥

କର୍ମ ଫଳ ଭୋଗିବାକୁ ପଦ ଭାବେ ଲେଖିଛୁ,
ନିଗଡ଼େ ମୋ ହସ୍ତ ପଦ କଥା ବାନ୍ଧି ରଖିଛୁ,
କର୍ମେ ପଦ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ
କର୍ମ ଫଳ ଲାଗି କାହିଁ ହେବ ଦାୟୀ;
କି ଭଳି ବସୁନ୍ ଏପେ, ଭାବେ ତାହା ମନେ ମନେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ଗ	ମ	ପମ	ଗମ	ଗ	ସ	ନ	ସ	—	—	—	ଗର	ଗ	ସ	ନ
ତୁ	ମୁ	ପ	ଦ	ମ	°	ସ	କ	ଅ	°	କ	ସୁ	ଏ	ରୁ	ବ	ନେ
ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ସ	ଗ	ଗପ	ମ	ରୁର	ର	ର	ସ
ଦ	ତା	ପେ	ତା	ପ	ତ	କ	ପା	ତ	ନୁ	ମୋ	ର	ଅ	ନୁ	ସ	ଶେ

ଅନ୍ତରା

ପ୍ର	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	—	ପ	ଧ	ସ	—	ରସ	ର	ର	—
ତୁ	ମୁ	ସ	କୋ	ପ	°	ବା	°	କା	ହୁଁ	କେ	ହୁଁ	ଦୁଃ	°	ଗୀ	°
ର	ହ	ର	ର	ସ	ନ	ପ	—	ପ	ଧ	ସ	ହ	ରା	ସ	ସ	—
ତ	ହୁଁ	ରୁ	ବା	ହା	°	ର	°	ଏ	ହୁଁ	ଟି	ଅ	ମୁଁ	°	କ	°
ପ	ଧ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ଗ	ର	ସ
ଅ	ସ	ରା	ଲେ	ତ	କ	ଧା	ରା	ଅ	ହୁଁ	କ	ହେ	ମୋ	ତ	ର	ମେ

ସଂସ୍କାର

ହ	—	ର	ହ	ମେ	ହୁ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	ମ	ହ	ର	ସ	—
୦	ମ୍	୦	କ	ହେ	ଗି	ବା	କୁ	ସ	କି	ହ	କେ	କେ	ଖି	କ	୦
ଗ	—	—	—	ଗ	ମ	ଧ	ସ	ଗ	ମ	ର	ହ	ରସ	ର	ପ	—
କି	ଗ	ହେ	ମୋ	ହ	ପ୍ରି	ପ	ଦ	କ	ପ୍ରା	ବା	କ	ର	ଖି	କ	୦
ପ	ଧ	ନ	ସ	ନ	ଧ	ସ	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	ନ	ସ	—
୦	ମୋ	ପ	କ	ମୋ	୦	ର	୦	ପ	ଧ	ବା	ର	ମା	୦	କୁ	୦
ନି	—	ଧ	ନ	ପ	ନି	ନ	ର	ନି	ସ	ଧ	ନି	ପ	ଧ	ପ	—
କ	ମ୍	୦	ପ	କ	୦	କ	ଗି	ବା	କୁ	ହେ	କ	ବା	୦	ସ୍ତ୍ରୀ	୦
ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପପ	ନି	ଧ	ପ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ହ	ର	ସ
କ	କ	କ	କ	ସ୍ତ୍ରୀ	ର	ଧ	ପେ	ହ	ବେ	ବା	ହ	ମ	କେ	ମ	କେ

(୫୧)

ସୁରଟ ମହାତ—ଏକତାଳ

(ଅଳ) ଘାଞ୍ଚ ବାଦଲ ଶୁଭ ।

ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଭଲ ଗରଜନ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଦୁରୁ ଛାଡ଼ ॥ ଘୋଷା ॥

ଝେ ଝେ ଝେ କଜୁଳି ଚମରେ,

ଝମକ ଝଠଇ ବୁକୁ ଦକ ଦକେ,

ଅସୁଛି କି ସତେ ଏ ଘୋର ନିଶୀଥେ

ଅଳ ମୋ ପରଶ ସାଥୀ ॥

ସନ ସନ ସନ ଉତଳା ପବନ

ଝମ ଝମ ବାଧୁ ବରଷେ ॥

ଝେ ଝେ ଝେ ନୟନ ଅସାର

ବହଇ ଶ୍ଵାସ ଖର ସେ;

ଛନ ଛନ ଛନ ଅନ୍ତର ଭିତରେ,

ଭଲ ଭଲ ଭଲ ଅପଘନ ପରେ,

ଉଜାଗରେ ଗୁହଁ ନିଶିଗଲ ପାଦୁ

ବିଫଳ ଶୟନ ପାତ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ମ	।	ର	ସ	ନ	ସ	ମ	ଗ	ମ	ପ	ମ	ପ
(ଅଳ)ଘା	ଠ	ଭ	ବା	ଦ	ଲ	ର	ଠ	ଠ	ଭ	ଅ	କ
ମ	ପ	ଫ	ସ	ଫ	ପ	ମ	ମ	ପ	ମ	ଗ	ର
ର	ର	ର	ର	ର	ର	ର	ର	ଗ	ର	କ	ନ
ର	କ	।	ଫ	ପ	—	ଫ	ଫ	ଫ	ମ	ର	ପ
ଫ	ର	ଫ	ର	ଫ	ର	ଛ	ଠ	ଠ	ଭ	ଅ	କ

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	।	ନ	।	—	ସ	।	।	ସ	ର	ସ
ଝ	ଭ	ଝ	ଭ	ଝ	ଝ	ଠ	କଜୁ	ଲି	ଭ	ମ	ଭେ

(୫୭)

ତାଳ—ଦାଦ଼ା

ଦେ ମୋତେ ବାଇୟା ବର

ଅରେ ମୋର ବାଇୟା ରଜା ।

ନାଚିବି ମୁଁ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ

(ତୁ) ତାଳି ମାରି ଦେଖିବୁ ମଜା । ଘୋଷା ।

ତାଳ ମାନ ନମସ୍କାର କିଛି

'ମନ ଇଚ୍ଛା ଯିବି ମୁଁ ନାଚି,

ଉଡ଼ାଡ଼ରେ ରହି ତୁ ଲାଗି,

ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ତମୁରୁ ବଜା ॥

ଫଟକରେ ଅଟକ ରହି,

ଗଲିଣି ମୁଁ ବେଦମ ହୋଇ

ଏକା ଅରେ ମାରିବି ଉଅଁ

ଉଡ଼ାଇ-ଦେଇ ମୁକୁ ପୁଜା ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ଗ	—	ମ	ପ	ଗ	ମ	ଗ	ଛ	ସ	—
୦	୦	ଦେ	୦	ମୋ	ତେ	ବା	ଇ	ୟା	ବ	ର	୦
—	—	ନ	ସ	ଗ	—	ଗ	ମ	ପ	ନିଧି	ପ	—
୦	୦	ଅ	ରେ	ମୋ	ର	ବା	ଇ	ୟା	ର	ଜା	୦
—	—	ପ	ଧ	ନ	ସି	ନ	ସି	ନ	ଧ	ପ	—
୦	୦	ନା	ଚି	ବି	ମୁଁ	ଲି	ସି	ଜା	ହୋ	ର	୦
ମ	—	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	—
୨	୦	ଗା	ଲି	ମା	ରି	ଦେ	ଶି	ବୁ	ମ	ଜା	୦

୧୦୫୫

।
०
।
०
५
५
।
०

ପ୍ରାଚୀନ ଇନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରତି ପ୍ରତି

ଗ
ମା
ହିଁ
ଇ
—
ରେ
ମ
୦

ସ
ନ
ସ
ଝ
।
ଠ
ସ
ବ

୧
୨
୩
୪
୫
୬
୭

ନ
ମା
ସଂ
ବି
ସଂ
ହ
ମ
ମୁ

— ନିମ୍ନମୁଖେ ପ୍ରାୟ ୩ ଇଞ୍ଚ ଥିବାରୁ

ସୁନ
କି
ପ୍ର
ନା
ପ୍ର
କ୍ଷ
ପ୍ର
ବ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ପ୍ରତି
ପ୍ରତି
ପ୍ରତି
ପ୍ରତି
ପ୍ରତି

—
○
—
○
—
○
—
○

ଦୁଇପଦ ସମାଜ ସ୍ତର

(୫୩)

ବେଦାର—ବବାଳ

(ଅସ) ମାନସ ମୋହନ ଅସ ଅସ ।

(ଅସ) ଚିର ଅସ୍ତଧନ ଧନ ଅସ ।

(ଅସ) କୁସୁମ ପୁରତ ବୋଲ ଅସ,

(ଅସ) ମଳୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳ ଅସ,

(ଅସ) ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ଝଲ ଅସ;

ମୃଦେ ମୂରଲୀ ଗୀତେ ବିସ୍ତାର ମୂରଛନ୍ଦା

ତାଳେ ତାଳେ ଢଳ ଢଳ ଅସ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	—	ସ	ନ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	—	ସ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ମା	ନ	ସ	ମୋ	ହ	ନ	ଅ	ସ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ମ	ଗ	ର	ସ	ସ	ର	ମ	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ମ	—	ସ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚି	ର	ଅ	ର	ଧ	ନ	ଧ	ନ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ମ	ପ	ଧ	ସ	ନ	ସ	ଧ	ନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ମ	ଧ
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	କୁ	ସୁ	ମ	ସୁ	ର	ଭ	ବୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ

ଅନ୍ତରା

ସ	—	ଗ	ମ	ସ	—	ନ	ଧ	ସ	—	—	—	ନ	ଧ	ଧ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ମ	ମ	ନ	ସୁ	ଦୋ	କା	ରେ	ଦୋ	ଲ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
—	—	ନ	ଧ	ଧ	ଧ	—	—	ଧ	—	ଧ	ଧ	ଧ	—	ଧ	—
ଠ	ଠ	ଅ	ସ	ଚ	ଠ	ଧ	କ	ର	ଣେ	ଧ	କ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ
ଗ	ମ	ପ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ପ	ଧ	ନ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ
ମୁ	ଠ	ଗୁ	ମୁ	ର	ନ	ଗୀ	ଦେ	କ	ଠ	ପ୍ରା	ଧ	ମୁ	ଧ	ଧ	ଧ
—	ପ	ଧ	ଧ	ଧ	—	ପ	—	ମ	ପ	ମ	—	ଧ	—	ଧ	—
ତା	ଲେ	ତା	ଲେ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ	ଅ	ଠ	ସ	ଠ	ଧ	ଧ	ଧ	ଧ

[୫୫]

ତାଳ—ଏକତାଳ ।

ଅର ଦେଉଁ ଆସେ ଅସୁର ହେ ସଖା

ଅଳ ଏ ରଜନୀ ଶେଷେ

ସାର ତ ଦେଇଛ ପ୍ରକାର ସମ୍ଭାର

ନାହିଁ କିଛି ଅର ଲେଖେ । ଘୋଷା ।

ସବୁ ରସ ମୋର ଚିତ୍ତୁଡ଼ ହୃଦୟ,

ତୁମ ସୁଖ ଲାଗି କଥ ଅଛି କ୍ଷୟ ।

ଅଞ୍ଜଳି ଭରି ସବୁତକ ପୁଲ

ସମ୍ପିଛି ତବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଯେତେକ ଅଶ୍ରୁ ଯେତେକ ହାସ୍ୟ

ଯେତେ ଗୀତ ଯେତେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ

ନିଶେଷ କରି ଅକ୍ଷାତ ଦେଇଛି

ପ୍ରତିଦାନ ତାର ମାଗିନି ।

ତଥାପି ଯେବେଟି ବଳିଅଛି ଅଶ୍ରୁ,

ନ ମେଣ୍ଟିଛି ଯେବେ ମୋ ଠେଙ୍ଗ ପିପାସା,

ନବ ରସେ ଭରି ସକାଳ ଦିଅ ହେ

(ମୋତେ) ପୁଣି ନବ ବଧୂ ବେଶେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ପା	ସ	ଗ	ପ	ପମ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପମପ	ମ	ଗ
ଅ	ଉ	ଢେ	ଉ	ଅ	ଶେ	ଅ	ସୁ	ଛ	ହେ	ସ	ଖା
ପ	ସଂ	ନଧ	ପମ	ପ	ପ	ପସ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ଅ	କ	ଏ	ର	କ	ଗା	ଶେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ
ର	ମ	ରମପସ	ନ	—	ନସ	ଧ	ସଂ	—	ନଧ	ପମ	ପ
ସା	ଉ	ତ	ଦେ	ଇ	ଛ	ପୁ	କା	ର	ସ	ସ୍ବା	ର
ପ	ପ	ନସନଧ	ପ	—	ପ	ପସ	ମପ	ରମ	ଗ	—	ରସ
ନା	ହୁ	କ	ଛି	ଅ	ଉ	ଲେ	ଂ	ଂ	ଶେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ	ନ	।	ସଂ	ସଂ	।	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ
ସ	ରୁ	ର	ସ	ମୋ	ର	ଚ	ପୁ	କ	ହ	ଦ	ସୁ
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	।	ପନ	ପନସଂ	ନ
ହ	ମ	ସୁ	ଖ	ସ	ଚ	କ	ବ	ଅ	ଜ୍ଞି	ସ	ସୁ
ପ	ପ	ସଂ	ନି	।	ନିସ	ପ	ପ	ଗ	ପ	ମ	ସ
ଅ	ଂ	ଜ୍ଞ	ଲ	କ	ର	ସ	ହୁ	କ	କ	ପୁ	ଦ
ସ	ଗ	।	ପ	ଗମ	ପ	ମପ	ଗ	ମ	ଗ	।	ରସ
ସ	ମ୍	ଜ୍ଞି	କ	କ	କ	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସ	ନ	।	ରୁ	।	।	ସ	ରୁ	ଗରୁ	ସନୁ	।	ସ
ପେ	କେ	କ	ଅ	ଂ	ଶୁ	ପେ	କେ	କ	ହା	ଂ	ସା
ସ	ର	ମ	ପ	ପସ	ସଂକ	ପ	।	ପ	ପସନୁ	।	।
ପେ	କେ	ଗୀ	କ	ସେ	କେ	ର	ଚ	ଗୀ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ନି	।	।	ପ	ନି	ପ	ନି	ସଂ	ପ	ପ	ପ
ନି	ସେ	ସ	ଂ	କ	ବ	ଅ	ଜା	କ	କେ	ଦ	ଜ୍ଞି
ଗ	ମ	ପ	ପ	ନି	ସଂ	ପ	ନି	ପ	।	।	।
ପ୍ର	କ	ଦା	ନ	ଦା	ର	ମା	ଚ	ନି	ଂ	ଂ	ଂ
ଗ	ମ	ପ	କ	।	।	ପସ	କସଂ	।	।	ସଂକ	ସଂ
କ	ଆ	ପି	ସେ	ବେ	କି	କ	ଲ	ଅ	ଜ୍ଞି	ଅ	ଶା
ପ	ନ	ପନସଂ	ନସ	ପସ	ପ	ପ	ନ	।	ପନ	ପନସଂ	ନ
ନ	ମେ	ଜ୍ଞି	ଜ୍ଞି	ସେ	ବେ	ମୋ	ଠେ	ରୁ	ପି	ପା	ସା
ପ	ପ	ସଂ	।	ନି	ପ	ପ	ପ	ମର	ପ	ମ	ଗ
ନ	କ	ର	ସେ	କ	ବ	ସ	କା	ର	କ	ଅ	ହେ
ସନୁ	ସର	।	ପ	ପସ	ପ	ମପ	ମପ	ଗମ	ର	।	ରସ
(ମୋକେ)	ପୁଣି	ନ	କ	କ	ପୁ	କେ	ଂ	ଂ	ସେ	ଂ	ଂ

[୫୭]

ଖମ୍ବାଳ—ଏକତାଲ ।

କାହିଁକି ରହୁଛ ଦୁରେ ଦୁରେ ସଖା
 ଅପି ନ ଅସୁଛ କିତକି ।
 ଏବେ ହେଲେ କି ହେ ଛାଡ଼ନାହିଁ ସେହୁ
 ନବ ହୃଦୟର ଶବ୍ଦକି । ଘୋ ।
 ଭାଙ୍ଗିଲଣି ଅଣ୍ଟା, ଭୁଟିଲଣି ଅଣ୍ଟା
 ଭିତ୍ତରେ କାହିଁକି ବଢ଼ାଅ ପିପାସା
 ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ଏତେ ଢଙ୍ଗ ଯେବେ
 (ତେବେ) ସତେ କୁହାର ସେ ପ୍ରୀତିକି ।
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ ହେ ସଖା
 ନୋହୁବାର ହେଲେ ନୋହୁ,
 ଗେହେଲେ ଗେହେଲେ ଭଲେଇ ହେବୁଟା
 ଏତିକିରେ ଭଲ ଥାଉ ।
 ଡୋର କଷି ଦେଇ ପୁରୁଣା ପୋଥିର,
 ଛତ ବରଲଣି ସେ ପୋଡ଼ା ପ୍ରୀତିର,
 ଭାବ ନାହିଁ ଅର, ଯେଉଁଦିନୁ ସଖା ।
 ପଥରେ ବାନ୍ଧୁଛି ଛତକି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

କ	—	ଧନସ୍	ସଂ	—	ସଂରଂରଂ	ଧ	ଧନସ୍	ସଂ	ଧସ୍	କ୍ର	ଧ
କା	ହି	କ	ର	ହି	ଛ	ଦୁ	ରେ	ଦୁ	ରେ	ସ	ଖା
ମ	ପ	ଗ	ଗମପସ	ମଗ	ମ	ପ	ନସ୍	ଧନସ୍	ସଂ	—	—
ପ	ସି	ନ	ଅ	ସୁ	ଛ	କ	ତ	୦	କ	୦	୦
ସ	—	ମ	ମ	ଗ	ମ	ପ	ନ	ନସ୍	ଧନସ୍	—	—
ଏ	ଦେ	ଦେ	ଲେ	କ	ଦେ	ଛା	ଡ଼	ନା	ହି	ସେ	ହି
କାହିଁ	କାହିଁ	ସଂରଂ	ରଂ	ସଂ	—	ପ	ନ	ସଂ	ନସ୍	ନସ୍	ନସ୍
କ	କ	ହି	କ	କ	ଅ	ସା	କ	୦	କ	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ମ	କ	କ	ପ	ଅ	ନ	ଅ	ନ	ଅ	ର	ଅ	ଅ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ

ମ	କ	କ	ପ	ଅ	ନ	ଅ	ନ	ଅ	ର	ଅ	ଅ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ
କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ	କ

(ବାକ୍ୟର ଗଣନା ଅନୁସାରେ ପର ଗଣନା)

ସ୍ୱର ଓ ସ୍ୱରଲିପି—ଶ୍ରୀ ମୁକୁନ୍ଦର ସାହୁ

(୫୭)

(ଏକତାଳ)

ମଉଳା ଏ ମୋର ପୁଲବନେ
 ବଢ଼ି ଉଠିଛି କହୁଣ୍ଡି,
 ପରଶ ସଖା ଅପିବେ ବୋଲି
 ଦୁଲ୍ଲଭ ଦୁଲ୍ଲଭ ଉଠେ ଛାଡ଼ି ।
 ସୁଅର ସମୀରେ ଢଳି ଢଳି
 ମୁକୁଳିଛି ମୋର ପୁଲ ବଳି
 ପତରେ ପତରେ ନୁପୁର ବଜାଇ
 ମଳୟ ଅପିଛି ନାଚି ନାଚି ଧାଇଁ
 ବଢ଼ିଲ ବନେ, କୋଇଲି ବନ୍ଧୁ
 ଅଗମନୀ ଗୀତ ଗାଏ ମାତ ॥
 ବେତେ କଥା ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି
 (ମୁଁ) ସାଜେ ରଖିଛି ବୁକୁର
 କହୁବାକୁ ଯେବେ ସରମ ନ ଲାଗେ
 ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ି କହୁବି ତା ଅଗେ,
 ଛନଛନିଅଁ କଅଁଳ ଭାସେ
 ବିଛାଇ ବିଛଣା କାନିପାତ ॥

ତାଳ—ଦାଦରା

ଗ	ମ	ପ	ନି	ପ	ମ	ଗ	ର	ମ	ରସ	—	—
ମ	ର	କା	ଏ	ମୋ	ର	ପୁ	ଲ	ବ	ନେ	୦	୦
ସ	ତ	ହ	ର	ସ	ନି	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ତ	ତ	ତ	ର	୦	ଛି	କ	କ	ସ	ତ	୦	୦
ନି	ସ	ପସ	ପସ	ମଗ	ମ	ପସ	ପସ	ନି	ପ	ପ	—
ପ	ସ	କ	ସ	ଗା	୦	ଅ	ସି	ବେ	ବୋ	ଲି	୦
ସ	ତ	କ	ପ	ମ	ଗ	ସ	ଗ	ମ	ଗମ	ପ	—
ନି	ନି	କ	ନି	କ	କ	କ	୦	ସ	ତ	୦	୦

[४८]

(ଶମ୍ଭୁବିଜୟ-ବିଜୟ)

ମଲିନ ମରମ ମୋର ପରଶି ପା—

ସ୍ବରାଜ୍ୟ ବରଣା ।

ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରମାଣ ନାମ ରଖି

ବେଦ ମନ୍ତ୍ର

୩୩ ୧୫୩

ଦିନି ଦିନି ହେଉଛି

ନିଶ୍ଚୟ ନିଶ୍ଚୟ ॥

ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ ଚମତାତ ବିଜ୍ଞାନି ସୁଦାସ

ହେଁ ହେଁ ନାଚି ନାଚି ଯସ ବନ୍ଧୁ ଯସ

ଅନ୍ଧ ଦୋଷ ଲାଗି

ବିଦ୍ୟାଳୟ କାରି

ନୂତନ ଛନ୍ଦେ, ସୁରେ ନୂତନ ଭାଷା ॥

ସ୍ତ୍ରୀ

[illegible]

ଅନ୍ତରା

ପି	—	—	—	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ପ	—	—	ସଂ	ନ	ସଂ	—
ଛ	ମଂ	ଛ	ମ	ଚ	ମ	କା	ର	କ	କୁ	କ	ସୁ	ହା	ଂ	ସ	ଂ
ପ	ନ	ଧ	ସଂ	ନଧ	ନଧ	ପମ	ମ	ଗ	ରୁ	ସ	ମ	ଗମ	ରସ	ସ	—
ବ	ମ	ବ	ମ	ନା	ଚ	ନା	ଚ	ସ	ସ	କ	କୁ	ସ	ଂ	ସ	ଂ
ସ	—	ର	ମଂ	ପ	ଧ	ସଂ	—	ଧ	ସଂ	ରୁ	ରଂ	ରଂ	—	ସଂ	—
ସ	କ	ତ୍ତେ	ହ	ଛ	ଂ	ଗ	ଂ	ର	ଠୁ	ସ	ଛ	କା	ଂ	ଗ	ଂ
ନ	ରଂ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	ମଂ	ପ	ର	ମ	ଗ	ର	ସ	—	ସ	ନ
ନୁ	ଚ	ନ	ଛ	ହେ	ସୁ	ଂ	ହେ	ନୁ	ଚ	ନ	ଛ	ଷା	ଂ	ସ	ର
ସ	ର	ଗ	ମ	ପ	ଧ	ନ	ଧ	ସଂ	ନସଂ	ଧନ	ପସ	ମପ	ଗମ	ରସ	ସ
ସା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	କ	ର	ସା	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

[୪୯]

(କାର୍ତ୍ତିକ—ଏକତାଳ)

ତଳ ତଳ ତଳ ସୁନ୍ଦର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଶୋର ଯିବ କି ସତେ ହେ,

ଶିଶି ଦନ ଏହି ପ୍ରିୟାସୀ ନୟନ ଝୁରୁଥିବ ଅବରତ ହେ ॥

ପାହାନ୍ତି ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁଟି ପରି

ଅସିଥିଲ କେଉଁ ସରଗୁ ଝରି

ଦୁଇ ଭଡ଼ ପାଇଁ ମନ ବଢ଼ାଇ ଲାଗି ଯାଅ କେଉଁ ମତେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ପର ମଳୟ ମରୁତ ମତ ମଧୁର ଗନ୍ଧେ,

ଅସିଥିଲ ପର ହଳଦିବସନ୍ତ ଲଳିତ-କୋମଳ ଛନ୍ଦେ,

ଅସିଥିଲ ପର ମନ ମୋହନୀ

ରସ ବିନୋଦିନୀ ଚିତ୍ତ ତହନୀ,

ଅହେଇ ଦିନୀ କୁଣିଅଁ ସର କି କନ୍ଦାଉଲ ଅନୁରାଗେ ହେ ॥

ଅସିଥିଲ ବହୁ ସରସ ବସେ ସୁନା ବନ୍ଧା ପ୍ଲାବ ଗନ୍ତ

ଅପର ଅସର ଉତ୍ସବମୟ ପ୍ରୀତି ଛଣା ମକରଦ

ଅକାଳ କୋକିଳ ଅସିଥିଲ କାହୁଁ,

ଅଦିନରେ ଏଥି ବସନ୍ତ ଭସଇ,

ଭଡ଼ ଯିବ ବୋଲି ଅବେଳରେ ପୁଣି

ବାହାର ଥିଲ ପରତେ ହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ମସ	ମସ	ପ	ମ	ଗ	—
କ	ଲ	ତ	ଲ	ତ	ବ	ସୁ	ଦ	ର	ସୁ	ହ	ଟ
ଗ	ମ	ପ	—	—	—	ପ	ସ	ପସ	ନସ	ନ	—
ପା	ଶୋ	ବ	ସି	ବ	କ	ସ	ତେ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ପ	ଧ	ସଂ	—	—	—	ନ	ସଂ	ନ	ଧ	ନି	ଧ
କ	ଦ	ଦ	କ	ଏ	ହ	ପି	ସ୍ତା	ସୀ	ନ	ସ୍ତ	ନ
ପ	—	ବ	ଧ	ପ	ଧ	ପମ	—	ପ	—	ଂ	—
ହୁ	ହୁ	ଧ	ବ	ସ	ବ	ର	ତ	ହେ	ଂ	ଂ	ଂ
ମ	ପ	—	—	—	ପନ୍ତି	ପ	ସ	ସଂ	ନି	ଧ	—
ପା	ହା	କ୍ରି	ବି	ବି	ର	କ	ହୁ	ଟ	ପ	ବ	ଂ

ଗ	ମ	ପ
ଘ	ମା	ବ
ପ	ଧ	ସଂ
ଫ	ସ	ବ
ପ	—	ବ
ଫି	ବ	ଈ
ସ	ର	—
ଫ	ବା	ଞ
ମ	—	—
ଫ	ବ	ଞ
ପ	ଧ	—
ଫ	ବ	ସି
ପ	ଧ	ସ
ବା	ବା	ର

କା	ସ୍ତ୍ରୀ	ବ
ପ	ହା	ର
ଧ	ପ	ଧ
ଶା	ମ	କ
କୋ	ରଗ	ମପ
	କ	ଜ
ଗର	ସନ୍	ସ
ରେ	ଏ	ଥ
ବ	ବୋ	ଲି
ମଗ	ର	ଗ
ଥ	ଲ	ପ

ପ	୪	ପ୍ରକାଶ
ଘ	୦	୭
ଙ	୨	୨
ଚ	୦	୩
ଝ	—	୪
ଛ	୦	୫
ଜ	—	୬
ଝ	୨	୭
ଞ	୩	୮
ଟ	୨	୯
ଠ	୩	୧୦
ଡ	—	୧୧
ଣ	୦	୧୨

୧୭	—	ରେ	ଧ	ଭ	ପ	କ	ଗ	ଂ	—	ବ	ଧ	୦
୧୮	—	ପୁ	ନି	ସ	ମ	ବା	ର	ଂ	—	ମ	ନି	୦
୧୯	—	ଶି	ଧ	ର	ପ	ଦ୍ୱି	—	ଂ	—	ଦ୍ୱି	ଧ	୦

වු ම රු ට්‍රි වු ම. ත ත ත ත ත ත ත ත
 තු ම ඉ ර ට ම. ඉ ර ත | ට |
 ට ත ට ම ට | ට ම. ට | ට ත

මු ම රු ත ත ත ත ත | ත ත ත ත ත
 ට ත තු | ඉ ර තු | ට ර ට ත
 ට | ට තු ට | ට | ට තු ට |

තු ර ඉ ම. තු ර ඉ ර ඉ ම
 ට ත ට | ත ත. ට ත ත ත
 ට | ට | ට | ට | ට | ට

තු ම රු ත ත ත. ට | ඉ |
 තු ම ඉ ම. ට ත. ට | ත |
 ට ත ඉ ත ට ත. ට | ට |

[୭୧]

(ଡାଳ—ଏକତାଳ)

ମୋର ସକଳ ଗର୍ବ ଗୃହିଁ ଭରସ୍ତ ସବୁତ ନେଇଛ ଛଡ଼ାଇ
ଅଶାର ଭୁବ ଶିଖରୁ ଖସାଇ ଧୂଳିରେ ଦେଇଛ ଗଡ଼ାଇ (ଗୋଷା)

ସବୁଥିରୁ ଭର ନିଃସ୍ୱ

ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଅପଣାର ବୋଲି

ମଣିକାକୁ ପାରି ବଣ୍ଟ;

ଅଭାଗା ହାତରେ ଅମୂଲ ସମ୍ପଦ ଅପେ ଦେଇଅଛ ବଢ଼ାଇ ॥

ଏକ ପ୍ରେମ—ଏକ ଛଳନା

ଏକ ପରହାସ ଅବା କରତୁକ

ଭର ନ ପାରିଲି କଲନା;

ମୋହପାଇଁ ଯେବେ ଏତେ ଅନୁରାଗ

ମିଳିଲା ନାହିଁକି ଅନ୍ଧ କିଛି ବାଗ

(ଏଣେ) ଭୁଲିଛଡ଼ା ହୋଇ ନାଟ ଦେଖୁଅଛ

(ତେଣେ) ଲଗାଇ ଦେଇଛ ଲଢ଼ାଇ ॥

ସ୍ତୋତ୍ରୀ

ସ	ନୁ	ସ	ଉ	ସ	ଉ	ମ	—	—	ମ	ମ	ପ	ପ	ର	ର	ର
(ମୋର)	ସ	କ	କ			ଗ	୦	ବ	କୁ	୦	ଶୁ		ର	ର	ଛ
	ସ	ଉ	ନୁ			ସ	ଉ	ସ	ର	ର	ର		ସ	—	—
	ସ	ହୁ	କ			ନେ	ଇ	ଛ	ଛ	ଡ଼ା	୦		ଇ	୦	୦
	ସ	ମ	—			ପ	—	—	ପ	ପ	ନି		ନ	ଧ	ପ
	ଅ	ଶ	ର			ଉ	୦	ଇ	ଶି	ଖ	ରୁ		ଖ	ସା	ଇ
	ଭ	ମ	ପ			—	—	ପ	ମ	ପ	ସ		ଧ	ମ	ରୁ
ଧୁ	ଲ	ରେ				ଦେ	ଇ	ଛ	ଗ	ଡ଼ା	ଇ		୦	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ମ	ପ	—	ନ	ଧ	ନ	ସ	ନି	ସ	ସ	—	—	—
ସ	ହୁ	ଧ	ରୁ	କ	ର	ନି	୦	ସ		୦	୦	୦

[୭୨]

(ଦରବାଗ ବାଜଡ଼ା—ଏକୋଲ)

ଏ ମୋର ଭଗିନୀ ବାହା ଧୀରେ ଧୀରେ
ବାଜିଲା, ମନ ଭୋଲା, ଉଦାସିଆ ନାଉଣରେ । ଘୋ ।

ଏକସେ ଲୋଟିପଡ଼େ ନିଶ୍ଚିତ କହୁ ବଡ଼,
ସମୀର ସୁରଭିତ ଉଠାଟ କରେ ଛୁଟ । •

କିଏ ସେ କି ବଗିନୀ ବାଜିଛି ବଡ଼ ଦୁରେ,
ଅଉଟି ଦୁଃଖ ଚିତ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ସେହୁ ସୁର
ଅଳଳ ଜଳସଖି ଗୁଲିକୁ ଦୂଢ଼େ ଭାସି
ଅସୀମ ପଥପର, ଦୃଢ଼ ନରକାଟିରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ସର	ଗର	ଗ	ଗମ	ପଥ	ପମ	ପମ	ଗ	ମଥ	ପ	ମଗ	ମଗ	ରସ	ର	ସ
•	ଏମୋ	ର	ଡ	ଗ	ଟି	ବା	ହା	•	ଧୀ	•	ରେ	ଧୀ	•	ରେ	•
—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—	—	ପଥ	ସ	—	ନସ	ନସ	ଧନ	ଧପ
•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•	•	ବା	ଉ	ଲା	ମ	ନ	ଭୋ	ଲା
—	ପନ	ଧପ	ମ	ମ	ପଥପ	ମପମ	ଗ	—	ଗମ	ଗର	ସ	ର	ସ	—	—
•	ଉଦା	•ସ	ଆ	ନା	ଉ	ଗ	ରେ	•	ବାହା	•ଧୀ	ରେ	ଧୀ	ରେ	•	•

ଅନ୍ତର

—	ସର	ମ	—	ଗମ	ଗର	ରଗ	ରସ	—	ସ	ର	ମ	ମ	ପ	—	ଧନ
•	ଆ	ଲ	ସେ	ଲୋ	ଟି	ପ	ଡେ	•	ନି	ସ	ଟ	କ	ହ	ସ	•
ପଥ	ପ	—	—	ପ	ପଥ	ସ	—	ନସ	ନସ	ଧନ	ଧପ	—	ସ	ପ	ସ
ଡ	•	•	•	•	ସ	ମୀ	ଉ	ସୁ	ର	ଉ	ଡ	•	ର	କା	ଟ
ଧ	ସ	ର	ର	ସ	ସ	ସ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
କ	ରେ	ଛ	•	ଡ	•	•	•	—	—	—	—	—	—	—	—

[୭୪]

(ସଞ୍ଜେ—ଏକତାଲ)

ନିରକନେ ଅଜି ତୋହ ସନେ

ଦୁଅନ୍ତାକି ଥରେ ଭେଟା ଭେଟି
ମୁହଁ ମୁହଁ ରୁହଁ ରୁହଁ ହେଲେ ଥରେ

ରହନ୍ତାକି ମନ ପଟା ପଟି । ଗୋ ।

ଅଜଣା, ଅବୁଝା ଯେଉଁ କଥାଟିକ

(ଲୁଚି) ରହୁଛି ମରମ ଗନ୍ତରେ

କହି ହେଉ ନାହିଁ—ସହି ହେଉ ନାହିଁ

(ଖାଲ) ଅନ୍ତର ହେଉଛି ଦହରେ ।

ତୁହା ତୁହା କର କୋହ ଅସେ ଉଠି

ବେଧୁବାକୁ ଗଲେ ଲୁହ ପଡେ ପାଟି

ଦୁଇ ଅଖି ଧାର ଏକମେଳ ହେଲେ

ବଳେ—ହୋଇ ଯାନ୍ତା ସବୁ ମେଣ୍ଟା ମେଣ୍ଟି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ଗ	—	ର	ଗ	ସ	ମୂର୍ତ୍ତି	ପ୍ରମ	ଗୁଣ	ଗ	—
ନ	ର	କ	ନେ	ଅ	କ	ତୋ	ହ	ସ	ନେ	୦	୦
ପ	ସଂ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମୂର୍ତ୍ତି	ମୂର୍ତ୍ତି	ପ୍ରମ	ଗ	—	ରସ
ହୁ	ଅ	ଦ୍ରା	କ	ଅ	ରେ	ଭେ	ଟା	ଭେ	ଟି	୦	୦
ର	ମ	ପ	ନ	—	—	ଧନ	ଧନସଂ	—	ନଧ	ପ୍ରମ	ପ
ମୁ	ହୁଁ	ମୁ	ହୁଁ	ରୁ	ହୁଁ	ରୁ	ହୁଁ	ହେ	ଭେ	ଅ	ରେ
ଗ	ସଂ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମୂର୍ତ୍ତି	ମୂର୍ତ୍ତି	ମ	ଗ	—	ରସ
ର	ହ	ଦ୍ରା	କ	ମ	ନ	ପ	ଟା	ପ	ଟି	୦	୦

ଅନ୍ତରା

ଗ	ମ	ପ୍ରା	ନ	—	—	ସଂ	—	ଗଂ	ସଂ	ନ	ସଂ
ଅ	କ	ଗା	ଅ	କୃ	ହା	ପେ	ବଂ	କୃ	ପା	ଟି	କ

ବ	ବ	ରସଂ	ନମ	ପ	ନ	ପ୍ରକ	ସଂ	ନକ୍ର	ନ	—	—
ବ	ବ	ଞ୍ଜ	ମ	ବ	ମ	ବ	ସ୍ତ୍ରୀ	ଭେ	•	•	•
ପ	ପ	ସଂ	କ୍ର	—	କ୍ରପ	ପ୍ରସ	ଗ	ସ	ମ	—	ଗ
ବ	ବ	ଦେ	ଉ	ନା	ଦ୍ୱି	ସ	ଦ୍ୱି	ଦେ	ଉ	ନା	ଦ୍ୱି
ରଗ	ରପ	ର	ଗର	ହନ୍	ସ	ବିପ	ରଗ	ପ୍ର	ପ୍ରକ	ପ	—
ପ	କ୍ର	ର	ଦେ	ଉ	ଞ୍ଜ	ବ	ଦ୍ୱି	ଭେ	•	•	•
ଗ	ମ	ପ	ବ	—	ସଂକ	ପ୍ରସ	ପ୍ରସ	ସଂ	ଗଂ	ସଂ	ଗଂ
କ୍ର	ଦା	କ୍ର	ଦା	ବ	ବି	•	ଭୋଦ	ସ	ସେ	ଉ	ଠି
•	ପ୍ରସ	ପ୍ରସଂ	ନିପ୍ର	ପ୍ର	ପ୍ରମ	ପ	ପ୍ର	ସଂ	ନ	ପ୍ର	ପ
—	ସେୟ	ବା	କ୍ର	ଗ	କେ	କ୍ର	ବ	ପ	କେ	ପା	ଞ୍ଜ
ନ-	ପ	ପ୍ର	ନ	ନା	ସଂ	ବ	ସଂ	ନ	ପ୍ର	—	ପ
କ୍ର	ବ	ସ	ଉ	ନା	ର	ଏ	ବ	ପେ	ନ	ଦେ	କ୍ରି
ପ	ସଂ	—	ନିପ	ପ	ନିପ	ପ	ନିଗ	—	କ୍ର	ସ	—
କେ	କେ	ଦୋ	ଉ	ପା	କ୍ର	ସ	କ୍ର	ମେ	କ୍ର	ମେ	କ୍ର

[୭୫]

(ଦକୋଞ୍ଚ ଦାନତା—ଦବାଲି)

ପୁରୁଷ ଦେଲ ସତେକ, ପରଶ ସଖା
 କେତ ଅସ୍ତିପତା ଥିକଲ ଟାକ ଟାକ
 ତହିଁ ପର ଥରେ କହୁତ ନୟନରେ
 ବେଳକି ଲେ ସେ ପେ ପୁଲକି ପ୍ରେମରେ
 ଶେଷି ଛକଟିକି ଚିର ମରମେ ଅକ୍ତି ॥
 ବରବେ ସବୁ ସାଧ ରେଣୁ ଦେଇ ଯାବି
 ସରବ ଦସ ଦେ ନେଇଲୁ ଅପେ ବାଞ୍ଛି
 ପୁଣି ଶେ ସେ ଦନନ ଦେଲୁ ଏକା ବାକି ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	କି	ସ	—	ର	—	ସ	ର	ମ	—	—	ମ	ର	—	ସ	—
ସ	କି	କି	ଦେ	କ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
କି	—	ସ	—	କି	ସ	ର	—	କି	ପ୍ର	—	ପ୍ର	କି	—	୦	—
କି	କି	୦	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି

ଅନ୍ତରା

ସ	—	ସ	—	କି	—	ପ୍ର	କି	ସ	—	ପ୍ର	କି	ସ	—	ସ	—
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି

ସମ୍ପାଦ

କି	—	ସ	—	କି	ସ	ପ୍ର	୦	ସ	ପ୍ର	ପ୍ର	କି	ସ	କି	ର	ସ
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି
କି	କି	କି	୦	କି	କି	୦	୦	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି	କି

[୭୭]

ଅଶାବରା—ହିତାଳ—କବାଳି

କହୁବି କହୁବି ବୋଲି କହୁନାହିଁ କଥାଟି

ମରମେ ପାଇଛୁ ରହୁ ମରମର ବ୍ୟଥାଟି । ଗୋ ।

ନିଶ୍ଚେଳେ କହୁବା ଲାଗି କହିଁ ବସି ନିଶି ଛାଗି

ସରମେ ଅସର ବୁଜି ଥିଲା ଅଖି ପଡ଼ାଟି ॥

ଜୟନେ ସେ ରୁପ ଗୋଟି ପ୍ରକଟିବା ମାତର

ମରନେ ଉଠିଲି ଉଠେ ମୋର ଭର ଅନ୍ତର

କି ମୋହେ କିଲଣି ପ୍ରିୟ ହଜିଯାଏ ବ୍ୟଥାଟି

ମରମେ ଭରସା ଭଳେ ଲେଖିପଡ଼େ ମଥାଟି ॥

ସ୍ତାୟୀ

ସ	ସର	ମ	ପ୍ର	ସ	ନ	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ମପ	ମପ୍ର	ପ	ମ	ରା	ର	ସ
°	କହୁ	ବି	କ	ହୁ	ବି	ବୋ	ଲି	°	କହୁ	ନା	ହିଁ	କ	ଥା	ଟି	°
—	ମ—	ପ	ମପ୍ର	ପ	ନପ୍ର	ପ୍ର	ପ୍ର	ପମ	ରମ	ରମ	ମ	ରା	ରା	ସର	ସ
°	ମର	ମେ	ପା	କ	ଛୁ	ର	ହୁ	°	ମର	ମ	ର	ବ୍ୟ	ଥା	ଟି	°

ଅନ୍ତର

—	ମପ୍ର	ପ୍ର	ନ	ସ	ସନ	ର	ସ	—	ସର	ସର	ସର	ନୁସ	ସନ	ପ୍ର	ପ
°	ନିଶ୍ଚେ	ଲେ	କ	ହୁ	ବା	ଲ	ଗି	°	ବସି	ବ	ସି	ନି	ର	ଛା	ଗି
—	ପ୍ର	ନପ୍ର	ନ	ପ	ନ	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ରମ	ରା	ର	ସ
°	ସର	ମେ	ଅ	ସ	ର	ହୁ	କ	ଥା	କା	ଅ	ଖି	ପ	ଥା	ଟି	°

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସ	ହରହ	ମ	ପମ	ରା	ସରା	ର	ସ	—	ପ୍ର	ସ	ପ୍ର	ନ	ସ	ରା	ସ	—
ନ	ୟ	ନେ	ସେ	ରୁ	ପ	ଗୋ	ଟି	°	ହୁ	କ	ଟି	ବା	ମା	ର	ର	°
ସ	ର	ମ	—	ପ୍ର	ସ	ରା	ସ	ପ୍ର	ପମ	ରା	ମ	ର	ରା	ର	ସ	
ମ	ଉ	ନେ	ଉ	ହୁ	ଲି	ଉ	ଠେ	ମୋ	ର	ର	ସ	ସ	ଅ	°	ହୁ	ର
ମ	ପ	ନ	ପ୍ର	ସ	—	ସନ	ସ	ନ	ନପ୍ର	ପ୍ର	ମ	ପ୍ର	ନପ୍ର	ପ୍ର	ପ	
କି	ମୋ	ହେ	କୁ	କା	ବା	ପ୍ର	ୟ	କ	ଜି	ଯା	ଏ	କ	ଥା	ଉ	ଅ	
—	ସର	ସର	ର	ନୁ	ନ	ପ୍ର	ପ	ରା	ପ୍ର	ପ	ମ	ରମ	ରା	ସର	ସ	
°	ସର	ମେ	କ	ର	ଗି	କ	ଲେ	ଲେ	ଟି	ସ	ଡ଼େ	ମ	ଥା	ଟି	°	

[୭୭]

ତାଳ—ଝାମ୍ପିତାଳ

ଫଗୀତମୟ ତୁମେ   ଫଗୀତ ମୟ ହେ
 ନବଜନ ଗଜେନ   ସାଗର ନଶ୍ରିନ
 ପ୍ରଖର ପ୍ରଭଞ୍ଜନ   ଗାଏ ତବ କୟ ହେ ॥
 ଶୋକ ତାପମୟ   ତମିର ଚ୍ୟୁଂସି
 ଧୁନିତ ନିରତେ   ତବ ନଦନ ବଞ୍ଚୀ
 ଅନାଦିତ ଫଗୀତ   ସଞ୍ଚିରେ ପ୍ରବାହିତ
 ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ   ଅମର ଅସୟହେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ହି	ମ	—	—	ପ୍ର	ପ୍ର	ହ	ହ	ହି
ସ	ଂ	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ହି	ମେ	ଂ
ସ	ହି	ମ	—	—	ହ	ହି	ସନ୍	ସ	—
ସ	ଂ	ଗୀ	ଂ	ତ	ମ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ
ସ	ସପ	—	—	—	ପ୍ର	ନ	ଧ	ପ	—
ଦ	ଦ	ହ	ଂ	ନ	ଗ	ର	କ	ନ	ଂ
ନି	—	ସ.	—	—	ନି.ହି.	ସି.ନି.	ଧ	ପ	—
ସା	ଂ	ଗ	ଂ	ର	ନ	ଂ	ହି	ନ	ଂ
ମ	—	ପ୍ର	ନି.ସି.	—	ନି.ସି.	ନ	ଧ	ସ	ଧ
ପ୍ର	ଗ	ହ	ଂ	ପ	କ	ଂ	ଞ୍ଜ	ଂ	ଧ
ଦ	ପ	ମପ୍ର	—	ପ୍ର	ହିମ	ହ	ହି	ସ	—
ଗ	ଧ	ତ	ଂ	ବ	କ	ସୁ	ହେ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା—କହରବା

ମ	—	ପ	—	ମ	ନ	—	ଧ	ନ	ସ.	ହି.	ସ.	—
ଶୋ	ଦ	ତା	ପ	ମ	ଂ	ସୁ	ଂ	ତ	ମ	ର	କ	ଧ
ହି.	—	—	ହି.	ସି.	—	ସ.	ନ	ସ.	ହି.	ସି.	ସ.	—
ଧ	ନ	ଦ	ନ	ର	ତେ	ଦ	କ	ନ	ନି.	ଂ	କ	ନ
ପ	ଧ	ନ	ସ.	ନି.	ସ.	ନି.ସି.	ସ.	ନ	ନ	—	ଧ	ନ
ଅ	ନି.	ହ	ଦ	ହ	ଂ	ଗୀ	ତ	ସ	ଧ	ଧୀ	ରେ	ସ
ମ	—	ପ	—	ମପ୍ର	ମନ	ଧ	ପ	ମ	ପ	ପ	ପ	ପ
ଅ	ଂ	ନି	ରେ	ଅ	ଂ	ନି	ରେ	ଅ	ମ	ର	ଅ	ଅ
									ସ	ହି	ସନ୍	ସ
									ସ	ସୁ	ହେ	ଂ

[୭୮]

ତାଳ—କହରବା

ସୁନ୍ଦର ଦେ

ମମ ମନରେ କର ଅଭିଷାର ।

ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ ମୋର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିବୁ ପାମାର । ଘୋ !

ମାଡ଼ିଅସି କଳକଳ

ଝୁଲୁଲ ଲୁଅଇ

ତୁଟାଇଛି ଶୁଙ୍ଗିଲ,

ଫିଟାଇଛି ଦୁଆର ।

ସକଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭାଜି

ଦୁଇଦି ଉଠିବାଜି

ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ମୋର

ବାଣୀତାରେ ଉଠିଛି ବନ୍ଦୀ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ମ	ପ	ଧନୁ	ପଥ	ସଂ	—	ନସଂ	ନ	ଧନୁ	ଧ	ପ	—	ଗ	ମ
ସୁ	ଂ	ଦ	ର	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ
ପଥ	ନି	ଧ	ପ	ମ	ଗ	ର	ଗ	ସର	ଗ	ରସ	—	ମର	—	—	—
ମ	ଂ	ଦ	ରେ	କ	ର	ଅ	ଭ	ସା	ଂ	ର	ଂ	ବ	ଂ	କୁ	କି
ର	ମର	ର	ସ	ର	ନି	ଧ	ପ	ମ	ର	ର	ମର	ର	—	ସ	—
ର	ଶେ	ମୋ	ର	ର	କୁ	ଲି	ଛି	ଅ	କୁ	ଲ	ପା	ଥା	ଂ	ର	ଂ

ଅନ୍ତରା

ମ	—	ପ	—	ନି	ଧନୁ	ପ	ଧ	ନ	—	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ଗ୍ରାଂ	ସଂ	—
ମା	ଡ଼	ଅ	ସି	କ	ଳ	କ	ଳ	ର	କୁ	ଳ	କୁ	ଅ	ଂ	ର	ଂ
ସଂ	ସଂ	ସଂ	ନି	ଧସ	ଧସ	ମଗ	ମ	ପ	ଧ	ନି	ସଂ	ନିସଂ	ଧ	ପ	—
ତୁ	ଟା	ର	ଛି	ଂ	ଂ	ଂ	ଳ	ଫି	ଟା	ର	ଛି	ଦୁ	ଅ	ର	ଂ
ପ	ଧ	ସଂ	ରଂ	ଗଂ	—	ରଂ	ଗଂ	ଗଂ	ରଂ	ସଂ	—	ନ	ସଂ	ନି	ଧ
ସି	ଂ	କୁ	ଲ	ଦ	ର	ର	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ	ଦୁ	ଂ	କୁ	ଭ
ନି	ରଂ	ଂ	ଧ	ସଂ	—	ନିଧ	ପ	ମଗ	ମ	ପ	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ
ର	ଠେ	ବା	ଂ	କି	ଂ	ଂ	ଂ	ଛ	ଂ	ଦେ	ଛ	ଂ	ଦେ	ମୋ	ର
ମ	ନି	ନିଧ	ପମ	ଛ	—	ର	—	ର	ନି	ଧ	ପ	ନିଧ	ପମ	ଛ	ପ
ବା	ଂ	ବା	ଂ	ବା	ଂ	ରେ	ଂ	ର	ଠି	ଛି	ବ	ବା	ଂ	ର	ଂ

[୭୯]

ତାଳ—କଡ଼ରବା

କେନ୍ଦୁ, ଏତେ ଦିନେ ଅଳ ମନେ ପଡ଼ିଛି ପର
 ଅନିଦ ନୟନେ ଝୁରୁ (ଝୁରୁ) ଜୀବନ ସାର । ଘୋ ।
 କୁସୁମେ କୁସୁମେ ଭର ଉଠୁଛି କୁଞ୍ଜ ମୁଞ୍ଜି
 ଉଡ଼ୁଳି ଅସୁଛି ଝର ପୀୟୂଷ ଧାର ॥
 ଅପଣା ପାଶୋର ଫେର ଗୋଚନ ସୁରେ
 ଉଭୟ ଯାଉଛି ଚିତ୍ତ ସ୍ବପନ ପୁରେ
 ଅଜଣା ଅବେଗେ ଭ୍ରମ ପଡ଼ୁଛି ପରାଣ ଅଳ
 ବେମୁର ଉଠୁଛି ବାଳି (ମୋ) ସପତ-ସ୍ବର ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ଉମ ପ ନି ପ ମ	ରା ମର ର ସ	ନି ସ ର ମ	ପମ ପ — —
(କନ୍ଦୁ)ଏ ତେ ଦି ନେ	ଅ ଜି ମ ନେ	ପ ଡ଼ି ଛି ପ	ର • • •
ନି ଧ ପ ନି	ଧ ପ ପଧ ପଧ	ମ ପ ର ମ	ପମ ପ ର ମ
ଅ ଜି ଦି ନ	ସୁ ନେ ଝୁ ର	ଜା ବ ନ ସା	ର • ବ କୁ

ଅନ୍ତରା

ପ — ମର ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ସଂ ଂ ରଂ ସଂ	ନସଂ ରଂସଂ ନିଧ ପ
କୁ ସୁ ମେ କୁ	ସୁ ମେ ର ର	ର ଂ ଛି କୁ	ଝି ମୁ ଝି ର
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ ନି	ପ — ମର ମ	ମେ ପ ର ମ
ଉ ଛି ଜି ଅ	ସୁ ଛି ଝ ର	ପୀ ସୁ ଶ ଧା	ର • ବ କୁ

ସଞ୍ଚାରୀ

ସ — — —	ସର ଗୁର ସ ନ	ନ ସ ନ ସର	ମର — — ରସ
ଅ ପ ଶା ପା	ଶୋ ର କେ ର	ଗୋ ପ ନ ସୁ	ରେ • • •
ସ ର — —	ସ ର ମ ପ	ର ମ ର ର	ସ — — —
ଉ ଛି ର ପା	ର ଛି ଚି ଉ	ସ ପ ନ ପୁ	ରେ • • •
ପ — ମର ମ	ପ ନ ସଂନ ସଂ	ନ ସଂ ନସଂରଂ ସଂ	ଧସଂ ନି ଧ ପ
ଅ ଜି ଶା ଅ	କେ ଗୋ ଭା କି	ପ ଡ଼ି ଛି ପ	ର ଶା ଅ ଜି
ପ ନି — —	ଧ ନି ଧ — ନି	ପ ପମ ର ମ	ପମ ପ ର ମ
କେ ସୁ ବ ବ	ଠୁ ଛି ବାଜି ମୋ	ସ ପ ଡ଼ି ସ	ର • ବ କୁ

[୨୦]

ତାଳ—ଦୀପସ

ମୋତେ ଗୀତ ଗାଇ ଅପେ ନାହିଁ
 ସମ ସଗଣର ବାଗ କାଶି ନା ମୁଁ
 ତାଳ ମାନ ମୋର କାହିଁ । ଘୋ ।
 ଗୀତ ଗାଏଁ ସେନା ମନ ପୁଲୁଣିଆ
 ମୋ ଗାଇବା ଭୁଞ୍ଜା ବେହୁଆ ପଣିଆ
 ଭୁଣ୍ଡ ପିଟାଇଲେ ଶୁଣିବା ଲୋକର
 ମୁଣ୍ଡ ଦେବ ଝାଲ ଝାଲ ॥
 ମୋ ଗୀତ କୁମ୍ଭରେ ମୋହର ଭିତରେ
 ପୁର ତାର ଚରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
 ଅପେ ଗାଏଁ, ପୁଣି ଅପେ ଶୁଣେ, ଶୁଣି
 ଅପେ ହୋଇ ଯାଏଁ ବାଲ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	।	।	।	ପ	ରୂପ	ମ	ପ	ମ	ସ	ରସ	ର
ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ମୋ	ତେ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ହୁଁ	।	ହୁଁ	।	।	।	ସ	।	।	।	ହର	ସନ୍
ସ	ଘ	।	ଘୁଁ	ଂ	ଂ	ସ	ଗ	ସ	ଗ	ଶୀ	ର
ବା	ଗ	କା	।	ଶେ	ନା	ତା	ଲ	ମା	କ	ମୋ	ର
ମ	।	ପ୍ରମ	।	ହର	ପ	ମ	ପ	ମ	ହ	ରସ	ର
କା	ଂ	ହୁଁ	।	ଂ	ମୋ	ଗୀ	ତ	ଗା	ର	ଅ	ସେ
ସିନ୍	।	ସ	।	।	।						
ହୁଁ	ଂ	ହୁଁ	।	ଂ	ଂ						

ଅନ୍ତରା

ପ	।	ପ୍ରମ	।	ପ୍ରମ	ମଗ	ମ	ପ	ନ	।	ସନ୍	ନ	ସନ୍
ଗୀ	ତ	ଗା	।	ଏ	ସି	ନା	ମ	ନ	ପୁ	ହ	ଶି	ଅ

୧୪୮

ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—
ମୋ	ରା	ର	ବା	ଭ	କ୍ରା	ଦେ	ହ	ଆ	ପ	ଶି	ପ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—
ଭୁ	ଶ୍ର	ଫି	ଧା	ହ	କ୍ରି	ଧ୍ୱା	ଶି	ବା	କ୍ରି	କ	ର
ମ	—	—	ପ	—	ଧ୍ୱ	ମ	—	ପମ	ହୁର	ପ	—
ସ୍ୱ	ଶ୍ର	ହେ	ବ	ହା	ହ୍ୱ	ହା	ଂ	ହ୍ୱ	ଂ	ମୋ	ଦେ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ସ	—	ରହ	ର	ସ	ର	ସ	ଗ	—	ମ	ପ	—
ମୋ	ଗା	ଦ	ସ୍ୱ	ସ୍ୱ	କ୍ରି	ମୋ	ହ	ର	ଭ	କ	ରେ
ଗ	ମ	ଗ	ମ	ଧ	ପ	ର	ମ	ହ	ର	ସ	—
ରୁ	ର	ତା	ର	ବ	ରେ	ଆ	କ୍ର	ରେ	ଆ	ନ୍ତି	ରେ
ପ	ନ	—	ସଂ	ନ	ସଂ	ଧ	ସଂ	ନ	ଧ	ପ	—
ଆ	ପେ	ରା	ଧ	ବୁ	ଶି	ଆ	ପେ	ଶ୍ର	ଗେ	ଶ୍ର	ଶି
ମ	—	ମପ	—	—	—	ମ	—	ପମ	ହୁର	ପ	—
ଆ	ପେ	ହୋ	ହ	ଯା	ଧ୍ୱା	ବା	ଂ	ହ	ଂ	ମୋ	ଦେ

[୨୧]

ଅଥ ଅନ୍ଧାରୀୟ ସ୍ବପନ ଗୁଳରେ
 ଓ ବଟି ତାହାର ଭ୍ରାସେ ଗୋ
 ଅଖି ପିତୁଳାକେ ଅଭୁଅଲେ ଛପି
 ପୁଣି ପୁଣି ପୁଣି ଅସେ ଗୋ ॥
 ଧରେ... ଧରେ...

ଦିନିକି ଅଖିନାରେ
 କେବେ ପାଟିଆ ହୁଏ ଅସବର
 କେବେ ଚାହେନି ପାଶେ ଗୋ ॥
 ମରମ ଉଠଇ ଅବତ, ଲମ୍ବେ ନପାରେ ଧରତ
 ସରମରେ ମୁହଁ ଚାହିଁ ନ ପାରଇ
 ବଦନ ତାଙ୍କର ବାସେ ଗୋ ॥

ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ବରଲିପି

-।	ସଦା	ଗା		ଗନ୍ତୁପା	ପା	ପା		-।	ପନା	ଧନର୍ସା		ନଧା	ପତ୍ତା	ଗା	I
—	ଅଧ	ଅ		କା	ର.	ଅ		—	ସ୍ବପ	ନ		ଛ	ଇ	ରେ	
ଧା	ପା	ଦୁଗା		ମା	ଗା	ଗବା		ବିଗା	ବା	ସା		-।	-।	-।	II
ଛ	ବ	ଟି		ତା	ହା	ର		ଭା	ସେ	ଗୋ		—	—	—	
ଗା	ଦ୍ଵା	ଧନର୍ସା		ଧନର୍ସା	ସା	ସା		ସା	ନା	ଧା		ସା	ନା	ନା	I
ଅ	ଶି	ପି		ହୁ	ଲା	କେ		ଅ	ଭୁ	ଅ		ଲେ	ଛ	ପି	
ଗା	ସା	ନଧା		ନା	ଦ୍ଵା	ପା		ପତ୍ତା	ଗମା	ଗା		-।	-।	-।	II
ପୁ	ଶି	ପୁ		ଟି	ପୁ	ଟି		ଅ	ସେ	ଗୋ		—	—	—	
{	ସା	ପା		ପତ୍ତା	ଗନ୍ତା	ଗା		ଗନ୍ତା	ଧନା	ଧର୍ସା		ଧନା	-।	-।	I
ଧୀ	—	ରେ		—	—	—		ଧୀ	—	—		ରେ	—	—	
ମ	ର	ମ		ର	ଠ	ର		ଧ	ର	—		ର	—	—	
ଗା	ରାସ	ନା		ଧନା	ଦ୍ଵା	ପା		ଧା	-।	ଧା		-।	-।	-।	I
ହ	ସି	ର		ଠେ	ଅ	ଶି		ଗା	—	ରେ		—	—	—	
ଉ	ର	ମେ		ନ	ପା	ରେ		ଧ	ର	ତ		—	—	—	

ଧା	ନା	ସୀ		ଗୀ	ଗୀ	ଗୀ		ଧା	ଧନା	ନସୀ		ଧନସୀ	ନସୀରୀ	ସୀ	I
ବେ	ବେ	ସା		ର	ଅ	ହୁ		—	ଦୁରେ	ଅ		ପ	ସ	ବ	
ସ	ବ	ମ		ରେ	ମୁ	ହୁ		—	ଗୁହ	ନ		ପା	ର	ଉ	
ସୀ	ନା	ଧନା	ହୁଧା	ପା	ପା	•		ପହୁ	ଗହୁ	ଧା		—	—	—	II
ବେ	ବେ	ବ	ହ	ଟ	ର			ପା	ଶେ	ଗୋ		—	—	—	
ବ	ଦ	ନ	ତା	କ	ର			ବା	ସେ	ଗୋ		—	—	—	

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର ।

{ ସୀ ନା ପା ପା | ପା -। ପା ପା I ମା ପା ପା ପା | ଛା ପା ମା ଗା I
 ନ — ଶୀ ସ୍ତ ର — ତୋ ର ଶୁ ଶି ସ ଶେ ଶ — ଶେ —
 ବୁ — ଲି ବୁ ଲି — ଯେ ବେ ହୋ ଇ ଅ ତ ଥ — କା —

ଗା ମା ପା ପା | ପା ଶା *ପା ଗା I ପପା ନସୀ ନା -। | ସୀଳା ପଶା ପା ପା } I
 ପା ଇଁ ପା ଇଁ ବୁ ହୁଁ ବୁ ଲେ ଏ — ଶେ — ତେ — ଶେ —
 ବ ଡା ସ ପ ବ ଶେ ଶୋ ଇ ଯ — ଡେ — ଏ — କା —

ପା ନା ଯୀ ବର୍ | ବର୍ ବର୍ ବର୍ ବର୍ I ସୀ ଯୀ ଗୀ ବର୍ | ସୀ ନା ପା ଶା I
 ପ ବ ଲି ପ ବ ଲି ହେ ଲି ଶ — ଶି ମ ନେ — — —
 ଅ ଣ୍ତ ର ଭ ତ ରେ ଅ ସେ ଦେ — ଉ ଦେ ଖା — — —

ପା ସୀ ନା ପା | ପା ମା ଗା ମା I ବ ବ ଗା ମା | ପା -। -। -। II
 ଅ ଲ ଶି ତେ ତୁ ଦୁ କା ହୁଁ — ପା ଉ ବ ଲି — — —
 ଏ କି ଲା ଲା ତୋ ର ନ — — ବେ ଉ ଛୁ ବୁ — ବି —

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପ—ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ସାହୁ, ବାଲେଶ୍ଵର

* ଅକାର ମାତ୍ରିକ ସ୍ଵରଲିପିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟା :—

ସପ୍ତସ୍ଵର—ସ ର ଗ ମ ପ ଧ ନ । ସ୍ଵର ସଂଲଗ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକାର, ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରା ବୋଲି ଜାଣିବ ।
 ବଡ଼ ଚାର ଦ୍ଵାବ ଛନ୍ଦ ବିସ୍ତର ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ବଡ଼ “ଅଇ” I ଦ୍ଵାବ ତାଳ ବିସ୍ତର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି । {—}
 ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଂଶ ଦୁଇଥର ଗାଇ ତଳ ଅଡ଼କୁ ଯିବ । ଯେଉଁ ଅଂଶ ଦୁଇଟି “ଅଇ” II ଦ୍ଵାବ ଶେଷ
 ହୋଇଥିବ, ତାହା ଦୁଇଥର ଗାଇ ମୂଳ ଅଂଶ ଗାଇବ । ରେଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ଵାବ ତାରସ୍ଵର ଓ ହସନ୍ତ ଦ୍ଵାବ ଉଦାସ୍ଵର ସ୍ଵର
 ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ । କୋମଳ ରେ=ର, କୋମଳ ଗା=ଘ, କୋମଳ ପା=ଫ, କୋମଳ ଧି=ଧ ଓ ବଡ଼
 ମା=ଢ଼ ।

[୨୩]

ତାଳ—ବହରୀ

ଦେ ଅତିଥ ଏ କି ଶକ୍ତି (ମୋ) ଦୁଆରେ ନିତି ଅସୁନ୍ନ ଦେ,
କି ଅଶେ ମାତି ଅସନ ପାତି ସାବୁଟି ସତ୍ତ୍ୱବସୁନ୍ନ ଦେ ॥

ଏକେ ମୁଁ ନାଶ ନବ କୁମାର ନ ଜାଣେ ବୁଦ୍ଧ ଗତି କାହାର
(ତୁମେ) ବାହୁ ପଥାର ନୟନ ଠାର ମୁରୁକି ମାର ଦସୁନ୍ନ ଦେ ॥

• ଏକେଲ ଘର ମାଡୁଛି ଡର ଛୁ ଛୁ କି କର ନିଜ କି ପର
ବେଦୁଅ ପରି ଜବର କର ଘରେ ମୋହର ପଶୁନ୍ନ ଦେ ॥

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	—	ପ	ମ	ଗ	ମ	—	ଗ	—	ର	ସ	ର	ମ	ର	—
ଂ	ଦେ	ଂ	ଅ	ତ	ଂ	ଥ	ଂ	ଏ	ଂ	ଂ	କ	ଗ	ଂ	ତ	ମୋ
ସ	—	ସ	ର	ପନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଦୁ	ଅ	ରେ	ଂ	ନି	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଅ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ
ସ	—	ର	ମ	ମ	ଗ	ମ	—	—	ପ	—	ନି	ପ	—	ପ	—
ଂ	କ	ଅ	ଶେ	ମା	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଅ	ସ	ନ	ପା	ଂ	ତ	ଂ
—	ମ	—	ଗ	ମ	—	ପ	—	—	ମ	ପ	ପ	ମପ	ଗମ	ର	—
ଂ	ସା	ସ	ଟି	ସ	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ବ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

—	ମ	ପ	—	ନ	—	ସଂନ	ପପ	—	ପ	ପ	ସଂର	ସଂର	ହଂର	ସଂ	—
ଂ	ଏ	କେ	ମୁଁ	ନା	ଂ	ଗ	ଂ	ଂ	ନ	ବ	କୁ	ମା	ଂ	ଗ	ଂ
—	ନି	—	—	ପପ	ପ	ମପ	ମ	—	ପପ	ପପ	ନି.ସଂ	ନି	ପ	ପ	—
ଂ	ନ	ଜା	ଶେ	ଗ	ଂ	ତ	ଂ	ଂ	ଗ	ତ	ବା	ହା	ଂ	ର	ଂ
ଗ	—	—	ମ	ଗମ	ପପ	ପମ	ମ	—	ଗ	ମ	ପ	ମଗ	ମ	ର	ର
ତୁମେ	ବା	ହୁଁ	ପ	ସା	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ନ	ସୁ	ନ	ଠା	ଂ	ର	ଂ
—	ସ	—	ର	ପନ	ସ	ନି.ପ.	ନି.	—	ର	—	ସ	ର	ମ	ର	—
ଂ	ମୁ	ଛ	କ	ମା	ଂ	ର	ଂ	ଂ	ହ	ସୁ	ଛ	ଦେ	ଂ	ଂ	ଂ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ୱର । ସ୍ୱର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଦାସ—ତାଳପଦା ।

[୨୪]

ତାଳ—ଅଡ଼ାଠେଇ

ଦେଖିବ ଦେଖିବ ବୋଲି ଦେଖା ତ ନ ଦେଲି ଥରେ

ଗୁହଁ ଗୁହଁ ଅଖି ପାଣି ଅଖିରେ ଅଖିରେ ମରେ ।

କାହ୍ନୁ ଅସି କେତେକେଲେ ଅଳ୍ପ ଅଳେ ରହୁ ରହୁ

କି ମଧୁରେ କେତେ କଥା କାନେ କାନେ ଯାଏ କହୁ

ଗୁହଁଲେ ଛାଇଟି ପର ଉଭାଉ ଯାଏ ସେ ଖରେ ।

ଏଭଳି କଥାଟି ଯାଉ ରୁପଟି କି ଭଳି ତାର

କାଣିବା ପାଇଁ କି ଚିତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ବାର ବାର

ରୁପଃରଖ ନାହୁଁ କିବା ରହୁଥାଏ ସ୍ବରେ ସ୍ବରେ ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସିଂ	ନଧ	ନ	ରଂସିଂ	ନଧ	ନଧ	ପ	ମ	—	ପୁ—	ନ	—	ଧନ	ଧ	ରଂସିଂ	ନ
୦	ଦେଖି	ବ	ଦେ	ଖି	ବ	ବୋ	ଲି	୦	ଦେଖା	ତ	ନ	ଦେ	ଲ	ଥ	ରେ
—	ପ—	ମ	ପ	ଗ	ର	ଗପ	ମ	—	ଗର	ଗ	ମ	ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁହଁ	ଗୁ	ହଁ	ଅ	ଖି	ପା	ଖି	୦	ଅଖି	ରେ	ଅ	ଖି	ରେ	ମ	ରେ

ଅନ୍ତରା

—	ର—	ପ	—	ନଧ	ନ	—	ସିଂନ	ଧପ	ପଧ	ସିଂ	—	ସିଂ	ରଂ	ସିଂନ	ସିଂ
୦	କାହ୍ନୁ	ଅ	ସି	କେ	ତେ	ବେ	ଲେ	୦	ଅଳ୍ପ	ଅ	ଲେ	ର	ହୁ	ର	ହୁ
—	ନଧ	ନ	ରଂସିଂ	ନଧ	ନ	ପ	ମ	—	ପ—	ନ	ନସିଂ	ଧନ	ରଂ	ସିଂ	ନ
୦	କିମ	ଧୁ	ରେ	କେ	ତେ	କ	ଥା	୦	କାନେ	କା	ନେ	ଯା	ଏ	କ	ହୁ
—	ପଧ	ହୁ	ଧ	ପଧ	ପ	ମ	ଗ	—	ରଗ	ପ	ମ	ଗର	ଗର	ସନ	ସ
୦	ଗୁହଁ	ଲେ	ଛା	ଇ	ଟି	ପ	ବ	୦	ଉଭା	ଇ	ଯା	ଏ	ସେ	ଖ	ରେ

ସଂସାର

୦ ।	ସ ।	ନ ।	ଦ ।	ନ ।	ସ ।	ରସର ।	ସ ।	୦ ।	ସ ।	ଗ ।	ଗମ ।	ରଗ ।	ରସ ।	ମ ।	ଗ ।
୦ ।	ଏ ।	କ ।	ଦ ।	ପା ।	ଠ ।	ପା ।	ର ।	୦ ।	ରୁପ ।	ଧ ।	କ ।	ବ ।	ଲ ।	ତା ।	ର ।
୦ ।	ଗମ ।	ପ ।	ନ ।	ପନସ ।	ନସ ।	ପମ ।	ପ ।	୦ ।	ଗମ ।	ପ ।	ମ ।	ପନ ।	ନର ।	ସ ।	ନ ।
୦ ।	କାଣି ।	ବା ।	ପା ।	ର ।	କ ।	ଗ ।	ଭ ।	୦ ।	ପାଞ୍ଚ ।	ପା ।	ଏ ।	ବା ।	ର ।	ବା ।	ର ।
୦ ।	ପସ ।	ନି ।	ପ ।	ପସ ।	ପ ।	ମ ।	ଗ ।	୦ ।	ରଗ ।	ପ ।	ମ ।	ରଗ ।	ରଗ ।	ସନ ।	ସ ।
୦ ।	ରୁପ ।	ରେ ।	ଗ ।	ନା ।	ହି ।	କ ।	ବା ।	୦ ।	ରହି ।	ପା ।	ଏ ।	ସ୍ବ ।	ରେ ।	ସ୍ବ ।	ରେ ।

ସ୍ବରଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ ।

ଅନ୍ତରା

ପ	—	ଧ	—	ପ	ଧ	ମ	ପ	ଧ	—	ସି	ଧ	ସି	—	ଧ	—
ଦେ	ଦେ	କା	୦	କା	କ	ସ	ପ	କ	ଦେ	କ	କ	କା	୦	ଧ	ସ
ଧସି	ସି	—	—	ଗ	—	ସି	—	ସି	ସି	ସି	ନି	ଧ	—	ପ	ଧ
ଦେ	୦	ମ	୦	କ	୦	କ	ନା	କା	୦	କ	କ	କା	୦	କ	କ
ପଧ	ନସି	—	ନ	ଧସି	ନସ	ପସ	ପ	ଧ	ନି	ସି	ନି	ଧ	—	ପ	ଧ
କା	୦	ସ	କ	ର	୦	ସ	କ	ଗ	୦	କ	ସ	ରେ	୦	ସ	କ
ପ	—	ମ	—	ର	ମ	ପ	ଧ	ପଧ	ପ	ମ	ଗମ	ର	—	ର	ଗ
ପ	୦	କ	କ	କ	୦	କ	ର	କା	୦	କ	ଧ	ରେ	୦	ଧ	ଦେ

ଦୁଇପଦ ସମାନ ସ୍ଵର

ସ୍ଵର ଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାଢ଼ୀ, କଞ୍ଚନପୁର—ଭାଲପଦା ।

ଗ	ମ	ପ	ଧ	—	—	—	ନ	ପ	ଧ	ସଂ	—	—	ନ	ସଂ
କା	ରା	କି	ମା	ନ	ବ	ପ୍ରା	ଶ୍ରେ	ପ୍ରୀ	କ	ଭା	ବ	ନ	ବ	ବ
ଧ	ସଂ	—	—	—	—	ରଂ	ସଂ	ନ	—	—	—	—	ସଂ	ନ
ପୀ	ର	କ	ଦେ	ବ	ତା	ସ	କ	ପୀ	ର	କ	ଭୁ	ସ	ଶେ	ସା
ଧ	—	—	ନି	ଧ	ପ	ମ	ପ	ଧ	ପ	ଧ	—	—	ପ	ମ
ର	ଭା	ସ	ସିଂ	କ	ବ	ସ	ସ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ବ
ପ	ସଂ	—	—	—	—	ସଂ	ରଂ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	ସଂ	ନ	—
ତା	ହା	ର	ବ	ବ	ଶ	ତ	କେ	ସ	ର	ଶ	ପ	ଶ	ଶ	କ
ନି	—	—	ଧ	ପ	—	ସଂ	—	ମ	—	—	—	—	—	—
ପ୍ରୀ	କ	ଭ	ସା	ସ	ରେ	ମା	ଗ	ରେ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ	ଂ

ସ୍ଵରଶିଳ୍ପୀ—ଶ୍ରୀ ବାଳଦେବ ଚରଣ ନାୟକ, ତାଳପଦା ।

[୨୨]

ଭାଳ—ଦାଦରା ବଳମୁଦି ଲୟ

ରୁପୁରୁକୁ ବାଦ ପାହାନ୍ତି (ସେ) କହୁଗଲ କି କଥାଟି

(ମୋ) ଛାତ୍ର ନିପରେ, କେତେ ସୁଅଗେ

ଥୋଇ ଦେଇ ତା ମଥାଟି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷତି ତାର ମନ୍ତ୍ର ଅମିତା ଲଗାଇ ଦେଲ କି ସେ ନିଶା

ସରମ ବୋଲା ପୁଲ୍ଲକେ ତଳ ପଡ଼ିଲ ଅଗ୍ନି ପତାଟି ।

କାଣେ ନା ତାର ନାଆଁଟି କିସ, କେଉଁଠି ତାର ଘରଟି

(କିନ୍ତୁ) ଚାର ଦିନର ଚାନ୍ଦା ସେ ମୋର

ତହିଁ ଚାନ୍ଦା ତା ସ୍ମରଣ ।

ଯଦି କଥାଟି ଗଲ ସେ କହି

ପାଶୋର ତାକୁ ଦେଇଗି ମୁହିଁ,

ସର୍ବଳେ ମୋତେ ଯାଇଛି ଦେଇ

ଅଭିଳାଷକୁ କଥାଟି ।

ସ୍ଥାୟୀ

ସ	ର	ସ	—	ର	ଗ	ପ	ମ	ଗ	ମ	ଗ	—
କୁ	ପୁ	କୁ	ପୁ	କ	ଂ	ବ	ତ	ପା	ବା	ତ୍ର	ଂ
ଗ	ସ	—	ନଧ	ପ	ଧ	ମ	ମ	ଗମ	ଗ	ଗ	—
କ	ହ	ଗ	ଲ	କ	ଂ	କ	ଥା	ଂ	ଟି	ଂ	ମୋ
ଗ	ପ	—	ମ	ପ	—	ପ	ପନ	ଧ	ପମ	ପ	ମଗ
ଛ	ତ	ଉ	ପ	ରେ	ଂ	କେ	ଡେ	ସୁ	ଅ	ରେ	ଂ
ପ	ନ	ଧ	ପମ	ପସ	ପ	ମ	ମ	ଗମ	ଗ	ଗ	—
ଥୋ	ଇ	ଦେ	ଇ	ତା	ଂ	ମ	ଥା	ଂ	ଟି	ଂ	ଂ

ଅନ୍ତରା

ର	ଗ	—	ପ	ଧ	ପ	ପ	ପସନସ	—	କ	ସ	—
ଶା	ସ	ଟି	ତା	ର	ଂ	ମ	ହ	ଅ	ନି	ଶା	ଂ
ନ	—	ରସ	ନଧ	ପମ	ପ	ପ	ନ	ଧ	ସ	ନ	—
ଲ	ବା	ଇ	ଦେ	ଲ	ଂ	କ	ସେ	ଂ	ନି	ଶା	ଂ

କୀର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗୀତ

ଶୁଦ୍ଧପଦ୍ମ

ପ୍ରସ୍ତ	ସ୍ଥ	ପଦ୍ମ	ପଦ୍ମ	ଶୁଦ୍ଧ
କ	୧	୫	୫	୫
କ	୪	୭	୫	୫
୪	୧	୫	୫	୫
୪	୪	୭	— — —	— — —
୭	୧	୧୩	୫	୫
୧	୧	୧୧	୫ — ୫ — ୫ — ୫	୫ — ୫ — ୫ — ୫
୧୦	୨	୭	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୮	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୫	୫	୫
୨୧	୫	୧୩	୫	୫
୩୦	୨	୧୧	୫	୫
୩୨	୪	୫	୫	୫
୪୭	୧	୧୧	୫ ୫	୫ ୫
୬୮	ଗୀତରେ	୪	୫ ୫	୫ ୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୮୧	୪	୧୦	୫	୫
୧୨	ଗୀତରେ	୧	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୧	୫	୧୪	୫	୫
୧୦୨	୫	୭	୫ ୫	୫ ୫
୧୩୦	୧	୧୩	୫ ୫ ୫	୫ ୫ ୫
୧୩୨	୨	୨୧	୫	୫
୧୩୨	ଗୀତରେ	ଦଳବାସ୍ତୁ ବାଜା — ଏକତାଳ	୫	୫
୧୪୨	୪	୫	୫	୫
୧୪୭	୨	୫	୫	୫
୧୪୮	୧	୧୦	୫	୫
୧୫୫	୨	୫	୫	୫
୧୬୦	୧	୫	୫	୫